

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: teologia

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 10/12 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 300/360 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie i reagowanie na proste komunikaty; używanie podstawowych zwrotów i wyrażen codziennego użytku w celu zaspokajania konkretnych potrzeb; umiejętność pisania prostych tekstów, notatek i wiadomości; wprowadzenie i wyćwiczenie terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: zapoznavanie się, system edukacji i szkolnictwa wyższego, opis człowieka i osobowości, rodzina, uczucia, podróże, nauka języka obcego i migracja, udzielanie rad, monitoring, tradycyjne role kobiet i mężczyzn, zażalenia, aktualności z kraju i zagranicy, wyrażanie własnych opinii, formy czasowe, pytanie bezpośrednie i pośrednie, składnia czasowników, zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zaimki dzierżawcze, stopniowanie przymiotników i przysłówków, tryb rozkazujący, strona bierna. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo i struktury gramatyczne umożliwiające prostą komunikację; podstawowe formy wypowiedzi ustnych i pisemnych dotyczących znanych tematów.

Umiejętności (potrafi): formułować proste komunikaty, ogłoszenia, rozmowy i teksty; przedstawić siebie, rodzinę, zainteresowania, otoczenie; tworzyć krótkie wypowiedzi pisemne (e-mail, notatka, opis).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia współpracy w grupie językowej; do samodzielnego uczenia się i doskonalenia podstawowych umiejętności językowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego,

czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. sprawne rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, wymagających wymiany informacji, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane studentom lub ich interesują; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów umożliwiające korzystanie z literatury fachowej w języku obcym.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: czas wolny, czynności życia codziennego, podróże, środki masowego przekazu, doświadczenia życiowe, marzenia i plany na przyszłość, poczucie szczęścia, pozyskiwanie informacji. Gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, zdania względne, czasowniki modalne. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): typowe konstrukcje językowe i środki leksykalne umożliwiające komunikację w znanych sytuacjach; ogólny sens wypowiedzi ustnych i pisemnych na tematy codzienne i zawodowe.

Umiejętności (potrafi): brać udział w rozmowie, formułować pytania, opinie i odpowiedzi; tworzyć krótkie, spójne teksty pisemne na znane mu tematy; zrozumieć zasadnicze informacje z autentycznych tekstów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznie komunikować się w zespole; wyjaśnienia znaczenie poprawności językowej i kultury wypowiedzi w kontaktach międzykulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie szerszego kontekstu wypowiedzi pisemnych i ustnych oraz wytworów środków masowego przekazu jak też literatury; umiejętność samodzielnego wyrażania myśli i nawiązywania interakcji w każdej sytuacji związanej z podróżowaniem, pracą i życiem codziennym; opisywanie doświadczeń i planów w sposób spójny i zrozumiały z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów umożliwiające korzystanie z obcojęzycznych źródeł, formułowania problemów i stawiania pytań.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: miejsce zamieszkania (wady, zalety), ogłoszenia i poradniki, miasta kiedyś i dziś, stolice kulturalne Europy, biografie znanych artystów, poznawanie nowych ludzi (miejsca i sposoby), nowoczesne technologie, reklamacje, wiek (wady, zalety), prasa i telewizja, praca

(ogłoszenia o pracy, życiorys, list motywacyjny, rozmowa kwalifikacyjna) i komunikacja w miejscu pracy. Gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, zdania względne, czasowniki modalne. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): bardziej złożone struktury językowe i środki wyrazu; główne idee wypowiedzi abstrakcyjnych i specjalistycznych w kontekście studiowanego kierunku.

Umiejętności (potrafi): wyrażać i uzasadniać opinie oraz stawiać argumenty; wyjaśnić szczegółowe informacje w dłuższych wypowiedziach; tworzyć spójne teksty (opis, streszczenie, krótkie opracowanie kierunkowe).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego udziału w dyskusjach grupowych na tematy zawodowe i społeczne; rozwijania postawy otwartości i odpowiedzialności za własne uczenie się.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie głównych idei skomplikowanych tekstów, w tym artykułów, raportów i literatury; umiejętność argumentowania i uzasadniania opinii pozwalające na uczestniczenie w dyskusjach na tematy szerokiego zakresu; płynną komunikację w każdej sytuacji życia codziennego i zawodowego; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów w celu interpretowania danych, planów, projektów oraz przedstawianie prezentacji multimedialnej w języku obcym.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: kariera zawodowa, święta – tradycje i zwyczaje, emocje i zmysły, film, przestępstwa i katastrofy, wynalazki i nowinki technologiczne. Gramatyka: tryb przypuszczający, zdania warunkowe, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna, czasowniki modalne, zdania przydawkowe. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę i leksykę umożliwiającą rozumienie i tworzenie złożonych wypowiedzi na tematy ogólne i specjalistyczne; terminologię zawodową związaną z kierunkiem studiów.

Umiejętności (potrafi): formułować przejrzyste, logiczne wypowiedzi ustne i pisemne; interpretować i analizować złożone teksty zawodowe i akademickie; uczestniczyć w dyskusji, prezentuje i argumentuje stanowisko.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśnienia znaczenie komunikacji międzykulturowej i języka jako narzędzia pracy oraz rozwoju osobistego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy o terminologię, koncepcje badawcze oraz wybrane zagadnienia z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych. Kształtowanie wrażliwości na kontekst kulturowy i społeczny.

Treści merytoryczne: zagadnienia dotyczące specyfiki nauk humanistycznych i społecznych, ich przedmiotu badań, podstawowych pojęć oraz metod interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych; relacje między jednostką a społeczeństwem; rola kultury, wartości i norm w kształtowaniu postaw; znaczenie refleksji humanistycznej dla rozumienia procesów zachodzących we współczesnym świecie. Przykładowe przedmioty: Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna; Socjologia pamięci; Wojny hybrydowe - teoria i praktyka, Historia ziołolecznictwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, kategorie i zagadnienia charakterystyczne dla nauk humanistycznych lub społecznych.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować wybrane zjawiska społeczne i kulturowe z wykorzystaniem podejścia humanistycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi w celu rozwiązania problemu humanistycznego lub społecznego, wyrażania i uzasadniania swojego stanowiska w dyskusji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. Technologie informacyjno-komunikacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami związanymi z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, a także zasadami działania i sposobami wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz oprogramowania użytkowego. Zapoznanie z możliwościami wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poszukiwania, wykorzystywania, przetwarzania i przekazywania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej i badawczej.

Treści merytoryczne: edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów, kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych. Arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł oraz użycie podstawowych funkcji, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych – zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania. Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”. Słowniki elektroniczne (ze szczególnym uwzględnieniem elektronicznych słowników teologicznych). Biblioteki cyfrowe (ze szczególnym uwzględnieniem cyfrowych bibliotek teologicznych) – zasoby, zasady korzystania, możliwości edycji. Elektroniczne bazy danych (ze szczególnym uwzględnieniem baz teologicznych). Komunikatory internetowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia i pojęcia związane z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, a także zasady działania i sposoby wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz oprogramowania użytkowego; możliwości wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poszukiwania, wykorzystywania, przetwarzania

i przekazywania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej lub badawczej.

Umiejętności (potrafi): efektywnie wykorzystywać technologię informacyjno-komunikacyjną w realizacji zadań badawczych, dydaktycznych, katechetycznych lub duszpasterskich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny w korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Wychowanie fizyczne 1, 2

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej oraz dbałości o stan zdrowia. Poznanie przepisów sportów indywidualnych i gier zespołowych.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności ruchowych, techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych. Autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji i aktywności prozdrowotnej. Pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady kultury fizycznej i aktywności prozdrowotnej, a także przepisy sportów indywidualnych i gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne i rozegrać gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnoszenia własnej sprawności ruchowej, dbałości o zdrowie i kształtowania u innych postaw prozdrowotnych, a także uczestnictwa w amatorskich zawodach w ramach sportów indywidualnych i gier zespołowych z poszanowaniem reguł uczciwej sportowej rywalizacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Edukacja medialna

Cel kształcenia: poznanie zasad działania i umiejętnego wykorzystywania współczesnych mediów w promocji dobra oraz w misji Kościoła, zwłaszcza stron WWW oraz mediów społecznościowych. Omówienie istoty mediów oraz właściwego posługiwania się nimi. Wskazanie na kompetentne i odpowiedzialne korzystanie z mediów w duszpasterstwie. Wdrożenie do odpowiedzialnego korzystania z mediów i reagowania na zagrożenia związane z korzystaniem ze współczesnych mediów w duszpasterstwie.

Treści merytoryczne: preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja. Krytyczny odbiór przekazów medialnych. Przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów. Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW. Komunikacja wspólnot kościelnych w przestrzeni blogowej, kształtowanie wspólnot religijnych w środowisku mediów społecznościowych oraz znaczenie obrazu w ich przekazie. Uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej. Promocja treści religijnych w Internecie. Zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej. Kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi. Reaktywne i proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi. Prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, do których odnosi się nauczanie Kościoła katolickiego; podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację wybranych wytworów kultury (zwłaszcza chrześcijańskich) z zastosowaniem twórczej i oryginalnej metody oceny ich znaczenia i oddziaływania w procesie historyczno-kulturowym; kierować pracą zespołu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści; wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, zwłaszcza w ramach działalności Kościoła katolickiego i zgodnie z zasadami katolickiej nauki społecznej; uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Etyka ogólna i stosowana

Cel kształcenia: poznanie moralności jako jednego z podstawowych wymiarów egzystencji i natury człowieka. Zapoznanie z problematyką etyczną w aspekcie historycznym. Zapoznanie z podstawowymi kierunkami etycznymi oraz specyfiką problemów moralnych i argumentacji stosowanej w etyce, w tym przedmiot etyki oraz jej stosunek do dyscyplin pokrewnych. Systematyczna prezentacja podstawowych zagadnień etycznych w duchu personalizmu chrześcijańskiego.

Treści merytoryczne: status metodologiczny i historia etyki. Specyfika dobra moralnego, definicja etyki, różnica pomiędzy etyką normatywną a etyką opisową. Historia myśli etycznej. Etyka ogólna a etyka stosowana, znaczenie kazuistyki. Czyn i jego specyfika, decyzja i proces jej kształtowania. Spór o normę moralności (eudajmonizm, deontologizm, personalizm). Źródła moralności czynu (tzw. *fontes moralitatis*): cel przedmiotowy, cel podmiotowy, okoliczności, dobroć a słusność czynu. Prawo naturalne i jego struktura. Sumienie jako praktyczny akt rozumu. Cnoty i wady. Idea etyk zawodowych. Współczesne problemy moralne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie moralności jako jednego z podstawowych wymiarów natury i egzystencji ludzkiej; podstawowe kierunki i argumentacje etyczne.

Umiejętności (potrafi): oceniać współczesne problemy etyczne w duchu personalizmu chrześcijańskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kształtowania własnego życia zgodnie z zasadami personalizmu chrześcijańskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Filozofia Boga

Cel kształcenia: zaznajomienie z problematyką dotyczącą przekonań teistycznych w rozumieniu funkcjonującym w kręgu kultury chrześcijańskiej oraz formami ich racjonalnego uprawomocnienia.

Treści merytoryczne: status filozofii Boga i jej związek z innymi dyscyplinami filozoficznymi. Podstawowa terminologia filozoficzno-religijna. Epistemologiczno-metodologiczna specyfika przekonań religijnych (przedfilozoficzne poznanie Boga, prawomocność tezy teistycznej, redukcyjny charakter wyjaśniania z zakresu teologii naturalnej). Specyfika i przyczyny kontestacji poznawczej i metafizycznie pojętej tezy o istnieniu Boga, czyli agnostycyzmu i ateizmu (wymiar egzystencjalny, epistemologiczny, metodologiczny, metafizyczny, moralny, kulturowo-społeczny). Specyfika i formy tzw. nowego ateizmu. Argumentacja za istnieniem Boga (argument św. Anzelm, Kartezjusza, G.W. Leibniza, argumentacja indukcyjna, dowód fizyko-teologiczny I. Newtona, argument kumulatywny Richarda G. Swinburne'a, argument ideologiczny, eudajmologiczny, deontologiczny, tzw. szósta droga J. Maritaina, argumentacja z doświadczenia religijnego i afektywnego poznania Boga, argumentacja metafizyczna, zwłaszcza tzw. pięć dróg św. Tomasza z Akwinu). Natura Boga. Relacja Bóg – świat (transcendencja i immanencja Boga w świecie, panteizm, panenteizm, teoria partycypacji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne formy uprawomocnienia przekonań teistycznych jako warunku wyjaśnienia rzeczywistości i sensowności ludzkiej egzystencji oraz podstawy ładu w zakresie kultury i życia społeczno-politycznego.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić racjonalnie przekonania teistyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia dialogu z osobami o różnym światopoglądzie.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Filozofia człowieka

Cel kształcenia: poznanie bogactwa i swoistości fenomenu człowieka oraz jego zróżnicowanych ujęć, ze szczególnym uwzględnieniem wątków mających odniesienia światopoglądowe.

Treści merytoryczne: przyrodniczy, kulturowy i filozoficzny charakter antropologii: przedmiot, metody, cele, zastosowania. Antropologia filozoficzna a antropologie: przyrodnicza, kulturowa, teologiczna. Orientacje i kierunki w dziejach antropologii: starożytna antropologia kosmocentryczna, antropologia teocentryczna starożytności chrześcijańskiej i średniowiecza, antropocentryzm nowożytny. Redukcjonizm pozytywistyczny i formy jego przewyciężenia (humanistyka). Współczesne orientacje i kierunki w antropologii: przegląd stanowisk (antropologie fenomenologiczne, egzystencjalistyczne, personalistyczne, przyrodnicze), antropologie psychologiczne (zwłaszcza psychoanaliza i jej rozwój), psychologia humanistyczna, antropologie społeczno- i kulturocentryczne (zwłaszcza ewolucjonizm, funkcjonalizm, dyfuzjonizm i konfiguracyjizm oraz antropologia kognitywna i symboliczna). Chrześcijańska antropologia filozoficzna: inspiracje i założenia. Człowiek jako jedność psychiczno-duchowa. Metafizyczny fundament ludzkiej natury. Inne ujęcia ludzkiej „natury”, m.in. gender, posthumanizm i transhumanizm. Pochodzenie, cielesność i (nie)śmiertelność człowieka. Przyrodnicze ujęcie pochodzenia człowieka: antropogeneza, pochodzenie człowieka w perspektywie dialogu nauki i religii, znaczenie ludzkiej cielesności, płciowość człowieka, przygodność bytu ludzkiego, zagadnienie sensu ludzkiej egzystencji. Pozamaterialne wymiary ludzkiej natury: psychika, uczucia, świadomość, rozum, umysł, sumienie, moralność, w szczególności istnienie i natura duszy ludzkiej (duchowość i nieśmiertelność). Podmiotowy wymiar ludzkiej osoby (człowiek jako „ja” osobowe) i jej przymioty, zwłaszcza w aspekcie ludzkiej wolności (główne rozumienia ludzkiej wolności, wolna wola a inne władze człowieka, uwarunkowania ludzkiej wolności, praktyka wolności i odpowiedzialność człowieka). Człowiek i wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości. Człowiek i jego otoczenie: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura). Człowiek jako istota religijna: geneza ludzkiej religijności, znaczenie odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenie religijne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne interpretacje ontycznej i fenomenologicznej sfery człowieka.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać, charakteryzować i oceniać poszczególne koncepcje, ich założenia i konsekwencje dla obrazu człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania decyzji moralnych i dialogu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. Filozofia kultury, sztuki i techniki

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie istoty kultury i jej podstawowych gałęzi, z wyakcentowaniem problematyki rozumienia człowieka jako twórcy kultury, a także znaczenia kultury dla człowieka w wymiarze indywidualnym i społecznym.

Treści merytoryczne: nauki o kulturze i sztuce: filozofia kultury, filozofia sztuki a estetyka, historia i konserwacja sztuki, nauki przyrodnicze (zwł. neuronauki) a nauki o kulturze, filozoficzne i społeczne studia nad nauką i technologią (STS). Źródła, istota i działy kultury jako szczególnego przejawu aktywności ludzkiej: twórczość jako owoc i wyraz osoby ludzkiej oraz szczególne „miejsce” (nisza kulturowa) jej rozwoju. Podmiotowe znaczenie kultury jako aktywności ludzkiej osoby, zwłaszcza kultura jako wyraz transcendencji osoby ludzkiej. Pierwiastki uniwersalne i lokalne w kulturze: pluralizm kultur, kultury narodowe; religijne źródła i formy kultury. Humanizm kultury chrześcijańskiej. Kultura a moralność: etyczne kryteria kultury. Ideologizacja i upolitycznienie sztuki. Kultura intelektualna: informacja, środki masowego przekazu, wiedza, nauka, filozofia,

mądrość. Kultura masowa a wartości. Sztuka jako rodzaj poznania („prawda artystyczna”). Język sztuki: symbol, metafora, fikcja. Natura twórczości artystycznej: naśladownictwo i kreacja. Estetyczne kryteria oceny sztuki oraz wychowanie do kultury artystycznej (estetycznej). Sacrum i bluźnierstwo w sztuce. Technika: od rozumu instrumentalnego do sztucznej inteligencji. Moralne i społeczne uwarunkowania technologii i techniki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naturę twórczości kulturowej, zwłaszcza artystycznej i technicznej, oraz ambiwalentny charakter wytworów kulturowych.

Umiejętności (potrafi): wykazać się wrażliwością na rolę kultury w życiu indywidualnego człowieka i społeczeństw oraz ocenić zróżnicowane formy i dzieła kultury w świetle podstawowych wartości ludzkich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu z różnymi paradygmatami prawdy, dobra i piękna.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. Filozofia nauki

Cel kształcenia: poznanie specyfiki dyskursu naukowego i przygotowanie do krytycznego udziału w tym dyskursie. Wdrożenie do planowania i prowadzenia własnej aktywności naukowej.

Treści merytoryczne: historyczna zmienność i wieloznaczność terminu nauka oraz typy nauk o nauce (metodologia i filozofia nauki, naukoznawstwo, studia nad nauką i technologią). Dzieje koncepcji nauki, zwłaszcza współczesne rozumienie nauki. Nauka a wiedza potoczna, światopogląd, ideologia. Status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki: przedmiot nauki, cele i problematyka nauki. Uwarunkowania (filozoficzne, światopoglądowe; problem naturalizmu w nauce) i ograniczenia nauki (granice nauki). Racjonalność, prawda i realizm w nauce. Nauka a wartości (w tym etyka nauki). Struktura i dynamika nauki. Budowa i status poznawczy teorii naukowej: empiryczny wymiar nauki, hipoteza, model. Wyjaśnianie (prawa nauki). Rozumienie a interpretacja. Metodologiczna charakterystyka różnych typów nauk: nauki formalne i realne, nauki dedukcyjne i indukcyjne, nauki przyrodnicze, humanistyczne (historyczne, kulturowe), społeczne (w tym statystyczne), nauki teoretyczne i praktyczne. Technologia i technika. Filozofia i teologia. Wielość i jedność nauk: typologia nauk, integracja wiedzy i współpraca naukowo-badawcza, badania monodyscyplinarne i interdyscyplinarne/wielodyscyplinarne. Miejsce i rola nauki w kulturze i społeczeństwie. Status instytucjonalnospołeczny nauki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę poznania naukowego, jego wartość poznawczą oraz uwarunkowania i ograniczenia.

Umiejętności (potrafi): ukazać metodologiczne różnice zachodzące pomiędzy typami nauk, miejsce każdej z nich w systemie nauk, w szczególności uzmysłowić specyfikę filozofii i teologii jako odrębnych typów poznania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejscowienia nauki w funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw i państw, zwłaszcza wykazania jej wkładu w innowacyjność gospodarki.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa

Cel kształcenia: prezentacja głównych zagadnień filozoficznych dotyczących własności i natury świata materialnego w kontekście osiągnięć nauk przyrodniczych.

Treści merytoryczne: fenomen nauk przyrodniczych i ich znaczenie dla obrazu świata: historyczne spojrzenie na rozwój przyrodoznawstwa. Obraz świata w najważniejszych współczesnych teoriach naukowych. Nauka a postęp i zagrożenia cywilizacyjne. Filozofia przyrody i filozofia przyrodoznawstwa w kontekście innych nauk filozoficznych, nauk przyrodniczych i teologii: przedmiot, metoda, specyfika, cele, zarys historii rozwoju, wzajemne relacje. Filozofia poznania naukowo-przyrodniczego: charakterystyka metody nauk przyrodniczych i ich status poznawczy, hipoteza naukowa, teoria naukowa, model naukowy, główne koncepcje i stanowiska w filozofii nauk przyrodniczych, naturalizm i redukcjonizm nauk przyrodniczych, realizm i antyrealizm.

Przyrodniczo-filozoficzna problematyka materii, czasu i przestrzeni: koncepcje bytu materialnego. Dawne i współczesne koncepcje czasu i przestrzeni. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka kosmologii: struktura wszechświata, pochodzenie i rozwój wszechświata, modele kosmologiczne. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka zjawisk i natury mikroświata: zarys fizyki kwantowej, główne problemy filozoficzne dotyczące zjawisk fizyki kwantowej. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka życia biologicznego: fenomen i istota życia. Pochodzenie życia. Ewolucja życia. Zagadnienie prawidłowości zjawisk przyrody w świetle ustaleń współczesnego przyrodoznawstwa i filozofii przyrody: wyjaśnianie naukowe a filozoficzne, prawa przyrody, determinizm, indeterminizm, przypadek, celowość, cud. Przyrodnicze i filozoficzne aspekty ekofilozofii: człowiek jako element przyrody, przyroda a świat wartości, kryzys ekologiczny i możliwości jego przezwyciężenia. Światopoglądowy kontekst przyrodoznawstwa: główne historyczne i współczesne spory i dyskusje na styku przyrodoznawstwo – teologia. Kształtowanie się i współczesne stanowiska dotyczące relacji nauka – religia. Teologiczne znaczenie działalności naukowej. Naukowy a religijny obraz świata.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzno-przyrodniczy obraz świata oraz istotne wątki dotyczące światopoglądowego kontekstu nauk przyrodniczych, związków przyrody z ludzką działalnością oraz zagadnienia relacji między naukowo-przyrodniczym i teologicznym obrazem świata.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać specyfikę problemów i dyskusji filozoficznych dotyczących przyrody oraz zależności (komplementarność) pomiędzy naukowym, filozoficznym i teologicznym obrazem świata; poddać krytycznej ocenie jednostronne postrzeganie rzeczywistości w duchu naturalizmu, materializmu i scjentyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu i zajęcia krytycznego stanowiska.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. Filozofia religii

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką oraz osiągnięciami i ograniczeniami nauk o religii, a także ukazanie istoty religii. Filozoficzne usprawiedliwienie zjawiska religii przez odwołanie się do ontycznej struktury rzeczywistości. Epistemologiczna charakterystyka przekonań religijnych.

Treści merytoryczne: metodologiczny status nauk o religii oraz typy i osiągnięcia nauk o religii (antropologia, psychologia, socjologia i teologia religii). Dziejowo doniosłe interpretacje religii i jej kontestacje. Główne nurty we współczesnej filozofii Boga: fenomenologia, filozofia analityczna, francuska filozofia religijna, hermeneutyka, filozofia dialogu, filozofia klasyczna – augustynizm i tomizm. Metafizyczne ujęcie istoty religii. Metafizyczne usprawiedliwienie religii: przedmiotowe i podmiotowe. Religia w kontekście życia osobowego. Religia a kultura i polityka. Filozoficzna analiza przekonań religijnych oraz ich religijnego uprawomocnienia (Objawienie i Tradycja). Filozoficzna ocena doktrynalnej wartości różnych religii (naturalizm, pluralizm, ekskluzywizm, inkluzywizm). Religia a alternatywne ruchy religijne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę religii i jej zasadnicze fenomeny.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić przekonania religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu międzyreligijnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. Filozofia społeczno-polityczna

Cel kształcenia: poznanie natury oraz roli różnorodności przejawów życia społecznego, politycznego i gospodarczego jako ważnych wymiarów egzystencji i aktywności ludzkiej.

Treści merytoryczne: nauki o życiu społeczno-politycznym i gospodarczym: filozoficzne, humanistyczne, społeczne (socjologia), socjobiologia, ekonomiczne. Społeczna natura człowieka. Osoba a społeczność (swoista immanencja człowieka w życiu społecznym a jego transcendencja wobec społeczeństwa). Główne interpretacje życia społecznego: socjologizm, liberalizm, anarchizm, nacjonalizm, rasizm, konserwatyzm, republikanizm, komunitaryzm, personalizm chrześcijański.

Typy społeczności. Główne instytucje społeczne: rodzina, naród, państwo, społeczność ogólnoludzka. Prawo naturalne a porządek prawny. Prawa człowieka. Sprawiedliwość i miłość. Dzieje polityki: starogrecka idea politei, średniowieczny organicyzm, bonum commune i hierarchia społeczna, indywidualistyczne i pragmatyczne rozumienie polityki jako skutecznej sztuki rządzenia (renesansowy i współczesny makiawelizm), idea umowy społecznej, utopie nowożytne i współczesne, formy rządów autorytarnych i totalitaryzmów (fasyzm, narodowy socjalizm, komunizm), globalizm. Formy, struktura oraz funkcje i atrybuty państwa. Struktury ponadnarodowe a suwerenność polityczna, gospodarcza i kulturowa poszczególnych państw. Dziedziny aktywności państwa: obronność, ład wewnętrzny, oświata i szkolnictwo, służba zdrowia i opieka społeczna. Społeczeństwo obywatelskie. Demokracja formalna i partycypacyjna. Tożsamość narodowa a patriotyzm. Wolontariat. Sport. Etyczna i światopoglądowa neutralność sfery publicznej. Sekularyzacja i desekularyzacja współczesnych społeczeństw. Własność jako element konstytutywny społeczeństw i państw. Formy własności i społeczne obowiązki własności. Kapitał ludzki. Natura pracy ludzkiej i jej ochrona. Współczesne wyzwania społeczne: demografia, ubóstwo, konsumpcjonizm, feminizm, gender, migracje, terroryzm, pokój a wojna, zagrożenia ekologiczne, kolonializm i neokolonializm kulturowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naturę życia społecznego, politycznego i gospodarczego jako ważnego wymiaru egzystencji ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): dokonać moralnej oceny zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stymulowania aktywności i podjęcia odpowiedzialności społecznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

10. Historia filozofii – nowożytność i współczesność

Cel kształcenia: systematyczne przedstawienie dziejów nowożytnej i współczesnej filozofii europejskiej z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań. Zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, najbardziej wpływowymi postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami.

Treści merytoryczne: miejsce filozofii w kulturze renesansu: filozofia humanistyczna, platonizm, nowożytny arystotelizm chrześcijański (druga scholastyka). Ideał nowożytnej science (Franciszek Bacon, Galileusz, Isaac Newton). Nowożytny racjonalizm, zwł. René Descartes'a, i jego opozycja Blaise'a Pascala. Systemy racjonalistyczne i ich światopoglądowe odniesienia (Baruch Spinoza, Gottfried Wilhelm Leibniz). Nowożytny empiryzm. Epistemologia z konsekwencjami światopoglądowymi. Destrukcja metafizyki i etyki normatywnej (John Locke, David Hume). Kultura filozoficzna oświecenia i jej odniesienia światopoglądowe: oświecenie radykalne i szukanie równowagi (oświecenie chrześcijańskie, Thomas Reid i Immanuel Kant). Idealizm na przykładzie racjonalizmu Georga Wilhelma Friedricha Hegla i woluntaryzmu Arthura Schopenhauera. Pozytywistyczna koncepcja nauki oraz jej konsekwencje filozoficzne i światopoglądowe: August Comte i John Stuart Mill, ewolucjonizm i scjentyzm, neopozytywizm i filozofia analityczna (Ludwik Wittgenstein). Filozofia naukowa i naturalizm (marksizm, Alfred North Whitehead). Filozofia umysłu. Odnowa maksymalistycznie pojętej filozofii. Filozofia życia (Fryderyk Nietzsche, Henri Bergson). Pragmatyzm (Charles Sanders Peirce, William James). Ruch neoscholastyczny i formy neotomizmu. Formy współczesnego humanizmu: egzystencjalizm (Jean Paul Sartre, Karl Jaspers, Gabriel Marcel), personalizm (Emmanuel Mounier, Jacques Maritain, Karol Wojtyła), filozofia dialogu (Martin Buber, Emmanuel Levinas). Konsekwencje filozoficzne i światopoglądowe antyfundamentalizmu (antyfundacjonizm): hermeneutyka i strukturalizm, postmodernizm (Michel Foucault, Jacques Derrida) i neopragmatyzm (Richard Rorty).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne nowożytne i współczesne koncepcje, a także idee filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): wykazać dociekliwość intelektualną oraz umiejętność logicznego powiązania historycznie zmiennych pytań i odpowiedzi formułowanych w dziejach filozofii, ich związku z aktualną praktyką życiową; formułować rzetelną ocenę bogatego spektrum stanowisk ujawniających się w dziejach filozofii i tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń merytorycznych i metodologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypracowania osobistej wizji rzeczywistości oraz kształtowania świadomości poszukiwania prawdy w dialogu interpersonalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

11. Historia filozofii – starożytność i średniowiecze

Cel kształcenia: systematyczne przedstawienie dziejów starożytnej i średniowiecznej filozofii europejskiej z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań. Zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, najbardziej wpływowymi postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami.

Treści merytoryczne: geneza filozofii europejskiej, jej zasadnicza specyfika i swoistość wobec filozofii-światopoglądów w krajach dalekiego Wschodu, jej relacja do religii (mitu) oraz ówczesnej nauki. Tradycja kosmologiczna i humanistyczna (sofiści). Sokrates i jego uczniowie ujęci w aspekcie kształtowania się metody i tematyki filozofii starożytnej, zwłaszcza w etyce (cynicy, cyrenaicy). Kształtowanie się dyscyplin filozoficznych: filozofia przyrody a metafizyka (pitagorejczycy, Heraklit, Parmenides, Demokryt). Poglądy Platona oraz specyfika, rozwój i znaczenie tradycji platońskiej w dziejach filozofii. Poglądy Arystotelesa oraz specyfika, rozwój i znaczenie tradycji arystotelesowskiej w dziejach filozofii. Specyfika i znaczenie szkół filozoficznych w dziejach filozofii, znaczenie filozofii jako swobodnego zracjonalizowanego światopoglądu oraz jej praktycyzm (filozofia jako sztuka życia czy ćwiczenie duchowe) w tradycji greckiej (stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm) i rzymskiej (praktycznie zorientowany eklektycyzm Cyserona oraz filozoficzno-religijna synteza Plotyna). Filozofia chrześcijańska: inkulturacja chrześcijaństwa w kulturze greckorzymskiej, cechy swoiste (problematyka osoby) oraz geniusz św. Augustyna. Kształtowanie się kultury filozoficznej średniowiecza, dynamizm w zakresie tematyki filozoficznej: encyklopedyzm, Jan Szkot Eriugena, kształtowanie się metody scholastycznej i infrastruktury uniwersyteckiej oraz ich znaczenia dla teologii – spór dialektyków z antydialektykami oraz o uniwersalia, św. Anzelm z Canterbury, Abelard. Drogi i formy recepcji arystotelizmu: awerroizm łaciński, tradycja dominikańska (św. Albert Wielki, oryginalna synteza św. Tomasza) i franciszkańska (św. Bonawentura, bł. Duns Szkot, Wilhelm Ockham).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne starożytne i średniowieczne koncepcje, a także idee filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): wykazać dociekliwość intelektualną oraz umiejętność logicznego powiązania historycznie zmiennych pytań i odpowiedzi formułowanych w dziejach filozofii, ich związku z aktualną praktyką życiową; formułować rzetelną ocenę bogatego spektrum stanowisk ujawniających się w dziejach filozofii i tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń merytorycznych i metodologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypracowania osobistej wizji rzeczywistości oraz kształtowania świadomości poszukiwania prawdy w dialogu interpersonalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

12. Logika

Cel kształcenia: nauka poprawnego myślenia wyrażonego w określonym języku, niezbędnego w praktyce życiowej, a także umiejętności jasnego, precyzyjnego, rzeczowego, jednoznacznego, ścisłego mówienia i poprawnego uzasadniania.

Treści merytoryczne: pojęcie logiki i jej działy. Historia logiki: logika tradycyjna a współczesna. Logika a inne nauki: metafizyka/ontologia, matematyka, nauki o poznaniu (psychologia, epistemologia, kognitywistyka). Logika a teoria przekonań i tzw. krytyczne myślenie. Logika formalna. Ogólna teoria uzasadniania: pojęcie i typy uzasadniania, potrzeba uzasadniania twierdzeń.

Logiczne pojęcie zdania i wartości logicznej. Budowa i typy wnioskowania, problem poprawności wnioskowania. Główne związki logiczne: wynikanie i sprzeczność. Wnioskowanie dedukcyjne. Antynomie i sposoby ich usuwania. Błędy we wnioskowaniu. Klasyczny rachunek logiczny: spójniki negacji, koniunkcji, alternatywy, implikacji i równoważności, kwantyfikator ogólny i kwantyfikator szczegółowy, znak równości, zdania, nazwy, predykaty i operatory, schematy formalne i schematy logiczne, tautologie i sprzeczne zbiory wyrażeń, formalne badanie poprawności wnioskowania. Możliwość zastosowania logiki w filozofii i naukach szczegółowych. Elementy metalogiki: aksjomatyzacja i teoria aksjomatyczna. Teoria sprzeczna, bezbłędna, trafna, pełna, rozstrzygalna. Badanie teorii i ocena ich poznawczej wartości, logiczne relacje między teoriami. Pojęcie, budowa i typy dowodu. Elementy logiki ogólnej jako podstawa kultury logicznej. Semiotyka logiczna (logiczna teoria języka): pojęcie języka i typy języków. Zasady słownego formułowania myśli, potrzeba jasności i precyzji, błędy w słownym przekazywaniu myśli. Konstruowanie pojęć naukowych, typy definicji, warunki poprawności definicji, błędy w definiowaniu, dystynkcja, podział logiczny, klasyfikacja, systematyka, typologia. Budowa i warunki poprawności pytania w rozwiązywaniu problemów. Myślenie kierowane zadaniami, rozwiązywanie zadań. Wypowiedzi opisowe, ocenne, normatywne, performatywne i ich funkcje. Elementy retoryki logicznej: uzasadnianie a argumentacja, perswazja i manipulacja. Typy argumentacji. Zasady perswazji językowej. Chwyty erystyczne. Zasady prowadzenia debaty (dyskusji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): narzędzia używane do konstruowania pojęć i sposoby uzasadniania twierdzeń naukowych.

Umiejętności (potrafi): myśleć i mówić w sposób uporządkowany, systematyczny i precyzyjny o problemach i sposobach ich rozwiązywania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): debaty opartej na argumentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. Metafizyka

Cel kształcenia: poznanie specyfiki poznania metafizycznego, jego fundamentalnej roli w rozumieniu rzeczywistości jako najbardziej ogólnego sposobu widzenia rzeczywistości w wymiarze strukturalnym i dynamicznym oraz jego mądrościowy charakter.

Treści merytoryczne: koncepcje metafizyki klasycznej. Specyfika poznania metafizycznego, metody wyodrębniania przedmiotu metafizyki, sposoby wyjaśniania i uzasadniania, zwłaszcza przyczynowego i analogicznego poznania rzeczywistości. Przedmiot poznania metafizycznego i metoda jego wyodrębnienia. Powszechne (transcendentalne) właściwości bytów, czyli bycie rzeczą (treściowo określonym), jednym (wewnętrznie niesprzecznym), odrębnym, nośnikiem prawdy, dobra i piękna. Metafizyczne prawa bytowania rzeczy: prawo tożsamości, niesprzeczności, wyłączonego środka, racji bytu, celowości i integralności. Struktura bytu, czyli metafizyczne złożenia bytowe: materia i forma, akt i możność, substancja i przypadłość oraz istota i istnienie. Dynamizm rzeczywistości, czyli przemienność, tożsamość i przygodność rzeczy w formie analizy przyczyn rzeczy. Zagubienie metafizyki w tradycji pozytywistycznej, jej współczesne odrodzenie w filozofii analitycznej, odwołujące się do osiągnięć poznania naukowego (science) i centralnych kategorii logiki oraz jej współczesna kontestacja jako dyscypliny podstawowej (paradygmatycznej). Wybrane współczesne modyfikacje w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne koncepcje metafizyki, jej relację do ontologii oraz sposoby jej uprawiania.

Umiejętności (potrafi): sformułować racjonalną wizję rzeczywistości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu z różnymi wizjami świata.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

14. Socjologia

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy socjologicznej, umożliwiającej rozumienie procesów społecznych.

Treści merytoryczne: człowiek jako istota społeczna. Wiedza potoczna a wiedza naukowa. Socjologia jako nauka – historia, przedmiot, definicje, metody i funkcje socjologii. Język socjologii – podstawowe pojęcia, paradygmaty, postaci, szkoły i kierunki. Jednostka i społeczeństwo – grupy społeczne, zbiorowości społeczne, organizacje społeczne. Struktura społeczna i jej podstawowe elementy – klasy społeczne, warstwy społeczne, pozycje i role społeczne. Teorie stratyfikacji i zróżnicowania społecznego – ujęcie historyczne i współczesne, teoria konfliktu, teoria wielowymiarowa, ujęcie funkcjonalistyczne. Instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji. Działania i interakcje społeczne. Rodzaje i typy styczności. Wzajemne oddziaływania. Stosunki i zależności społeczne. Więzy społeczne. Socjalizacja. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji. Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy. Kulturowe podstawy życia społecznego: kultura i jej wzory, zmiana społeczna, nowoczesność, ponowoczesność. Ruchliwość społeczna i przestrzenna a różne typy społeczeństw. Elementy wybranych subdyscyplin: socjologia religii, socjologia rodziny, socjologia kultury. Wybrane metody i techniki badań społecznych oraz ich interpretacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, koncepcje i teorie socjologiczne.

Umiejętności (potrafi): stosować teorie przy opisie i analizie rzeczywistości społecznej oraz interpretować w podstawowym zakresie wyniki badań socjologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i analizy problemów społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

15. Teoria poznania

Cel kształcenia: analiza podstaw i granic wartości ludzkiego poznania oraz prezentacja jego źródeł i różnorodności form.

Treści merytoryczne: definicja filozoficznej nauki o poznaniu, jej przedmiot, metoda, cel, problematyka. Koncepcje epistemologii/teorii poznania oraz jej relacje z innymi dyscyplinami filozoficznymi i pozafilozoficznymi (zwłaszcza z psychologią, filozofią umysłu i kognitywistyką). Problem możliwości teorii poznania. Idea poznania wyróżnionego (oczywistość, samoświadomość). Sceptycyzm: dzieje, odmiany, argumenty, krytyka. Sceptycyzm a fallibilizm i krytycyzm. Rodzaje czynności i wytworów poznawczych (wiedza): poznanie bezpośrednie a pośrednie, natura i rodzaje doświadczenia. Struktura percepcji i jakości zmysłowe. Intuicja intelektualna. Przekonania. Źródła poznania: wersja psychologiczna (empiryzm genetyczny – natywizm), wersja metodologiczna (aposterioryzm – aprioryzm). Wiedza syntetyczna – wiedza analityczna, wiedza przedmiotowo konieczna. Racjonalizm – irracjonalizm: racjonalizm epistemologiczny a racjonalizm metafizyczny. Poznawcze zalety rozumu (intelektu). Kryterium intersubiektywnej komunikowalności i kontrolowalności. Argumenty irracjonalistów. Racjonalizm scjentystyczny i niescjentystyczny, skrajny i umiarkowany. Rozum a wiara. Autorytet epistemiczny: definicja, niezbędność i ograniczenia autorytetu, warunki jego prawomocności (intersubiektywna sprawdzalność i wiarygodność) i typy. Autorytet religijny. Realizm – idealizm a internalizm – eksternalizm. Prawda: koncepcja klasyczna (formuła, problemy, eksplikacje, interpretacje) i koncepcje nieklasyczne (koherencyjna, ewidencyjna, pragmatyczna, zgody powszechnej). Uzasadnienie: pojęcie i modele uzasadnienia epistemicznego. Sposoby i stopnie uzasadniania przekonań. Typy wiedzy: klasyczna a naukowa (*science*). Natura poznania religijnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): władze i mechanizmy poznawcze człowieka.

Umiejętności (potrafi): uświadomić sobie i doskonalić własne czynności poznawcze; rozróżnić kompetencje aktów poznawczych; wartościować akty poznawcze; unikać błędów poznawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy krytycznej w stosunku do poznania własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

16. Wstęp do filozofii

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi informacjami na temat filozofii, jej specyfiką metodologiczną i merytoryczną, jej działami, problemami, terminologią i głównymi nurtami.

Treści merytoryczne: metafizyka: termin „filozofia”, działy filozofii, podstawowe koncepcje filozofii, relacje pomiędzy filozofią a innymi działami kultury (nauką, religią, sztuką) oraz światopoglądem. Wybrane główne problemy filozofii, zwłaszcza z zakresu metafizyki/ontologii (rodzaje bytów, przyczyna ich zaistnienia, istnienie i natura Boga), epistemologii (definicja wiedzy, natura prawdy, podstawowe kategorie semiotyki), antropologii (dusza a ciało, umysł a ciało), etyki (normy moralne i cel człowieka). Wybrane główne nurty filozofii współczesnej: neotomizm, fenomenologia, egzystencjalizm, hermeneutyka, filozofia analityczna. Współczesna filozofia polska: szkoła lwowsko-warszawska, fenomenologia Romana Ingardena, neotomizm Mieczysława A. Krąpca i Mieczysława Gogacza, personalizm Karola Wojtyły i filozofia dialogu Józefa Tischnera. Niektóre podstawowe umiejętności filozoficzne: pytanie, definiowanie, argumentowanie, rozróżnianie, analizowanie, dyskutowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i koncepcje filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): stawiać pytania filozoficzne oraz analizować i rozróżniać pojęcia filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania znajomości pojęć i koncepcji filozoficznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Aretologia teologicznomoralna

Cel kształcenia: poznanie dynamicznego charakteru teologii moralnej. Poznanie znaczenia samowychowania moralnego. Wdrożenie do samodzielniego zgłębiania wiedzy o głównych sprawnościach moralnych.

Treści merytoryczne: miejsce cnót w dynamicznej wizji moralności. Wielość i jedność cnót w wychowaniu moralnym. Cnoty teologiczne (wiara, nadzieja, miłość). Cnoty kardynalne (męstwo, roztropność, mądrość, sprawiedliwość).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie samowychowania w zakresie nabywania sprawności moralnych; najważniejsze aspekty cnót teologicznych i kardynalnych.

Umiejętności (potrafi): motywować otoczenie do nabywania sprawności moralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): własnej aktywności nad doskonaleniem działania moralnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Bioetyka teologiczna

Cel kształcenia: poznanie definicji oraz metodologii bioetyki. Poznanie specyfiki bioetyki chrześcijańskiej. Uzyskanie pogłębionej orientacji w zakresie najistotniejszych problemów bioetycznych u początku, w trakcie trwania i u kresu życia ludzkiego.

Treści merytoryczne: bioetyka chrześcijańska w kontekście współczesnej dyskusji bioetycznej. Zagadnienie szacunku dla stworzenia (ekologia teologiczna). Zagadnienia bioetyczne u początku życia ludzkiego (status embrionu ludzkiego, zapłodnienie pozaustrojowe, diagnostyka prenatalna, aborcja). Zagadnienia bioetyczne w kontekście zdrowia i choroby (profilaktyka, zachowania mortogenne, eksperymenty medyczne). Zagadnienia bioetyczne u kresu życia ludzkiego (opieka paliatywna i hospicyjna, eutanazja, samobójstwo).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): argumenty uzasadniające stanowisko chrześcijańskiej bioetyki w zakresie głównych problemów bioetycznych; znaczenie kultury szacunku dla życia ludzkiego i adekwatnych rozwiązań prawnych w tym zakresie.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typy argumentacji w sporach dotyczących etycznego wymiaru szczegółowych procedur medycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w działania na rzecz integralnej ochrony i godności każdej osoby ludzkiej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna

Cel kształcenia: poznanie katolickiej wizji małżeństwa jako przymierza i sakramentu. Zrozumienie podstaw biblijnych oraz dogmatycznych nauki o jedności i nierozzerwalności małżeństwa. Zgłębienie zagadnień związanych ze znaczeniem sfery seksualnej dla szczęśliwego życia małżeńskiego.

Treści merytoryczne: chrześcijańska wizja cielesności. Problematyka integracji seksualnej. Wiąż mężczyzny i kobiety w kontekście przymierza małżeńskiego. Katolicka etyka seksualna. Rodzina w planie Bożym. Zagadnienie dewiacji seksualnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę chrześcijańskiego przymierza małżeńskiego; argumenty uzasadniające jedność i nierozzerwalność małżeństwa; zasady katolickiej etyki seksualnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie zestawiać współczesne modele małżeństwa i rodziny z wizją chrześcijańską; wykorzystać wiedzę na temat małżeństwa i rodziny w swoim środowisku rodzinnym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowywania i promocji chrześcijańskiego etosu małżeńsko-rodzinnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. „Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu

Cel kształcenia: poznanie treści listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych), obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne. Zrozumienie stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie retorycznej).

Treści merytoryczne: listy Nowego Testamentu jako część kanonu Biblii i jako gatunek literacki na tle starożytnej formy listu. Listy Pawłowe jako źródło (auto)biograficzne apostoła oraz ich relacja do Dziejów Apostolskich w warstwie biograficznej i teologicznej. Kwestie autorstwa oraz charakteru apostołskiego pism składających się na „Corpus Paulinum” oraz pozostałych Listów (oprócz Janowych). Treści soteriologiczne Listów Nowego Testamentu (m.in. ich związek z chrystologią; jednością Bożego planu zbawienia; monoteizmu i pośrednictwa Chrystusa; relacji wiary i uczynków według nauczania Pawła i Jakuba). Treści pneumatologiczne i eklezjologiczne Listów Nowego Testamentu (posługiwanie i charyzmaty w Kościele przedstawionym jako ciało Chrystusa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w „Corpus Paulinum” i pozostałych listach Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty „Corpus Paulinum” i pozostałych listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie „Corpus Paulinum” i pozostałych listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. Ekumenizm

Cel kształcenia: wyrobienie wrażliwości ekumenicznej, w tym przekazanie wiedzy o ekumenizmie jako zadaniu kościelnym i o istniejących między wyznaniem chrześcijańskimi różnicach oraz możliwych drogach ich przewyższania.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i terminologia, biblijne i doktrynalne podstawy ekumenizmu. Katolickie zasady ekumenizmu (zwłaszcza sposoby dążenia do jedności i jej modele jedności oraz ich ocena). Ekumenizm duchowy (zwłaszcza: elementy duchowości ekumenicznej oraz zasady i formy wspólnej modlitwy). Specyficzne problemy duszpasterskie (udział w liturgiach innych Kościołów i wspólnot oraz zasady uznawania i ekumenicznego sprawowania sakramentów zwłaszcza małżeństw mieszanych). Ekumenizm doktrynalny (zwłaszcza: zasady i owoce dialogów doktrynalnych, zasada „hierarchii” prawd nauki katolickiej). Ekumenizm praktyczny. Współpraca chrześcijan w ewangelizacji, życiu społecznym itd. Struktury organizacyjne służące jedności chrześcijan. Kościoły i wspólnoty chrześcijańskie w perspektywie ekumenicznej. Kościoły orientalne. Kościół prawosławny. Dialog z Kościołami Wschodu. Reformacja XVI wieku i jej prekursorzy. Kościół Ewangelicko-Augsburski. Kościół Ewangelicko-Reformowany. Wspólnota anglikańska. „Kościoły wolne” XVII i XVIII wieku. Nowe wspólnoty XIX i XX wieku. Kościoły starokatolickie. Historia, osiągnięcia i wyzwania ruchu ekumenicznego: początki ruchu ekumenicznego. Światowa Rada Kościołów. Zaangażowanie Kościoła katolickiego przed II Soborem Watykańskim. Zaangażowanie Kościoła katolickiego po II Soborze Watykańskim (panorama dialogów doktrynalnych Kościoła katolickiego na płaszczyźnie światowej). Komisja Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów. Wybrane tematy dialogów ekumenicznych (katolicko-luterańska Deklaracja w sprawie nauki o usprawiedliwieniu, relacja Pismo Święte - Tradycja, sukcesja apostołska i prymat biskupa Rzymu). Polska Rada Ekumeniczna. Ekumenizm w Polsce. Ekumenizm lokalny (sytuacja diecezji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tożsamość i naturę Kościoła oraz potrzebę działań mających na celu przywrócenie jedności wśród podzielonych chrześcijan.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować tożsamość katolicką w sposób uwzględniający wrażliwość chrześcijan innych wyznań; wykorzystywać to, co jako wspólne dla różnych wyznań, umożliwia pewne formy współpracy i doświadczania jedności, a tym samym przyczynia się do przezwycięzania podziałów wśród chrześcijan.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia dialogu ekumenicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie

Cel kształcenia: poznanie Ewangelii synoptycznych (Mateusza, Marka, Łukasza) i Dziejów Apostolskich. Zrozumienie stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie narracyjnej).

Treści merytoryczne: Ewangelia Jezusa Chrystusa jako wydarzenie i zbiór ksiąg. Wspólne przyczyny powstania czterech Ewangelii oraz ich forma wśród starożytnych i biblijnych gatunków literackich. Geneza Ewangelii oraz kwestia synoptyczna. Etymologia terminu „synoptyczny” i jego związek z planem literackim trzech Ewangelii i treścią ich perykop na tle czwartej Ewangelii. Problem jedności i różnorodności czterech Ewangelii na przykładach prób jego rozwiązywania w lekturach: redukcjonistycznej – Marcjon; ezoterycznej – ewangelie gnostyckie; harmonizującej – Diatessaron; historycznie, literacko i teologicznie adekwatnej do przedmiotu, którym jest czterokształtna Ewangelia. Historyczność i trzy etapy kształtowania się tradycji ewangelicznej. Rozróżnienie między kwestiami wymagającymi podejścia głównie diachronicznego (rzeczywisty autor, adresaci, czas, miejsce i powody ich powstania) a zagadnieniami rozpatrywanymi w ramach podejścia synchronicznego (tożsamość autora i adresatów implikowana w tekstach; sytuacja eklezjalna i kulturowa odzwierciedlona w tekstach; struktura całości, język i styl). Synteza wiodących treści teologicznych trzech Ewangelii synoptycznych z uwzględnieniem jedności dzieła Łukasowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Ewangelii synoptycznych i Dziejach Apostolskich Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklesjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. Historia Kościoła powszechnego – nowożytność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie nowożytności w ujęciu strukturalnym i eklesjologicznym.

Treści merytoryczne: Reformacja: geneza, pojęcie, rodzaje i zasięg geograficzny. Renesans i humanizm: pojęcia, geneza, różnice między renesansem włoskim i niemieckim, ogólna charakterystyka, renesans i humanizm na gruncie kościelnym. Reforma przedtrydencka we Włoszech i Hiszpanii – formy i zakres. Św. Ignacy Loyola, jezuita i ich formy aktywności do 1773 roku. Geneza, zwołanie i przebieg Soboru Trydenckiego oraz problem przyjęcia jego uchwał przez poszczególne państwa. Odrodzenie scholastyki (ośrodki i przedstawiciele) i spory o łaskę (D. Banez, M. Baius, L. Molina). Pobożność i nauczanie kościelne po Trydencie, mistyka, nauczanie prawd wiary, praktyki sakramentalne, pobożność ludowa. Zakony potrydenckie, ich ogólna charakterystyka i charyzmat. Misje katolickie: tereny hiszpańskie i portugalskie, metody misyjne, rola państwa i Kongregacji Rozkrzewienia Wiary. Redukcje paragwajskie: dobre i złe strony, ich losy w Paranie. Wojna trzydziestoletnia, geneza, przebieg i wyniki, pokój westfalski, postanowienia i znaczenie. Jansenizm – początki, istota zjawiska, główni przedstawiciele, rola klasztoru w Port Royal, stanowisko Stolicy Apostolskiej wobec jansenizmu. Gallikanizm – rodzaje i istota, etapy rozwoju i stanowisko Stolicy Apostolskiej. Odnowa życia religijnego we Francji XVI/XVII wieku, kwietyzm. Regalizm hiszpański, episkopalizm niemiecki, terezanizm i józefinizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w nowożytności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w nowożytności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. Historia Kościoła powszechnego – starożytność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie starożytności w ujęciu strukturalnym i eklesjologicznym.

Treści merytoryczne: Kościół pierwotny w Jerozolimie i ewangelizacja Palestyny. Działalność misyjna św. Pawła i apostołów. Przyczyny rozszerzania się chrześcijaństwa i terytorialny rozwój Kościoła w Europie, Azji i Afryce do IV wieku. Oskarżenia kierowane pod adresem chrześcijan i prześladowania chrześcijan do 313 roku. Literacka walka z Kościołem do III wieku i działalność apologetów chrześcijańskich. Przełom konstantyński: „Edykt mediolański” i jego skutki. Początki życia monastycznego w Kościele Wschodnim i Zachodnim. Polityka religijna cesarzy rzymskich wobec Kościoła po śmierci Konstantyna Wielkiego. Działalność ewangelizacyjna Kościoła w IV i V wieku. Wędrowki ludów i ich skutki dla Cesarstwa oraz Kościoła. Działalność charytatywna w Kościele w IV i V wieku. Chryścianizacja Frankonii, Anglii, Irlandii oraz krajów niemieckich. Zwycięstwo katolicyzmu w Hiszpanii w VI wieku. Powstanie islamu i jego ekspansja terytorialna. Powstanie Państwa Kościelnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w starożytności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w starożytności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.
Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie średniowiecza w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Karol Wielki i odrodzenie cesarstwa. Karol Wielki wobec Kościoła. Saeculum obscurum – przyczyny i skutki. Cluny – ku reformie. Reforma gregoriańska. Wyprawy krzyżowe. Upadek średniowiecznego porządku w Europie. Bonifacy VIII i Francja. Tzw. niewola awiniońska papieża. Wielka schizma zachodnia. Koncyliaryzm. Sobory XV wieku. Devotio moderna. Husytyzm. Życie zakonne w średniowieczu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w średniowieczu, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w średniowieczu, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

10. Historia Kościoła powszechnego – współczesność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie współczesności w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Oświecenie: pojęcie, ideały, ogólna charakterystyka, różnice w poszczególnych państwach, ośrodki, przedstawiciele. Rewolucja francuska: geneza, przebieg, stosunek do Kościoła. Rola Napoleona Bonaparte. Restauracja życia kościelnego (strona strukturalna i teologiczno-religijna) w Europie po wojnach napoleońskich i wielkiej sekularyzacji. Kościół katolicki obu Ameryk – podobieństwa i różnice. Papieże XIX wieku od Piusa XVIII do Leona XIII. Misje katolickie XIX wieku – renesans i przeszkody. Życie wewnętrzne Kościoła w XIX wieku (sytuacja prawna, dyscyplina, życie religijne i nowe zakony). Pierwszy Sobór Watykański i jego skutki: upadek Państwa Kościelnego. Sytuacja Kościoła w czasie I i II wojny światowej. Drugi Sobór Watykański – odnowa kościoła, ruch ekumeniczny. Rozwój Kościoła w krajach pozaeuropejskich. Charakter i pola działania zakonów powstałych w XIX i XX wieku. Świadkowie wiary; męczennicy XX wieku. Chrzęścianizacja europejskiego Wschodu po upadku komunizmu. Współczesne formy laicyzacji i dechrystianizacji, ruchy charyzmatyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła we współczesności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła we współczesności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

11. Historia Kościoła w Polsce

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w Polsce w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: początki Kościoła polskiego. Tzw. reakcja pogańska i odbudowa Kościoła w Polsce. Kościół w okresie rozbięcia dzielnicowego. Udział Kościoła w przywróceniu Polsce korony królewskiej. Kościół w czasach Kazimierza Wielkiego. Powstanie metropolii lwowskiej. Zakony w Polsce średniowiecznej. Sytuacja Kościoła w Polsce w czasach Jagiellonów. Reformacja protestancka na ziemiach polskich. Katolicka reforma Kościoła w Polsce. Kościoły wschodnie w Rzeczypospolitej. Religijność nowożytna w Rzeczypospolitej. Kościół wobec Oświecenia.

Sytuacja Kościoła katolickiego na ziemiach polskich w okresie rozbiorów: a) w zaborze rosyjskim i w Rosji; b) w Księstwie Warszawskim i Królestwie Polskim; c) w zaborze austriackim; d) w zaborze pruskim. Życie religijne w Polsce pod zaborami – służba Boża, szafarstwo sakramentów i nauczanie, życie zakonne. Wkład Kościoła w odzyskanie niepodległości przez Polskę. Dzieje Kościoła katolickiego w II Rzeczypospolitej. Martyrologium w czasie II wojny światowej. Kościół w Polsce pod rządami komunistów. Kościół za pontyfikatu papieża Jana Pawła II i po przemianach 1989 roku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w Polsce, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w Polsce, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

12. Język łaciński 1

Cel kształcenia: wprowadzenie do fonetyki, morfologii i podstawowego słownictwa łacińskiego, z naciskiem na proste teksty liturgiczne i codzienne (np. modlitwy, hymny).

Treści merytoryczne: fonetyka i ortografia łacińska (alfabet, wymowa kościelna i klasyczna). Morfologia podstawowa: deklinacje I-II, koniugacje I-II, zaimki osobowe, zaimki wskazujące. Słownictwo: 300 słów bazowych (familia, ecclesia, deus, orare, credere). Teksty: Pater Noster, Ave Maria, podstawowe formuły liturgiczne (np. Gloria Patri).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): alfabet, wymowę, deklinacje I-II i koniugacje I-II; 300 słów bazowych.

Umiejętności (potrafi): czytać i tłumaczyć proste zdania; odmieniać rzeczowniki i czasowniki; rozpoznawać struktury w modlitwach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania łaciny w liturgii; do aktywnego uczestnictwa w zajęciach grupowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Język łaciński 2

Cel kształcenia: rozwijanie umiejętności deklinacji, koniugacji i czytania tekstów narracyjnych, z wprowadzeniem słownictwa teologicznego.

Treści merytoryczne: morfologia rozszerzona: deklinacje III-V, koniugacje III-IV, zaimki względne, przymiotniki. Składnia podstawowa: zdania podrzędne, ablativus absolutus prosty. Słownictwo: 600 słów, w tym terminy chrystologiczne (Christus, crux, salus, peccatum). Teksty: fragmenty Wulgaty (Ewangelie: np. Łk 2,1-20), hymny ambrojańskie (Te Deum).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): deklinacje III-V i koniugacji III-IV; 600 słów, w tym terminy chrystologiczne.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć krótkie teksty biblijne; buduje proste zdania; analizuje składnię podstawową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w dyskusjach o znaczeniu łaciny w tradycji kościelnej; stosowania języka w prostych symulacjach liturgicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Język łaciński 3

Cel kształcenia: doskonalenie analizy składniowej i leksykalnej w tekstach patrystycznych oraz liturgicznych.

Treści merytoryczne: składnia złożona: accusativus cum infinitivo, gerundium, supinum, tryb przypuszczający. Słownictwo specjalistyczne: 1000 słów (gratia, redemptio, sacramentum, virtus). Retoryka podstawowa: środki stylistyczne (alliteracja, chiasm). Teksty: fragmenty św. Augustyna (Confessiones I,1), mszał rzymski (Canon Missae), Listy Pawła (Wulgata).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): składnię złożoną; 1000 słów specjalistycznych.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem teksty Ojców Kościoła; streszczać i komentować fragmenty; pisać krótkie parafrazy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego udziału w seminariach egzegetycznych; integrowania łaciny z refleksją teologiczną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Język łaciński 4

Cel kształcenia: swobodne czytanie i interpretacja oryginalnych źródeł teologicznych.

Treści merytoryczne: składnia zaawansowana: konstrukcje okresowe, tryb łączący w zdaniach podrzędnych. Słownictwo doktrynalne: transsubstantiatio, hypostasis, consubstantialis. Retoryka kościelna: analiza homilii i encyklik. Teksty: De Civitate Dei (Augustyn), akty soborowe (Nicea, Trydent), encykliki łacińskie (np. Rerum Novarum).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): retorykę łacińską i słownictwo doktrynalne.

Umiejętności (potrafi): analizować i tłumaczyć złożone teksty; przygotować prezentacje źródłowe; pisać eseje po łacinie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania łaciny w dyskusjach akademickich i liturgicznych i używania jej w komunikacji kościelnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Katechetyka fundamentalna

Cel kształcenia: poznanie misji katechetycznej Kościoła, jej podstawowych założeń (cel, natura, zadania) i miejsc realizacji. Przedstawienie istoty posłannictwa współczesnego katechety oraz prezbitera jako katechety i nauczyciela religii. Wdrażanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z katechetyki.

Treści merytoryczne: pojęcie katechetyki. Historia katechezy – zarys. Dokumenty katechetyczne Kościoła katolickiego. Natura, cele i formy katechezy. Podstawowe (istotne) wymiary katechezy. Współczesne kierunki i modele katechezy. Relacja nauczania religii do katechezy parafialnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjalnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezyjalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

17. Katolicka nauka społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie z naturą katolickiej nauki społecznej, terminologią, źródłami, autonomią oraz metodologią katolickiej nauki społecznej. Wyjaśnienie specyfiki i mocy wiążącej katolickiej nauki społecznej. Poznanie praktycznych aspektów nauczania społecznego Kościoła.

Treści merytoryczne: tematy społeczne w Starym Testamencie. Społeczna misja Chrystusa. Teologia wyzwolenia a teologia wyzwalań. Rozwój historyczny katolickiej nauki społecznej ze szczególnym uwzględnieniem nauczania soborowego i papieży posoborowych. Koncepcja człowieka w katolickiej nauce społecznej. Zasady życia społecznego (zasady dobra wspólnego; pomocniczości; solidarności; powszechnego przeznaczenia dóbr; partycypacji; zrównoważonego rozwoju). Społeczny charakter rodziny. Problematyka gospodarcza w świetle katolickiej nauki społecznej. Polityka i kultura w świetle katolickiej nauki społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę metodologiczną i treściową katolickiej nauki społecznej; zasady życia społecznego; zadania społeczne chrześcijanina oraz wspólnoty kościelnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie oceniać zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe w świetle pryncypiów katolickiej nauki społecznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w życie społeczne i kształtowania kultury w świetle zasad katolickiej nauki społecznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

18. Księgi mądrościowe Starego Testamentu

Cel kształcenia: poznanie ksiąg mądrościowych (Hi, Ps, Prz, Koh, Pnp, Mdr, Syr) w ujęciu historycznym, literackim i teologicznym. Przygotowanie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy. Poznanie dziejów formacji tekstów mądrościowych w związku z historią Izraela oraz znaczenie ich miejsca w jego świętych Pismach (w kanonach hebrajskim i greckim). Poznanie różnic i podobieństw w odniesieniu do literatury mądrościowej ościennych kultur i cywilizacji.

Treści merytoryczne: zarys dziejów formacji tekstów mądrościowych w związku z historią Izraela oraz znaczenie ich miejsca w Biblii. Różnice i podobieństwa w odniesieniu do literatury mądrościowej ościennych kultur i cywilizacji. Rozróżnienie gatunków literackich w zbiorze Ksiąg mądrościowych wraz z ich *Sitz im Leben* (zwłaszcza w Psalmach). Środki literackie (typowe dla poezji hebrajskiej i przejmowane w tekstach od niej zależnych). Wpływy hellenistyczne (w warstwie gramatycznej, leksykalnej, semantycznej oraz retorycznej). Systematyczne wprowadzenie do ksiąg mądrościowych. Rozwój soteriologii. Mesjanizm Psalmów. Antropologia biblijna. Nauczanie moralne w wymiarze społecznym i jednostkowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Księgach mądrościowych Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ksiąg mądrościowych Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ksiąg mądrościowych Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

19. Księgi prorockie Starego Testamentu

Cel kształcenia: poznanie ksiąg prorockich Starego Testamentu w ujęciu historycznym, literackim i teologicznym. Umiejętne stosowanie różnych etapów i metod egzegezy.

Treści merytoryczne: księgi prorockie na tle dziejów Izraela (od VIII do II wieku przed Chr.). Podobieństwa i różnice między profetyzmem biblijnym a analogicznymi fenomenami w świecie starożytnym. Kształtowanie się tekstów prorockich i znaczenie ich miejsca wśród świętych Pism Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Systematyczne wprowadzenie do ksiąg prorockich. Teksty apokaliptyczne w Księgach Prorockich (Iz 24–27; Dn) oraz ich treść teologiczna i forma literacka na tle apokaliptyki judaizmu okresu Drugiej Świątyni. Związek pierwotnego orędzia prorockiego z historią i rozwojem soteriologii. Ponowne odczytanie orędzi prorockiego w Nowym Testamencie oraz żywej tradycji Kościoła w świetle osoby i dzieła Chrystusa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Księgach prorockich Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ksiąg prorockich Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ksiąg prorockich Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklesjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

20. Liturgika - Eucharystia

Cel kształcenia: przyswojenie prawd teologicznych opisujących tajemnicę Eucharystii. Zdobycie podstawowej wiedzy odnośnie do celebracji mszy św. Uświadomienie centralnej roli mszy św. w życiu Kościoła.

Treści merytoryczne: geneza celebracji Eucharystii chrześcijańskiej: żydowska uczta świąteczna. Biblijne przekazy o ustanowieniu Eucharystii. Ostatnia Wieczerza a uczta paschalna. Historyczny rozwój celebracji Eucharystii (zwłaszcza w rycie rzymskim aż po obecną wersję mszału rzymskiego). Obrzędy liturgii Eucharystii: liturgia wejścia, pozdrowienie i akt pokuty, słowo wprowadzające w liturgię mszy św., Kyrie, Gloria, kolekta, liturgia słowa Bożego, układ czytań w ciągu roku liturgicznego, modlitwa wiernych, liturgia przygotowania darów, prefacja, jej związek z liturgią słowa i anaforą, struktura i znaczenie Modlitwy Eucharystycznej (specyfika wersji w obecnym mszale), modlitwa Pańska z embolizmem, obrzęd pokoju, gest łamania chleba, śpiew „Baranku Boży”, prywatne przygotowanie kapłana i wiernych, zaproszenie na ucztę, przyjmowanie Ciała i Krwi Pana, dziękczynienie po Komunii św. i modlitwa pokomunijna, obrzędy zakończenia mszy św. Komunia św. i kult tajemnicy eucharystycznej poza mszą św.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wymowę teologiczną poszczególnych znaków i czynności w sprawowanej liturgii mszy św. oraz rolę i znaczenie Eucharystii w życiu Kościoła.

Umiejętności (potrafi): łączyć to, co jest w liturgii Eucharystii wyrazem niezmiennego misterium zbawiającego Boga, z tym, co przynależy do zmiennych doświadczeń, wrażliwości, potrzeb danej wspólnoty zgromadzonej na liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): owocnego i głębokiego uczestnictwa w Eucharystii lub przewodniczenia liturgii mszy św. po przyjęciu święceń prezbiteratu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

21. Liturgika – rok liturgiczny i liturgia godzin

Cel kształcenia: przyswojenie znaczenia i struktury roku liturgicznego, znajomości okresów i świąt w kalendarzu liturgicznym, najważniejszych nabożeństw okresów liturgicznych, znajomości i celebracji Liturgii Godzin.

Treści merytoryczne: pojęcie i istota roku liturgicznego. Rozwój roku liturgicznego przed i po IV wieku. Odnova roku liturgicznego w wieku XX. Niedziela najstarszym i pierwotnym dniem świątecznym Kościoła (Dies Domini). Struktura roku liturgicznego: Triduum Paschalne, czas Wielkanocy, Wielki Post, czas Narodzenia Pańskiego, Adwent, czas zwykły, uroczystości, święta i wspomnienia Najświętszej Maryi Panny i Świętych, okresowe dni modlitw, nabożeństwa okresu liturgicznego i pory roku. Rok liturgiczny w życiu parafii. Liturgia Godzin: historia officium divinum, części Liturgii Godzin, teologia Liturgii Godzin, łączenie części Liturgii Godzin między sobą i z mszą św., przepisy odnoszące się zachowania w chórze, Liturgia Godzin w życiu parafii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): układ i teologiczną wymowę kalendarza liturgicznego oraz Liturgii Godzin.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić teologiczny układ kalendarza liturgicznego; wykorzystywać zdobytą wiedzę we właściwym z przepisami liturgicznymi uczestniczeniu lub sprawowaniu nabożeństw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewodniczenia wybranym nabożeństwom i Liturgii Godzin lub uczestnictwa w nich.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

22. Liturgika – sakramentalia i pobożność ludowa

Cel kształcenia: poznanie teologicznych podstaw sprawowanych sakramentaliów oraz właściwego ich celebrowania. Właściwe rozumienie i wykorzystanie w liturgii elementów pobożności ludowej.

Treści merytoryczne: sakramentalia: pojęcie, historia, celebrowanie. Obrzędy błogosławieństw. Pogrzeb chrześcijański. Dedykacja kościoła i ołtarza. Profesja zakonna. Egzorcyzm. Pobożność ludowa: relacja do liturgii, rodzaje, zasady organizowania. Nowe formy modlitwy publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę sakramentaliów i pobożności ludowej w życiu Kościoła.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić znaczenie sakramentaliów w życiu Kościoła; wykorzystać w czynnościach duszpasterskich wiedzę związaną z egzorcyzmami i pobożnością ludową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewodniczenia lub uczestnictwa w sakramentaliach; właściwego wyjaśnienia różnym adresatom znaczenia błogosławieństw, egzorcyzmów i pobożności ludowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

23. Liturgika - sakramenty

Cel kształcenia: zaznajomienie z teologią i zasadami liturgicznej celebrowacji sakramentów. Poznanie wiedzy z tego zakresu w praktyce duszpasterskiej i jej zastosowanie w życiu osobistym.

Treści merytoryczne: sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (chrzest i bierzmowanie). Chrzest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest dorosłych a chrzest dzieci. Liturgiczna organizacja katechumenatu i inicjacji chrześcijańskiej od połowy II do VI wieku. Historia obrzędów inicjacji od VI do XX wieku. Rozdzielenie sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego. Obrzęd wtajemniczenia chrześcijańskiego dorosłych Ordo initiationis Christiane adultorum. Dwa modele udzielania sakramentów inicjacji chrześcijańskiej. Symbolika i teologia liturgii chrztu. Chrzest w życiu parafii i rodziny. Bierzmowanie sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego. Wyodrębnienie i rozwój liturgii bierzmowania przed i po V wieku. Przebieg, symbolika i teologia liturgii bierzmowania. Sakramenty uzdrowienia. Dzieje liturgii sakramentu pokuty do X wieku: pokuta publiczna, taryfowa, prywatna, praktyki pokutne. Liturgia sakramentu pokuty od XI wieku: nazwa i jej konsekwencje praktyczne. Aktualna liturgia sakramentu pokuty i pojednania: trzy formy celebrowania sakramentu. Celebrowanie pokutne według rytuału „Obrzędy pokuty”. Dzieje liturgii sakramentu namaszczenia chorych do XII wieku: modlitwy poświęcenia oleju chorych, podmiot, szafarz i liturgia sakramentu. Sakrament namaszczenia chorych od XIII wieku do Vaticanum II: teologia scholastyczna, Sobór Trydencki, Rytuał rzymski 1614, CIC, KL i KK. Charakterystyka Ordo unctionis infirmorum z 1972: Praenotanda, zawartość i układ rytuału. Aktualna liturgia sakramentu namaszczenia chorych. Różne formy liturgicznej posługi chorym i umierającym. Wiatyk: historia, liturgia, teologia. Sakramenty w służbie Komunii. Dzieje celebrowania małżeństwa i liturgii sakramentu małżeństwa w Kościele. Obecna liturgia małżeństwa i sakramentu małżeństwa. Jubileusze małżeńskie. Dzieje celebrowania sakramentu święceń (kwestia „niższych święceń”). Obecna liturgia ad missio, lektoratu i akolitu. Liturgia święceń diakonów, prezbiterów i biskupów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę sakramentów w misji Kościoła, ich wymowę teologiczną oraz znaczenie w życiu osobistym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę na temat sakramentów w działaniach duszpasterskich oraz w osobistym głębszym przeżywaniu celebrowania sakramentalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwego celebrowania sakramentów Kościoła.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

24. Liturgika fundamentalna

Cel kształcenia: zaznajomienie z naturą, charakterem, celem liturgii oraz zgromadzeń liturgicznych. Ukształtowanie dojrzałych przewodniczących lub uczestników liturgii, świadomych tego, w czym uczestniczą i co sprawują oraz zdolnych do takiej dbałości o celebrację, która pomoże zgromadzeniu wiernych w owocnym jej przeżywaniu.

Treści merytoryczne: natura i charakter liturgii. Cel liturgii. Zgromadzenie liturgiczne. Prawo liturgiczne. Elementy naturalne w liturgii. Źródła i rozwój liturgii rzymskiej. Liturgia żydowska i chrześcijańska. Misterium paschalne fundamentem liturgii. Liturgia czasów apostołskich (I wiek). Liturgia do IV wieku (wpływy helleńsko-judaistyczne). Rodziny liturgiczne na Wschodzie i Zachodzie. „Złoty wiek” liturgii rzymskiej (wieki V-VII/VIII). Liturgia rzymska w epoce wczesnego średniowiecza. Cechy liturgii rzymskiej w wiekach XI-XV. Liturgia rzymska w dobie reformacji i Soboru Trydenckiego (XVI wiek). Ruch liturgiczny. Soborowa Konstytucja o liturgii i reforma liturgii Soboru Watykańskiego II: rozumienie liturgii i niektóre próby jej definicji przed Soborem Watykańskim II. Definicja liturgii Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego. Liturgika jako nauka (przedmiot nauki, podział nauk liturgicznych). Ukształtowanie przestrzeni liturgicznej. Przedmioty i szaty liturgiczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu liturgii oraz czynności liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): łączyć to, co jest w liturgii wyrazem niezmiennego misterium zbawiającego Boga, z tym, co przynależy do zmiennych doświadczeń, wrażliwości, potrzeb danej wspólnoty zgromadzonej na liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poprawnego celebrowania liturgii w ramach posiadanych kompetencji kościelnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

25. Misjologia

Cel kształcenia: zaznajomienie z wielowymiarowością posłania i zaangażowania misyjnego.

Treści merytoryczne: misjologia – jej metodologia, historia i miejsce wśród innych nauk. Biblijne podstawy misji. Teologia misji dawniej i dziś. Misje, religie i kultury świata. Rodzenie się Kościoła lokalnego (kulturowego) – podstawowe zadanie misji. Misje a integralny rozwój człowieka. Najważniejsze etapy historii misji w starożytności. Najważniejsze etapy historii misji w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii. Teologie i współczesne życie Kościoła w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii. Duchowość misyjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wymiary misyjnego posłania i zaangażowania: teologiczny (biblijny – posłanie misyjne oraz dogmatyczny – amor fontalis, Missio Dei, rola Ducha Świętego, Tradycja), historyczny (historia ewangelizacji w różnorodnych środowiskach społeczno-kulturowych na przestrzeni historii Kościoła, dokumenty kościelne i nauczanie papieskie, metody misyjne), antropologiczny (doniosłość kontekstu kulturowego adresata przepowiadania misyjnego, interakcja wiary chrześcijańskiej z kulturami), religiologiczny i ekumeniczny (dialog międzyreligijny i ekumeniczny), społeczny (promocja ludzka według społecznej nauki Kościoła) oraz praktyczny (przygotowanie misjonarzy, ewaluacja ich działalności i zaangażowania).

Umiejętności (potrafi): analizować i ocenić wymiary posłania i zaangażowania misyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem; włączenia się w działalność misyjną.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

26. Moralność życia społecznego

Cel kształcenia: poznanie podstaw chrześcijańskiej wizji społeczeństwa. Poznanie i uzasadnienie pojęć normy personalistycznej i dobra wspólnego. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o aktualnych wyzwaniach życia społecznego i politycznego.

Treści merytoryczne: antropologiczny i normatywny fundament moralności życia społecznego (osoba ludzka i jej prawa, zasady życia społecznego). Chrześcijanin w świecie kultury i środków

komunikacji społecznej, w przestrzeni politycznej oraz wobec ogólnoświatowego wymiaru problemów społecznych (np. problematyka kryzysu migracyjnego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy chrześcijańskiego zaangażowania w życie społeczne i polityczne; znaczenie zaangażowania chrześcijan w politykę na szczeblu lokalnym, narodowym i międzynarodowym.

Umiejętności (potrafi): identyfikować i interpretować w duchu chrześcijańskim istotne problemy życia społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w inicjatywy społeczne promujące chrześcijańską wizję społeczności.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

27. Muzyka kościelna – chorał gregoriański

Cel kształcenia: poznanie zarysu historii muzyki religijnej i nauka podstawowego repertuaru gregoriańskiego.

Treści merytoryczne: chorał gregoriański (charakterystyka, historia, repertuar, księgi). Notacja chorałowa (klucze, neumy proste i złożone, inne znaki notacyjne). Style i formy chorału gregoriańskiego. Skale modalne (struktura). Podstawowy repertuar gregoriański (*ordinarium missae*, obrzędy mszy św., wybrane części *proprium missae*, niektóre antyfony).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię muzyki religijnej, ze szczególnym uwzględnieniem chorału gregoriańskiego.

Umiejętności (potrafi): wykonywać podstawowy repertuar gregoriański.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Muzyka kościelna – tony psalmowe

Cel kształcenia: poznanie prawodawstwa muzyki liturgicznej w zakresie liturgii Słowa. Nabycie umiejętności wykonania tonów psalmowych, podstawowego repertuaru śpiewów międzylekcyjnych, aklamacji, sekwencji i nieszpórów parafialnych.

Treści merytoryczne: tony psalmowe (w języku łacińskim i polskim) – struktura, zasady recytatywu i kadencjonowania. Podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacji, sekwencji. Nieszpory parafialne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawodawstwo muzyki liturgicznej w zakresie liturgii Słowa, tony psalmowe, podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacje, sekwencje i nieszpory parafialne.

Umiejętności (potrafi): wykonywać tony psalmowe, podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacje, sekwencje i nieszpory parafialne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia śpiewom międzylekcyjnym, aklamacjom, sekwencjom i nieszporom parafialnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Muzyka kościelna – zasady muzyki

Cel kształcenia: poznanie ogólnej wiedzy o muzyce jako sztuce oraz wiedzy na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych. Zrozumienie podstawowych zasad muzyki, podstawowego repertuaru pieśniowego (części stałych mszy św. i śpiewów na poszczególne okresy roku liturgicznego), solfeżu i podstaw emisji głosu.

Treści merytoryczne: ogólna wiedza o muzyce jako sztuce oraz wiedza na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych. Notacja pięcioliniowa w kluczu wiolinowym i basowym, dźwięki, interwały. Podstawy harmonii – skale dur-moll, konsonanse, dysonanse, triada harmoniczna. Rytmika, agogika, dynamika, artykulacja, zdobnictwo. Umiejętność czytania nut i wykonania prostych melodii jednogłosowo na fortepianie. Podstawowy repertuar pieśniowy (śpiewy części stałych mszy św. oraz śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego). Solfeż. Podstawy emisji głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólną wiedzę o muzyce jako sztuce, wiedzę na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych, podstawowe zasady muzyki i emisji głosu, podstawowy repertuar pieśniowy (części stałe mszy św. i śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego) i solfeż.

Umiejętności (potrafi): czytać nuty; wykonać solfeż, podstawowy repertuar pieśniowy (śpiewy części stałych mszy św. oraz śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego) i jednogłosowo proste melodie na fortepianie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia podstawowemu repertuariowi pieśniowemu (śpiewom części stałych mszy św. oraz śpiewom na poszczególne okresy roku liturgicznego).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Patrologia

Cel kształcenia: zaznajomienie z piśmiennictwem chrześcijańskim pierwszych wieków rozumianym jako uprzywilejowane świadectwo wczesnego przekazu i rozwoju wiary – zarówno co do treści, jak i formy celebracji oraz wcielania jej w życie codzienne.

Treści merytoryczne: epoka patrystyczna, patrologia, teologia patrystyczna (patrystyka) i literatura wczesnochrześcijańska. Metoda, cel, kryteria przynależności do grona Ojców i Doktorów Kościoła. Ogólny podział patrologii. Główne serie wydawnicze tekstów Ojców Kościoła. Czas Ojców Apostolskich (judeochrześcijaństwo i etnochrześcijaństwo): problematyka teologiczna ich dzieł. Literatura o męczeństwie: teologia vita sanctorum i ich wpływ na duchowość chrześcijańską. Obrona chrześcijaństwa przez apologetów greckich II wieku: sposoby argumentacji i pierwsze spekulacje teologiczne (św. Justyn). Chrześcijańska literatura antyheretycka: pisma pontyfikalne i episkopalne, św. Ireneusz z Lyonu i jego polemika z gnostycyzmem. Szkoła aleksandryjska i jej przedstawiciele: Klemens Aleksandryjski (relacja wiary i teologii do wiedzy i filozofii) i Orygenes (początki chrystologii, eschatologia: teoria apokatastazy, egzegeza alegoryczna). Teologia i liturgia pisarzy środowiska rzymskiego III wieku: Nowacjan i św. Hipolit Rzymski. Środowisko afrykańskie III wieku: Tertulian (prawnicze ujęcie religii, początki łacińskiego języka teologicznego) i św. Cyprian z Kartaginy (początki eklezjologii). Narodziny monastycyzmu: eremityzm (św. Antoni Pustelnik) i cenobityzm (św. Pachomiusz). Euzebiusz z Cezarei i historiografia kościelna. Następcy i kontynuatorzy Euzebiusza. Kontrowersja ariańska i Credo Nicejskie. Obrona bóstwa Chrystusa: św. Atanazy Wielki i św. Hilary z Poitiers. Wkład Ojców Kapadockich w rozwój teologii trynitarniej i pneumatologii; Credo Nicejsko-Konstantynopolitańskie. Doktryna społeczna Kościoła (św. Bazyli Wielki), teologia ascetyczno-mistyczna (św. Grzegorz z Nyssy), poezja chrześcijańska (św. Grzegorz z Nazjanzu). Debaty chrystologiczne IV i V wieku: Apolinary z Laodycei – Diodor z Tarsu i Teodor z Mopsuestii. Nestoriusz – św. Cyryl Aleksandryjski. Monofizytyzm. Św. Leon Wielki: wkład w naukę o wcieleniu. Św. Leon jako obrońca cywilizacji cesarstwa rzymskiego. Mariologia patrystyczna: św. Cyryl Aleksandryjski i św. Efreem Syryjczyk. Rozwój życia zakonnego na Zachodzie i powstanie Reguł zakonnych. Katechumenat i katechezy chrzcielne: św. Cyryl Jerozolimski, św. Ambroży z Mediolanu, św. Jan Chryzostom, Teodor z Mopsuestii. Wielcy mówcy Kościoła: św. Jan Chryzostom i św. Piotr Chryzolog. Św. Ambroży z Mediolanu: wkład w rozwój teologii moralnej, rozdział Kościoła od państwa, idealny władca. Św. Hieronim: egzegeta, polemista,

kierownik duchowy i historyk. Św. Augustyn: życie i dzieła; polemika z manichejczykami, pelagianami, donatystami i arianami. Duszpasterze w Kościele zachodnim późnego antyku: św. Cezary z Arles, św. Grzegorz Wielki. Kasjodor. Wkład Kościoła w edukację i zachowanie dziedzictwa kulturowego antyku. Teologia i mistyka Wschodu: Pseudo-Dionizy Areopagita, św. Maksym Wy-znawca, św. Jan Klimak. Zmierzch epoki patrystycznej: św. Izydor z Sewilli i św. Jan Damasceński.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): piśmiennictwo chrześcijańskie pierwszych wieków.

Umiejętności (potrafi): poszukiwać i wykorzystać patrystyczne źródła poznania teologicznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśniania i rozwiązywania współczesnych problemów w świetle tradycji patrystycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

31. Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu

Cel kształcenia: poznanie introdukcji do Pięcioksięgu (Tory) i ksiąg historycznych w sensie dokumentu historycznego, dzieła literackiego oraz świadectwa zarówno dziejów zbawienia, jak i odpowiedzi człowieka na objawienie Boże. Poznanie dziejów formacji tekstów i znaczenie ich miejsca w świętych Pismach Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Praktyczne zastosowanie różnych etapów i metod egzegezy.

Treści merytoryczne: wstęp do Pięcioksięgu (Tory) i ksiąg historycznych – w sensie dokumentu historycznego, dzieła literackiego oraz świadectwa zarówno dziejów zbawienia, jak i odpowiedzi człowieka na objawienie Boże. Dzieje formacji tekstów i znaczenie ich miejsca w świętych Pismach Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Zarys badań nad genezą Pięcioksięgu z klasycznym ujęciem teorii źródeł oraz z nowszymi hipotezami o jego formacji i redakcji. Lektura tekstów o początku i pradziejach ludzkości oraz historii patriarchów i wyjścia. Rozwój teologii przymierza (od Noego do przymierza synajskiego) oraz trzy kodeksy (przymierza w Wj 20-23; świętości w Kpł 17-26; deuteronomiczny w Pwt 12-26). Systematyczna introdukcja do ksiąg historycznych (zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne), ujętych w zbiorach, które przedstawiają: historię deuteronomiczną (Joz, Sdz, 1-2 Sm, 1-2 Krl), historię kronikarską (1-2 Krn, Ezd, Ne), historię ksiąg historyczno-dydaktycznych (Rt, Tb, Jdt, Est) oraz historię wystąpienia Machabeuszów (1-2 Mch).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Pięcioksięgu i księgach historycznych Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Pięcioksięgu i ksiąg historycznych Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Pięcioksięgu i ksiąg historycznych Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

32. Pisma Janowe

Cel kształcenia: poznanie zbioru pism św. Jana apostoła (tj. Ewangelii, Trzech Listów i Apokalipsy), obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne. Praktyczne zastosowanie różnych etapów i metod egzegezy (z przykładami zarówno interpretacji tekstów tego zbioru przez ojców Kościoła, jak też ich odczytywania w liturgii i sztuce chrześcijańskiej).

Treści merytoryczne: znaczenie miejsca pism Janowych w kanonie Biblii. Zróżnicowanie gatunkowe zbioru Janowego. Związki genologiczne zbioru Janowego z analogicznymi tekstami w kanonie biblijnym i poza nim (z Ewangelią synoptyczną oraz z epistolografią i apokaliptyką). Kwestia autorstwa pism składających się na zbiór Janowy. Problemy jedności literackiej i teologicznej w odniesieniu do całości zbioru Janowego i do poszczególnych pism (np. hipotezy krytyki literackiej o redakcji Ewangelii Jana). Stosunek czwartej Ewangelii do tradycji synoptycznej na płaszczyźnie

historycznej, literackiej i teologicznej. Pytanie o wartość Ewangelii Jana jako świadectwa ziemskiego życia Jezusa i rozwoju teologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Pismach Janowych Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Pism Janowych w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Pism Janowych zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

33. Praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i zasadami pisania pracy magisterskiej. Kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Opracowanie struktury pracy.

Treści merytoryczne: zapoznanie z propozycjami tematyki badawczej. Dyskusja nad możliwościami realizacyjnymi prowadzenia badań. Wybór i opracowanie tematu oraz problematyki badawczej zgodnie z prezentowanymi zainteresowaniami badawczymi. Omówienie etyki prowadzenia badań naukowych. Przygotowanie wstępnej bibliografii i planu pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady projektowania i etapy realizacji pracy dyplomowej; podstawowe zasady z zakresu prawa ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): organizować warsztat badawczy; konstruować projekt badawczy; racjonalnie planować własną pracę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu własnej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

34. Praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Opanowanie techniki pisania pracy i sztuki prezentowania wyników własnych badań. Przygotowanie części pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: gromadzenie i przetwarzanie materiału badawczego. Zaprezentowanie planu pracy oraz wskazanych przez promotora części pracy. Dyskusja dotycząca proponowanej struktury oraz aspektów formalnych i treściowych zredagowanych części pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody i techniki badawcze stosowane w dyscyplinach, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): gromadzić, hierarchizować i przetwarzać informacje niezbędne w badaniach naukowych w dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową z zakresu dyscyplin, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów poznawczych na drodze prowadzenia badań naukowych w kontekście dyscyplin, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

35. Praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Doskonalenie techniki pisania oraz sztuki prezentowania wyników własnych badań. Przygotowanie kolejnej części pracy dyplomowej. Zapoznanie z procedurą egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: zbieranie i przetwarzanie materiału badawczego. Przygotowanie oraz zaprezentowanie wskazanych przez promotora części pracy. Dyskusja dotycząca aspektów formalnych i treściowych zredagowanych rozdziałów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i techniki pozyskiwania danych oraz zaawansowaną metodologię prowadzenia badań z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą metodologiczną w zakresie korzystania z modeli, metod i technik badawczych w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami w realizacji projektów badawczych z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

36. Praca dyplomowa 4

Cel kształcenia: ostateczna redakcja pracy magisterskiej. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: przygotowanie i zaprezentowanie końcowej wersji pracy dyplomowej. Dyskusja dotycząca jej aspektów formalnych i treściowych. Ostateczna redakcja pracy zgodnie z wymogami formalnymi i merytorycznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości technologii informacyjnych w prowadzeniu badań i komunikowaniu ich wyników w kontekście dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): prezentować wyniki badań; przedstawiać rozbudowaną argumentację w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania wyników przeprowadzonych badań; ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy zawodowej oraz podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

37. Prawo kanoniczne – normy ogólne

Cel kształcenia: poznanie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie norm ogólnych istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określonej w przepisach kościelnych w zakresie norm ogólnych.

Treści merytoryczne: pojęcie prawa kanonicznego. Metody badania prawa kanonicznego. Źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła. Źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła w Polsce. Kościół katolicki a państwo i inne społeczności. Kanony wstępne Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Ustawy kościelne. Prawo zwyczajowe. Dekrety ogólne ustawodawcze i wykonawcze oraz instrukcje. Dekrety konkretne, nakazy, reskrypty, przywileje. Epikia, dyspensy. Statuty i normy porządkowe. Osoby moralne, fizyczne i prawne. Czynności prawne. Władza rządzenia, jej rodzaje oraz sposoby delegowania i subdelegowania. Urzędy kościelne i ich obsadzanie. Utrata urzędu kościelnego. Przedawnienie. Obliczanie czasu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie norm ogólnych istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie norm ogólnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom ogólnym zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

38. Prawo kanoniczne małżeńskie

Cel kształcenia: poznanie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego.

Treści merytoryczne: pojęcie i rodzaje małżeństwa. Czynności poprzedzające zawarcie małżeństwa. Instrukcje Konferencji Episkopatu Polski dotyczące małżeństwa. Przeszkody zrywające w ogólności. Poszczególne przeszkody zrywające. Zgoda małżeństwa. Wady zgody małżeńskiej. Forma zawarcia małżeństwa. Małżeństwa mieszane. Małżeństwo z osobą nieochrzczonej i małżeństwo katechumenów. Małżeństwa tajne. Skutki małżeństwa. Rozłączenie małżonków. Separacja. Uważnienie małżeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego małżeńskiego zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

39. Prawo kanoniczne o sakramentach

Cel kształcenia: poznanie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach.

Treści merytoryczne: nauczycielskie i uświęcające zadania Kościoła. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej. Chrzest, sprawowanie chrztu, szafarz chrztu. Przyjmujący chrzest, chrzestni, stwierdzenie i zapisanie przyjętego chrztu. Bierzmowanie, sprawowanie i szafarz bierzmowania. Przyjmujący bierzmowanie, świadkowie, stwierdzenie i zapisanie bierzmowania. Msza święta i jej sprawowanie. Szafarz Najświętszej Eucharystii. Uczestnictwo w Eucharystii. Obrzędy i ceremonie oraz czas i miejsce sprawowania Eucharystii. Przechowywanie i kult Najświętszego Sakramentu. Ofiary mszalne. Sprawowanie sakramentu pokuty. Penitent i odpusty. Sakrament namaszczenia chorych. Udzielanie i szafarz święceń. Wymogi stawiane kandydatom do święceń. Nieprawidłowości oraz inne przeszkody. Pozostałe akty kultu Bożego. Miejsca i czasy święte.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego o sakramentach zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

40. Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła

Cel kształcenia: poznanie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła.

Treści merytoryczne: biskup Rzymu i kolegium biskupów. Synod biskupów i kardynałowie. Kuria rzymska i legaci papiescy. Kościoły partykularne i ustanowiona w nich władza. Zespoły Kościołów partykularnych. Synod diecezjalny. Kuria diecezjalna. Wikariusz generalny, wikariusz biskupi,

kanclerz, ekonom. Archiwum, rada ds. ekonomicznych. Rada kapłańska, kolegium konsultorów, zespół proboszczów konsultorów. Kapituły kanoników, rada duszpasterska. Parafia, rady parafialne. Prawa i obowiązki proboszcza. Prawa i obowiązki wikariusza. *Sede vacante* i *sede impedita* na urzędzie proboszcza. Dziekan. Rektor kościoła, kapelan. Przenoszenie i usuwanie proboszczów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego o ustroju Kościoła zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

41. Prawo kanoniczne osobowe

Cel kształcenia: poznanie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego.

Treści merytoryczne: pojęcie Ludu Bożego. Elementy przynależności do pełnej wspólnoty Kościoła katolickiego. Stany w Kościele. Obowiązki wszystkich ochrzczonych. Prawa wszystkich ochrzczonych. Obowiązki wszystkich chrześcijan świeckich. Prawa wszystkich chrześcijan świeckich. Kształcenie duchowieństwa. Inkardynacja i ekskardynacja duchownych. Obowiązki duchownych. Prawa duchownych. Utrata stanu duchownego. Prałatury personalne. Normy wspólne dotyczące stowarzyszenia wiernych. Publiczne stowarzyszenia wiernych. Prywatne stowarzyszenia wiernych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego osobowego zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

42. Proseminarium

Cel kształcenia: zapoznanie z prawnymi i etycznymi normami korzystania w pracy naukowej ze źródeł i z zasobów własności intelektualnej. Poznanie etapów realizacji projektu naukowego: określenie celu i przedmiotu badań oraz rozpoznanie ich znaczenia dla dyscypliny. Zapoznanie z metodami stosowanymi w realizacji projektów naukowych.

Treści merytoryczne: normy etyczne i prawne istotne dla realizacji projektu naukowego. Opracowanie koncepcji badań i ich planu. Przygotowanie do prowadzenia kwerendy naukowej (ogólne zasady pozyskiwania danych, ich selekcji oraz interpretacji w celu ich połączenia z argumentacją zmierzającą do wyznaczonych celów). Reguły pisowni słownictwa religijnego. Normy cytowania dokumentów w pracy pisemnej oraz zasady sporządzania wykazu wykorzystanej

literatury. Sposoby rozpowszechniania osiągniętych rezultatów zarówno przez prezentację naukową (referat, komunikat i dyskusja panelowa w ramach konferencji), jak i w pisemnej pracy. Części składowe pisemnej pracy (wstęp, główne części i zakończenie oraz odpowiedni aparat naukowy).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy etyczne i prawne obowiązujące w pracy naukowej; znaczenie kwerendy naukowej; części składowe projektu naukowego; zasady sporządzania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): omówić istotne etapy konstrukcji projektu naukowego; dobrać odpowiednie metody do realizacji konkretnego projektu naukowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania prawnych i etycznych norm w realizacji projektów naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

43. Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere

Cel kształcenia: poznanie natury religii, sfery publicznej i ich wzajemnych relacji.

Treści merytoryczne: koncepcja państwa. Różne ujęcia religii. Funkcje religii. Współczesne przemiany religii. Koncepcja sfer życia ludzkiego (prywatna, publiczna, polityczna). Człowiek jako podmiot życia społecznego. Człowiek jako uczestnik sfery publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zjawiska w sferze publicznej, zwłaszcza o charakterze religijnym. *Umiejętności (potrafi):* przeanalizować podstawowe zjawiska w sferze publicznej, zwłaszcza o charakterze religijnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konstruktywnego dialogu społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

44. Religiologia i dialog międzyreligijny

Cel kształcenia: zapoznanie z bogactwem zjawiska religii w dziejach i w świecie współczesnym. Opanowanie zagadnień wstępnych, dotyczących nauk religiologicznych i podstaw refleksji nad religią, etymologią, genezą, rodzajami i głównymi wymiarami. Poznanie w kluczu religioznawstwa i katolickiej teologii religii z czterema wielkimi religiami niechrześcijańskimi (judaizmem, islamem, hinduizmem, buddyzmem), z którymi Kościół wchodzi dziś w dialog, w szczególności zapoznanie z przesłankami tego dialogu oraz najważniejszymi punktami spornymi. Zaznajomienie z podstawowymi kwestiami katolickiej teologii religii.

Treści merytoryczne: nauki religiologiczne: dyscypliny religioznawcze (historia religii, etnologia religii, socjologia religii, psychologia religii, fenomenologia religii i ich uwarunkowania), filozofia religii, teologia religii. Religia – etymologia i definicje. Geneza religii. Podział religii. Podstawowe wymiary religii: doktryna (objawienie, stworzenie, zbawienie), kult (księgi święte, kapłaństwo, obrzędy), moralność (przykazania, wartości), wspólnota i jej rodzaje. Sekty i nowe ruchy religijne. Przegląd wielkich religii współczesnego świata: judaizm (geneza, nurty i istota judaizmu rabinicznego; jedyna w swoim rodzaju bliskość – przesłanki dialogu; apologia; apendyks: Żydzi w Polsce), islam (Mahomet, Koran, doktryna, filary i nurty; Jezus i Maryja w Koranie; islam a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia), hinduizm (geneza, fazy rozwoju i doktryna; święte księgi i guru; hinduizm a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia), buddyzm (Budda, cztery szlachetne prawdy, etyka, nurty; problem religijnego charakteru buddyzmu; buddyzm a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia). Zarys katolickiej teologii religii: z dziejów katolickiej refleksji nad innymi religiami; nauka współczesnego Magisterium Kościoła o religiach niechrześcijańskich; podstawowe stanowiska teologii katolickiej wobec religii niechrześcijańskich: ekskluzywizm, inkluzywizm, pluralizm; problem Objawienia w religiach niechrześcijańskich; kwestia zbawienia; wyjątkowy charakter chrześcijaństwa; teologiczne podstawy dialogu międzyreligijnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia nauk religiologicznych: religioznawstwa, filozofii i teologii religii; genezę i istotę czterech wielkich religii niechrześcijańskich (judaizm, islam,

hinduizm, buddyzm); teologiczne podstawy dialogu międzyreligijnego oraz wyjątkowy charakter chrześcijaństwa.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać dyscypliny nauk religiologicznych (religioznawstwo, filozofia religii, teologia religii; analizować rodzaje i główne wymiary religii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): włączenia się w dialog międzyreligijny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

45. Seminarium magisterskie 1

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, doboru odpowiednich technik badawczych i prawidłowego planowania badań. Kształtowanie umiejętności stawiania hipotez naukowych.

Treści merytoryczne: struktura pracy magisterskiej jako pracy naukowej. Konstrukcja pracy magisterskiej, przygotowanie dokumentacji i prezentacja wyników pracy magisterskiej. Przygotowanie i analiza indywidualnych koncepcji badawczych studentów – przedstawienie w formie prezentacji multimedialnej. Dobór metod i ich optymalizacja w ramach prowadzonych badań – prezentacje i dyskusja. Wybór materiału badawczego umożliwiającego weryfikację hipotez naukowych i realizację zadań badawczych. Nauka stawiania hipotez naukowych w oparciu o własne tematy badawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady przygotowywania pracy magisterskiej jako pracy naukowej – konstrukcja pracy, zasady doboru metod badawczych w badaniach naukowych, zasady zbioru materiału w ramach badań naukowych.

Umiejętności (potrafi): przygotować i uzasadnić indywidualny plan badawczy w ramach realizowanej pracy magisterskiej; formułować hipotezy naukowe; dokonać doboru metody badawczej umożliwiającej weryfikację hipotez naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

46. Seminarium magisterskie 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, doboru odpowiednich technik badawczych i prawidłowego planowania badań. Kształtowanie umiejętności korzystania z różnych baz danych, z różnych źródeł, w tym prac monograficznych i przeglądowych w szczególności z nauk teologicznych, oraz krytycznej ich oceny.

Treści merytoryczne: prezentacja sposobów gromadzenia, wykorzystania i cytowania literatury. Prezentacja najczęściej wykorzystywanych baz danych. Praktyczne zajęcia umożliwiające naukę korzystania z różnych baz danych, w tym wyszukiwanie i wybór piśmiennictwa w ramach realizowanego tematu pracy magisterskiej. Analiza sposobów prezentacji wyników badań – jak najefektywniej przedstawić wyniki badań. Dyskusja nad zasadnością doboru literatury do realizowanego w ramach pracy magisterskiej tematu badawczego – prezentacja multimedialna i dyskusja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): bazy danych, rodzaje publikacji naukowych, sposoby prezentacji wyników badań.

Umiejętności (potrafi): wyszukać źródła informacji, przygotować wykaz literatury w ramach realizowanej pracy magisterskiej i uzasadnić dobór literatury, przygotowując prezentację i dyskusję; czytać ze zrozumieniem teksty (w języku polskim i wybranym nowożytnym języku obcym); w sposób przystępny przedstawić podstawowe fakty; dokonać syntezy danych pochodzących z różnych źródeł i wyciągać na tej podstawie wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

47. Seminarium magisterskie 3

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, umiejętności prezentacji założeń i celów pracy.

Treści merytoryczne: przygotowanie i przedstawienie w formie prezentacji, treści realizowanej pracy magisterskiej, w szczególności: celu badań, hipotez badawczych, charakterystyki zgromadzonych materiałów i zastosowanych metod badawczych. Przedstawienie i analiza uzyskanych wyników badań. Dyskusja nad zasadnością podjętych w ramach pracy magisterskiej tematów i przedstawionych założeń oraz zastosowaną metodyką badawczą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady przygotowywania wystąpień naukowych; zasady ochrony własności intelektualnej; strukturę pracy magisterskiej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i zaprezentować w sposób jasny i zrozumiały założenia, cele i wyniki własnej pracy magisterskiej w języku polskim; pracować samodzielnie i współpracować w grupie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

48. Seminarium magisterskie 4

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności prezentowania wyników badań i argumentowania w dyskusji, umiejętności wystąpień ustnych w języku polskim.

Treści merytoryczne: przebieg egzaminu dyplomowego zgodnie z procedurą dyplomowania. Zasady konstruowania wypowiedzi podczas egzaminu dyplomowego oraz przedstawienie prawidłowej struktury prezentacji zawierającej tezy pracy magisterskiej (na wybranych przykładach). Dyskusja uzyskanych wyników badań studentów w odniesieniu do dostępnych danych literaturowych i współczesnych osiągnięć dyscyplin, do których kierunek studiów jest przyporządkowany. Rozwijanie umiejętności formułowania wniosków – przygotowywanie wniosków z wykonanych badań i formułowanie wypowiedzi na temat realizacji celów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procedury egzaminu dyplomowego i zasady konstruowania wypowiedzi podczas egzaminu dyplomowego; prawidłową strukturę prezentacji, zawierającej tezy przygotowanej pracy magisterskiej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i zaprezentować w sposób jasny i zrozumiały prezentację, zawierającą tezy pracy magisterskiej; formułować wnioski z wykonanych badań; posługiwać się językiem naukowym w dyskusjach seminaryjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

49. Sztuka kościelna

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy z historii sztuki i tego, co dotyczy zasad wykorzystywania sztuki w Kościele – pobudzenie wrażliwości na piękno w różnych jego przejawach (formy, style itp.). Nabycie świadomości odpowiedzialności za zachowywanie i pomnażanie dziedzictwa sztuki kościelnej oraz wykorzystywanie zdobytej wiedzy w komunikowaniu wiary.

Treści merytoryczne: historia sztuki w poszczególnych epokach. Początki sztuki chrześcijańskiej. Kolejne przejawy ikonoklazmu. Sztuka wczesnochrześcijańska i bizantyńska. Ikona. Romanizm i gotyk. Renesans. Wiek XVI. Barok. Sztuka religijna i sakralna XIX wieku oraz współczesna wraz z teorią sztuki sakralnej według Vaticanum II i współczesnych wypowiedzi Kościoła. Sztuka sakralna/religijna w czasach współczesnych. Zagadnienia ikonograficzne i paramenty: ikonografia hagiograficzna i typów przedstawieniowych na dowolnych przykładach. Paramenty liturgiczne. Ochrona zabytków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu sztuki kościelnej; korelacje między wymogami liturgii a pięknem jej sprawowania w zakresie miejsca i przedmiotów w niej używanych. *Umiejętności (potrafi):* wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu sztuki kościelnej do odpowiedniego przygotowania przestrzeni liturgicznej i przedmiotów używanych w liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): troski o miejsca i przedmioty wykorzystywane w liturgii oraz ochrony zabytków kościelnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

50. Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: charytologia: człowiek i Bóg – wzajemne relacje w perspektywie stworzenia i odkupienia. Grzeszność człowieka jako wołanie o łaskę (grzech pierworodny i grzech osobisty). Powszechna wola zbawcza Boga. Aspekt biblijno-historyczny: biblijna nauka o grzechu i łasce. Nauka o łasce w historii doktryny katolickiej. Św. Augustyn i pelagianizm. Teologia średniowieczna i zasada: „łaska zakłada naturę”. Reformacja i nauczanie Soboru Trydenckiego. Potrydenckie spory wokół łaski. Nauka o przeznaczeniu w aspekcie historycznym. Nauka o łasce w dziejach duchowości. Aspekt systematyczny: powszechna wola zbawcza jako podstawa nauki o łasce. Istota łaski i różne pojęcia łaski (łaska „zewnętrzna” i „wewnętrzna”, stworzona i niestworzona). Przymioty i darmowość łaski. Łaska jako życie Boże. Łaska jako dar Ducha Świętego. Człowiek jako „otwarty” na łaskę: usprawiedliwienie i zasługa. Łaska i pełnia osobowa człowieka (personalizm łaski). Łaska jako pełnia wolności i droga do Boga (życie duchowe, świętość i mistyka). Łaska, charyzmaty i inne dary Boże (doświadczenie łaski). Zadatek przyszłej chwały. Eklezjologia: podstawy biblijne nauki o Kościele. Zarys dziejów eklezjologii. Eklezjologia II Soboru Watykańskiego i papieży posoborowych. Kościół jako sakrament, nowy Lud Boży, Ciało Chrystusa i komunია. Podstawowa struktura Kościoła: hierarchia i charyzmat. Synodalność. Kościół uniwersalny, partykularny (lokalny). Papież, biskup i wyświęceni do posługi w Kościele. Świeccy w Kościele. Życie konsekrowane w Kościele. Kościół miejscem świętości i świadectwa. Kościół pielgrzymujący, oczyszczający się i chwalebny – wzajemne relacje. Kościół w relacji do świata. Mariologia: Maryja w Piśmie świętym. Zarys dziejów mariologii. Dogmaty maryjne. Godność i świętość Maryi. Duchowe macierzyństwo Maryi. Podstawy teologiczne kultu maryjnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

51. Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologią

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: soteriologia i chrystologia Nowego Testamentu. Rozwój refleksji chrystologicznej w wiekach II i III (doprecyzowania w kontekście doktryzmu i gnozy, rozwój terminologii greckiej i łacińskiej). Chrystologiczne i soteriologiczne konsekwencje sporów

ariańskich. Chrystologia chalcedońska (nestorianizm, monofizytyzm). Postchalcedońskie spory chrystologiczne (kwestia trzech rozdziałów, chrystologia neochalcedońska, monoteletyzm, monoenergizm, ikonoklazm). Chrystologia i soteriologia scholastyki (ze szczególnym uwzględnieniem teorii zadośćuczynienia Anzelma z Canterbury). Specyficzne akcenty soteriologii i chrystologii reformatorów (XV-XVI wiek). Nowożytna krytyka klasycznej chrystologii i odpowiedzi na nią. Kwestia unii hipostatycznej (hipostaza Syna racją jedności natur Chrystusa, integralność dwóch natur i ich własności) i jej soteriologiczne konsekwencje (pośrednictwo Chrystusa). Konsekwencje unii hipostatycznej (perychoresa chrystologiczna, działania teandryczne, communicatio idiomatum). Najważniejsze modele soteriologiczne i ich komplementarność. Pneumatologia: pneumatologia Starego Testamentu. Pneumatologia Nowego Testamentu. Imiona Ducha Świętego w Starym i Nowym Testamencie. Soteriologiczno-osobowy wymiar biblijnych symboli Ducha Pańskiego. Typologia dzieł i działań Ducha Świętego według Tradycji i Pisma Świętego. Pneumatologia epoki patrystycznej (I-III wiek; IV wiek; V wiek, itd.). Pneumatologia epoki scholastycznej. Epoka nowożytna i współczesność (Reformacja, teologia potrydencka, refleksja katolicka w XIX i XX wieku; pneumatologia prawosławna). Modele trynitarnie jako schematy refleksji o Duchu Świętym. Zagadnienie Filioque. Relacja chrystologii do pneumatologii. Zbawcza i eschatologiczna misja Ducha Świętego. Duch Święty a życie chrześcijańskie. Duch Święty a personalistyczna koncepcja łaski. Pneumatologiczno-epikletyczny wymiar sakramentów. Kościół jako dzieło i przejaw Ducha. Hermeneutyka doświadczenia charyzmatycznego i mistycznego. Teologia charyzmatów. Współczesne ruchy charyzmatyczne. Mariologia w świetle pneumatologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

52. Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu wiary w Boga Jedynego i w Tróję Osób, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: starotestamentalna doktryna Boga jako zapowiedź: objawienie w historii, atrybuty Boga, etapy powstania „monoteizmu” żydowskiego. Objawienie się Boga w Chrystusie i Duchu Świętym: nowotestamentalne świadectwo o zaangażowaniu Boga w historię zbawienia. Etapy powstawania nowotestamentalnej nauki o Bogu. Rola wydarzeń paschalnych w odsłonięciu tożsamości Boga. Teologia trynitarna do 325 roku: nauka o Bogu między apologią i inkulturacją. Rozróżnienie ekonomii i teologii. Modalizm. Powstanie pierwszych systemów trynitarnych: Ireneusz, Tertulian, Orygenes. Problem subordynacjonizmu przednicejskiego. Dzieje sporów ariańskich: od Nicei I (325) do Konstantynopola I (381). Kluczowa rola ojców kapadockich w tworzeniu języka teologicznego. Teologia trynitarna wczesnej scholastyki średniowiecznej: Abelard, Piotr Lombard, Joachim z Fiore. Wielkie syntezy scholastyczne: szkoła dominikańska (Tomasz z Akwinu) i franciszkańska (Bonawentura). Dzieje sporu o pochodzenie Ducha Świętego w wiekach V-XV. Wybrane współczesne teologie trynitarnie: Barth, Rahner, Balthasar. Problem poznania Boga i języka teologii. Zagadnienie analogii. Wiedza o Bogu między twierdzeniem a przeczeniem. Podstawowe pojęcia teologii trynitarniej: hipostaza i substancja. Relacja. Tajemnica Boga a metafizyka: między jednością i wielością. Jeden czy dwa traktaty o Bogu. Wolność czy konieczność w wewnętrznym życiu Boga. Teologia działania Bożego: rozróżnione (wewnętrzne

pochodzenia) i wspólne (ad extra) działania Boga. Charakterystyka poszczególnych osób Trójcy Świętej (znamiona).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

53. Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu sakramentologii i eschatologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: sakramenty w ogólności; sakrament w strukturze wiary chrześcijańskiej. Sakramentalny wymiar dziejów zbawienia. Chrystus, Kościół i sakramenty – wzajemne relacje. Definicja i struktura sakramentu: materia i forma. Skuteczność zbawcza sakramentów. Łaska sakramentalna i świętość jako upodobnienie do Chrystusa. Sakrament jako wydarzenie wiary osobistej i eklezjalnej. Cele sakramentów: uwielbienie Boga, budowanie Kościoła i uświęcenie człowieka. Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza chrztu; wprowadzenie w wiarę i w życie Kościoła; dary osobowe i eklezjalne chrztu; chrzest dzieci i los dzieci zmarłych bez chrztu); bierzmowanie (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza bierzmowania; bierzmowanie a udział w życiu Kościoła: świadectwo i posługa; bierzmowanie w życiu duchowym chrześcijanina); Eucharystia (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska Eucharystii; komunika sakramentalna i komunika duchowa, trzy sposoby przyjęcia sakramentu; komunika święta w życiu chrześcijanina; obecność eucharystyczna – przeistoczenie; ofiarniczy wymiar celebracji mszy świętej; szafarz Eucharystii; Eucharystia w życiu Kościoła i chrześcijanina). Sakramenty uzdrowienia: pokuta i pojednanie (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; konieczność nawrócenia sakramentalnego i pokuty w życiu chrześcijanina i Kościoła; władza Kościoła odpuszczania grzechów, szafarz sakramentu; „części” pokuty: żal za grzechy; integralne wyznanie grzechów; zadośćuczynienie; teologiczne aspekty indywidualnego wyznania grzechów; skutki indywidualne i eklezjalne spowiedzi); namaszczenie chorych (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; skutki sakramentu chorych, „uzdrowienie duszy”; znaczenie sakramentu w życiu chrześcijanina; namaszczenie chorych a odpuszczenie grzechów; szafarz sakramentu i warunki jego udzielania). Sakramenty w służbie komunii: sakrament święceń; małżeństwo (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; różnica między małżeństwem (naturalnym) a sakramentem małżeństwa; skutki sakramentu małżeństwa w porządku łaski; ikoniczność sakramentu małżeństwa w stosunku do relacji Chrystus Kościół; świętość małżeńska). Eschatologia: szczątkowa eschatologia Starego Testamentu w swojej dynamice rozwoju: od wewnątrzświatowego spełnienia do możliwości przetrwania śmierci; od etnocentryzmu do uniwersalizmu. Eschatologia jako pierwotna tkanka teologii Nowego Testamentu. Eschatologia Ojców. Spór o uniwersalizm soteriologiczny. Główne tendencje eschatologii średniowiecznej. Kształtowanie się nauki o czyśćcu. Eschatologia w sporach XVI wieku: protestantyzm i odpowiedź katolicka (Trydent). Odnowa eschatologii w XX wieku, waga doktryny Soboru Watykańskiego II. Miejsce i rola eschatologii w dogmatyce i egzystencji: hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych. Chrześcijańska eschatologia jako artykulacja nadziei. Związek tajemnic w eschatologii. Eschatologia między indywidualizmem a wspólnotą (indywidualna-zbiorowa). Teologia śmierci. Teologia stanów ostatecznych: niebo i piekło. Doktryna czyśćca i jej znaczenie ekumeniczne. Teologia sądu Bożego.

Parazyjny dynamizm chrześcijaństwa. Problem duszy w świetle zagadnień eschatologicznych. Problem stanu pośredniego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu sakramentologii i eschatologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu sakramentologii i eschatologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

54. Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu teologii sakramentu święceń, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: dzieje teologii przewodniczenia w Kościele (urzędu, sakramentu święceń). Skutki sakramentu święceń w porządku łaski na poszczególnych stopniach święceń. Eklezjologicznie funkcjonalny charakter sakramentu święceń oraz kluczowa rola zdatności do posługi jako wstępnego warunku święceń. Celibat jako warunek zdatności do biskupstwa i w Kościele łacińskim do prezbiteratu (teologia celibatu). Istota i wzajemna relacja tożsamości wynikających z poszczególnych stopni święceń (biskupstwo jako przedłużenie posługi apostołskiej, prezbiterat i diakonat jako uczestniczące wsparcie apostołskiej posługi biskupa). Soteriologiczne i eklezjologiczne zakorzenienie sakramentu święceń (gromadzenie, formowanie, obrona wspólnoty). Aspekty chrystologiczny i pneumatologiczny tożsamości wyświęconego (przewodniczenie, inspirowanie, rozeznawanie). Wyświęceni w relacji do niewyświęconych (relacja kapłaństwo powszechne – kapłaństwo służebne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu teologii sakramentu święceń, ich powiązania i konsekwencje życiowe; tożsamość prezbitera i jego posługi.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać teologalny wymiar tożsamości wyświęconego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania i pielęgnowania relacji międzyludzkich.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

55. Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Poznanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: biblijna nauka o stworzeniu: stworzenie świata – aspekt kosmiczny. Stworzenie człowieka – aspekt antropologiczny. Stworzenie aniołów (świat niewidzialny). Czasowy początek świata i człowieka. Stworzenie człowieka jako mężczyzny i kobiety (płciowość w tajemnicy stworzenia). Zło w świecie – grzech pierworodny i „grzech świata”. Opatrzność Boża. Jezus Chrystus – centrum stworzenia. Jedność stworzenia i zbawienia w perspektywie biblijnej. Rozwój nauki o stworzeniu w doktrynie Kościoła. Trójca jako fundament stworzenia. Wolność działania Bożego w creatio ex nihilo. Bóg nieustannie obecny w stworzeniu – stworzenie otwarte na łaskę. Człowiek w stworzeniu: obraz Boga, współpracownik Boga. Człowiek i nauka. Nowe stworzenie. Konsekwencje teologiczne nauki o stworzeniu. Wypełnienie stworzenia w Bogu – ostateczna przemiana.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu; podejmowania działań proekologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

56. Teologia duchowości

Cel kształcenia: poznanie procesów życia duchowego (wewnętrznego), ich źródeł i rozwoju. Zaznajomienie ze związkami zachodzącymi pomiędzy psycho-fizyczno-duchową strukturą człowieka a duchowością chrześcijańską.

Treści merytoryczne: zagadnienia metodologiczne teologii duchowości (przedmiot, źródła i metody badawcze). Istota życia duchowego. Duchowość a struktura psycho-fizyczno-duchowa człowieka. Słowo Boże, sakramenty i wspólnota Kościoła a rozwój duchowy. Duchowość chrześcijańska jako życie teologalne. Doświadczenie duchowe. Koncepcje rozwoju duchowego. Proces rozwoju duchowego, jego uwarunkowania i etapy. Etap początkujących (typowe zjawiska). Modlitwa chrześcijańska (rodzaje i formy modlitwy; związek modlitwy indywidualnej ze wspólnotową [liturgiczną]; medytacja i kontemplacja chrześcijańska; typowe zalecenia różnych metod medytacji). Asceza chrześcijańska. Rozeznawanie duchowe i rozeznawanie duchów – teologia i metody. Rozeznawanie wspólnotowe. Rozeznawanie charyzmatyczne. Koncepcje rachunku sumienia. Walka duchowa. Kryzysy duchowe i zasady ich przezwyciężania. Wybrane kwestie dotyczące opętania, egzorcyzmu i rozeznawania zjawisk demonicznych. Wybrane formy modlitwy wspólnotowej: duchowe przeżywanie Liturgii Godzin, modlitwa wstawiennicza, modlitwa charyzmatyczna, modlitwa o uzdrowienie. Droga duchowa osób zaangażowanych. Oschłości duchowe. Noce mistyczne. Specyfika i podstawowe elementy mistyki chrześcijańskiej. Różnorodność form i stopni zjednoczenia mistycznego. Mistyka studyjna i przeżyciowa (ogólna charakterystyka i polscy przedstawiciele). Nadzwyczajne zjawiska mistyczne (rodzaje i zasady interpretacji). Niebezpieczeństwa apersonalnej mistyki Dalekiego Wschodu i współczesnej pseudomistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy życia duchowego, ich źródła i rozwój; związki zachodzące pomiędzy strukturą psycho-fizyczno-duchową człowieka a duchowością chrześcijańską.

Umiejętności (potrafi): odróżniać treści i praktyki duchowości chrześcijańskiej od indywidualnych lub zbiorowych tradycji, upodobań i mód; dokonać teologicznej interpretacji ludzkich doświadczeń duchowych oraz odróżniać je od fenomenów psychicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): inspirowania i organizowania procesu kształcenia i formowania innych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

57. Teologia fundamentalna

Cel kształcenia: zaznajomienie z rzeczywistością Objawienia chrześcijańskiego i jego trwania w Kościele w aspekcie wiarygodnościowym. Poznanie, że chrześcijaństwo jest wiarygodne w obliczu ludzkiego rozumu, ma podstawy historyczne i pozwala rozszyfrować ludzkie życie jako sensowne. Zapoznanie z argumentacją niezbędną do dialogu Kościoła z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami, a także poznanie obiektywnej wartości tych argumentów i możliwości ich obrony. Opanowanie podstawy dla studium całej teologii, a także dla ewangelizacji w zagrożonym indyferentyzmem świecie, w którym prymat wiodą wartości ekonomiczne.

Treści merytoryczne: historia, modele i metodologia teologii fundamentalnej. Wiara i rozum. Otwartość człowieka na Boga (homo capax Dei). Objawienie jako darowanie Boga w Jezusie Chrystusie i Kościele. Znaki wiarygodności Objawienia. Wiarygodność kościelnego przekazu o Chrystusie. Współczesny kontekst problemu Jezusa i wiarygodności chrześcijaństwa. Starożytne

źródła niechrześcijańskie i archeologia o Jezusie Chrystusie i środowisku powstania chrześcijaństwa. Wiarygodność pierwotnych świadectw chrześcijańskich. Boska tożsamość osoby Jezusa Chrystusa w świetle historii Jego życia. Historyczność krzyża, Jezusowe rozumienie własnej śmierci i wiarygodność chrześcijańskiego orędzia zbawienia. Wiarygodność Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Funkcja eklezjotwórcza tytułów popaschalnych. Chrystusowa geneza Kościoła jako depozytariusza Objawienia. Sukcesja apostołska i prymat – struktury istotne dla trwania i przekazu Objawienia w Kościele. Odpowiedzialność Urzędu Nauczycielskiego Kościoła za przekaz prawdy Ewangelii. Znaki wiarygodności Kościoła w historii i dzisiaj. Współczesny filozoficzny i społeczno-kulturowy kontekst wiary. Dialog i apologia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rzeczywistość Objawienia chrześcijańskiego i jego trwanie w Kościele w aspekcie wiarygodnościowym.

Umiejętności (potrafi): sformułować argumenty przemawiające za wiarygodnością chrześcijaństwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia dialogu z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

58. Teologia i hermeneutyka biblijna

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi zasadami teologii i hermeneutyki biblijnej. Poznanie, że teksty biblijne, chociaż są badane przez nauki nieologiczne w sposób właściwy dla ich metodologii, pozostają cały czas świadectwem rzeczywistego objawienia Boga, czyli Jego wejścia w dzieje ludzkości oraz historii jednostek. Integralne studium tekstów biblijnych w powiązaniu z życiem oraz historią Izraela i Kościoła.

Treści merytoryczne: miejsce, metody i cel teologii biblijnej wśród działów teologii oraz problemy terminologiczne (pytanie o uprawianie teologii niebiblijnej i nieologicznej egzegezy biblijnej). Dlaczego jest nie tylko możliwa, ale i konieczna jedna teologia biblijna – konfrontowana z różnorodnymi sposobami jej uprawiania – obejmująca Stary Testament oraz Nowy Testament.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady teologii i hermeneutyki biblijnej.

Umiejętności (potrafi): interpretować teksty biblijne w historycznym kontekście życia wspólnot Izraela i Kościoła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interdyscyplinarnego podejścia do rozwiązywanych problemów.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

59. Teologia moralna fundamentalna

Cel kształcenia: poznanie definicji, struktury i metodologii teologii moralnej jako nauki teologicznej. Zapoznanie z istotnymi aspektami antropologii teologicznomoralnej. Opanowanie podstawowych pojęć teologicznomoralnych.

Treści merytoryczne: responsoryczny i personalistyczny charakter chrześcijańskiej moralności. Teologiczne i pozateologiczne źródła teologii moralnej. Wymiar ekumeniczny moralności chrześcijańskiej. Rozumność i wolność działania moralnego. Struktura działania moralnego i kryteria jego oceny. Problematyka prawa moralnego. Sumienie jako najbliższa instancja moralna (*norma proxima moralitatis*). Grzech jako negatywna odpowiedź na Boże powołanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): definicję teologii moralnej; specyfikę metodologiczną teologicznomoralną; podstawowe pojęcia teologicznomoralne.

Umiejętności (potrafi): ukierunkować ludzkie postępowanie ku ostatecznemu celowi człowieka, jakim jest zjednoczenie z Bogiem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na temat argumentów uzasadniających adekwatność chrześcijańskiej wizji moralności.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

60. Translatorium I

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności językowych w zakresie wybranego nowożytnego języka obcego (do wyboru np. język angielski, niemiecki, włoski i hiszpański). Zapoznanie się z zasadami translacji tekstów obcojęzycznych. Zapoznanie się z oryginalnymi nowożytnymi obcojęzycznymi tekstami istotnymi dla badań teologicznych.

Treści merytoryczne: specyfika pracy translacyjnej. Zapoznanie się z wybranymi obcojęzycznymi fragmentami pism nowożytnych autorów istotnych dla pracy teologicznej. Dokonywanie przekładu wybranych tekstów na język polski. Komentowanie i omawianie treści przetłumaczonych tekstów, w tym również w wybranym nowożytnym języku obcym (do wyboru np. język angielski, niemiecki, włoski i hiszpański).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę pracy translatorskiej.

Umiejętności (potrafi): dokonywać przekładów z wybranego nowożytnego języka obcego na język polski wybranych fragmentów dzieł teologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kształtowania postawy otwartej na ludzi innych języków i kultur.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

61. Translatorium II

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności językowych w zakresie wybranego nowożytnego języka obcego (do wyboru np. język angielski, niemiecki, włoski i hiszpański). Przygotowanie do samodzielnego przygotowania pracy dyplomowej z zakresu przekładu poprzez integrację wiedzy teoretycznej z praktyką translatorską. Doskonalenie samodzielności badawczej studenta.

Treści merytoryczne: przekład tekstów pod pracę dyplomową; analiza problemów translatorskich pojawiających się w trakcie procesu tłumaczenia; dobór i uzasadnianie strategii oraz technik przekładu; praca nad spójnością, poprawnością i adekwatnością przekładu; redakcja i korekta tekstu docelowego; wykorzystanie narzędzi wspomagających pracę tłumacza; przygotowanie fragmentów przekładu wraz z komentarzem translatorskim jako elementu pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody analizy i opisu procesu translacji w kontekście pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować rozwiązania translatorskie z wykorzystaniem aparatu naukowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego planowania i realizowania długofalowej pracy nad projektem dyplomowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

62. Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej

Cel kształcenia: wprowadzenie do Biblii jako historycznego objawiania się Boga. Poznanie tego, co sprawia, że niektóre teksty starożytne są Pismem świętym. Zapoznanie ze współczesną systematyzacją rozważań wokół kwestii natchnienia biblijnego, a zwłaszcza jego istoty, zakresu, skutków i znaczenia dla interpretacji Biblii.

Treści merytoryczne: jedność, prawdziwość i świętość Pisma świętego. Historyczne kształtowanie się zbiorów tekstów Pisma świętego oraz konsekwencja tego procesu. Języki, postacie i dzieje tekstu oryginalnego Biblii. Starożytne przekłady i parafrazy Biblii. Zasady krytyki tekstu biblijnego (kryteria zewnętrzne i wewnętrzne). Rola w egzegezie edycji krytycznych oraz dawnych i współczesnych przekładów Biblii. Interpretacja tekstów biblijnych z uwzględnieniem zasad wynikających z zależności sensu tych tekstów od warunków historycznych ich powstania i ich gatunków literackich. Hermeneutyka biblijna ogólna i teologiczna. Wprowadzenie do źródeł (archeologicznych i literackich) dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religijnej i politycznej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): Biblię jako historyczne objawianie się Boga, które zapisali w formie literackiej ludzie wybrani przez Niego oraz obdarowani Jego Duchem.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować sposoby dotarcia do tekstu biblijnego w postaci oryginalnej oraz omówić znaczenia wariantów i przekładów dla jego interpretacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

63. Wstęp do teologii

Cel kształcenia: poznanie natury teologii jako ludzkiej refleksji w świetle Objawienia. Zaznajomienie z jej znaczeniem dla przekazu wiary, życia Kościoła oraz osobistego życia. Zapoznanie z teologiczną teorią poznania jako mową Boga poprzez objawienie naturalne i nadprzyrodzone. Zrozumienie wiary jako odpowiedzi na objawienie Boże.

Treści merytoryczne: pojęcie i natura teologii. Specyfika poznania teologicznego i jego relacja do innych typów poznania. Historia teologii ze szczególnym uwzględnieniem dziejów metarefleksji teologicznej. Metody w teologii. Źródła teologii (charakterystyka i zasady hermeneutyczne). Podział dyscyplin teologicznych oraz dyscyplin pomocniczych. Przegląd historyczny typów, stylów, szkół w teologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, naturę i metodologię teologii; pojęcie Objawienia Bożego; w ogólnych zarysach historię refleksji teologicznej.

Umiejętności (potrafi): integrować wyniki nauk pozateologicznych w teologiczną wizję świata i człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania wiedzy dotyczącej teologii w rozwiązywaniu problemów codzienności.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

IV. GRUPA TREŚCI ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

IV. 1. Grupa treści związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela

IV. 1. BN – związane z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym

1. Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii

Cel kształcenia: zapoznanie z kompetencjami osobowościowymi, merytorycznymi, moralnymi i komunikacyjnymi w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Kształtowanie kompetencji niezbędnych w permanentnej formacji nauczycieli religii zgodnie z misją Kościoła.

Treści merytoryczne: podstawy teologiczno-katechetyczne i prawne formacji nauczyciela religii. Uwarunkowania formacji nauczyciela religii. Powołanie i posłannictwo nauczyciela religii w szkole, w parafii i w społeczeństwie. Etyczny i eklezyjalny wymiar pracy nauczyciela religii. Osobowość nauczyciela religii. Podstawowe założenia formacji pedagogiczno-katechetycznej nauczyciela religii (cele, zadania, treści). Etapy formacji nauczyciela religii. Podstawowe wymiary formacji nauczyciela religii. Możliwości, formy i metody realizacji permanentnej formacji nauczyciela religii w diecezji, szkole i w parafii. Autoformacja nauczyciela religii. Współdziałanie Kościoła i organów nadzoru pedagogicznego na rzecz holistycznej i permanentnej formacji nauczycieli religii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): projektowanie ścieżki własnego rozwoju i awansu zawodowego; etykę zawodu nauczyciela.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; przyjąć rolę lidera w zespole; posługiwać się zasadami i normami etycznymi

w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; zaprojektować plan własnego rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania wyzwań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Pedagogika

Cel kształcenia: zapoznanie z procesami wychowywania rozpatrywanymi w płaszczyźnie biologicznej, psychologicznej, społecznej, komunikacyjnej oraz kulturowej. Zdobycie wiedzy i rozwijanie umiejętności potrzebnych do skutecznego towarzyszenia człowiekowi w procesie rozwoju widzianego zarówno w wymiarze ludzkim, jak i nadprzyrodzonym. Poznanie wzorca ewangelicznej pedagogii wiary.

Treści merytoryczne: pedagogika jako nauka. Pedagogika i pedagogia. Rozwój przednaukowy i naukowy pedagogiki. Geneza, struktura i społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej. Relacja między teorią a praktyką jako istotny problem pedagogiczny. Wieloznaczna tożsamość współczesnej pedagogiki (na przykładzie analizy orientacji pedagogicznych). Podmiotowość w teorii i praktyce pedagogicznej. Dwupodmiotowość. Paradygmat integracji w pedagogice – pedagogika holistyczna, integralna. Sytuacja wychowawcza. Umiejętność słuchania; znaczenie i funkcje różnych komunikatów. Aktywne słuchanie. Bariery komunikacyjne. Akceptacja dziecka. Analiza „języka akceptacji”. Normy, zasady i wymagania w wychowaniu. Pomoc w rozwoju pozytywnego i realistycznego obrazu siebie, swoich możliwości i zdolności; zaufanie i szacunek do siebie. Wspieranie procesu usamodzielnienia się dziecka. Uczucia – rozpoznawanie i wyrażanie. Problem kar w wychowaniu. Konstruktywna współpraca z dzieckiem. Budowanie autorytetu. Rozwiązywanie konfliktów. Techniki rozwiązywania konfliktów, szczególnie w odniesieniu do konfliktu wartości. Konstruktywne sposoby motywowania klasy do współpracy. Pedagogiczne aspekty pracy metodami aktywnymi (profity i pułapki). Środowiska wychowawcze. Grupa (grupy, normy, role). Cztery procesy grupowe: integracja, komunikacja, strukturalizacja, kultura grupy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, w szczególności w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej, katechetycznej i opiekuńczej), oraz ich prawidłowości i zakłócenia; wychowanie i kształcenie, w tym ich teologiczno-filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne, psychologiczne, biologiczne i medyczne podstawy; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; strukturę i funkcje systemu edukacji, w tym cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, a także pastoralno-charytatywnych; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych; bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, do pracy w których uzyskuje przygotowanie; zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią

do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; bycia refleksyjnym praktykiem; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Psychologia ogólna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z psychologii oraz jej dziedzinami. Zdobywanie wiedzy z tej dziedziny przydatnej w praktyce zawodowej i życiu codziennym. Uwrażliwienie na złożoność osoby ludzkiej. Poznanie interakcji międzyludzkich oraz interakcji z otoczeniem w powiązaniu z godnością każdego człowieka oraz ostatecznym powołaniem do świętości. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o człowieku, jego potrzebach, dążeniach, motywacji i zachowaniu.

Treści merytoryczne: zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. Kierunki psychologii: behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner), psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna: Adler; kulturowa: Horney; neopsychoanaliza: E. Fromm; analiza

transakcyjna: E. Berne), psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport), analiza egzystencjalna V. E. Frankla, psychologia poznawcza G. Kelly, regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego; transgresyjna koncepcja człowieka Kozieleckiego. Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego. Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć. Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie. Zdolności i uzdolnienia. Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania. Kształtowanie dojrzałej osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje człowieka oraz rozwój człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, poszerzone w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Psychologia rozwojowa i wychowawcza

Cel kształcenia: zapoznanie z całym procesem wychowywania oraz osobistego rozwoju człowieka. Zrozumienie podstawowych zagadnień z psychologii rozwojowo-wychowawczej oraz przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej i życiu codziennym. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o rozwoju i wychowaniu człowieka.

Treści merytoryczne: modele rozwoju. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Fazy i zasady rozwoju. Sylwetka rozwojowa dziecka w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i szkolnym. Rozwój fizyczny i motoryczny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, postrzeganie, uwaga, pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny, moralny i religijny w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i szkolnym. Pojęcie normy i patologii. Lateralizacja, kształtowanie się stronności ciała, modele lateralizacji. Rozwój a wychowanie. Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontakty społeczne ucznia. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Zachowania asertywne, uległe, empatia, agresja (m.in. agresja elektroniczna) i przemoc. Stres i radzenie sobie z nim w przedszkolu i w szkole. Zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania (m.in. nieśmiałość, zespół nadpobudliwości psychoruchowej), zaburzenia emocjonalne (m.in. lęk, fobia, zaburzenia nastroju, depresja), zaburzenia odżywiania, uzależnienia (m.in. od środków psychoaktywnych i komputera). Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Znaczenie grupy rówieśniczej i pozycja społeczna ucznia w niej. Reguły współdziałania i porozumiewanie się, koleżeństwo, przyjaźń, związek partnerski, miłość, wykluczenie. Konflikty z rówieśnikami, rodzicami i wychowawcami. Podkultury młodzieżowe, grupy nieformalne i sekty. Dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u dzieci a ich funkcjonowanie w grupie rówieśniczej. Wstępna orientacja zawodowa, motywacja zawodowa, ambicje i aspiracje edukacyjne i zawodowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje człowieka oraz rozwój człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, poszerzone w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; dokonać diagnozy pozwalającej na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym opracować wyniki obserwacji i sformułować wnioski oraz podjąć odpowiednie działania; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, w tym dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych; dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

IV. 1.CN – Podstawy dydaktyki i emisja głosu

1. Emisja głosu

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi podstawami emisji głosu. Kształtowanie elementów emisyjnych. Wdrożenie do prawidłowego wykorzystania własnego głosu.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy emisji głosu. Budowa aparatu mowy. Wielofunkcyjna rola narządów mowy. Głos mówiony i głos śpiewaczy. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu. Trudności pracy głosem w szkole. Konsekwencje nieprawidłowych nawyków emisji głosem. Optymalne posługiwanie się własnym głosem w pracy nauczyciela. Ćwiczenia w określaniu artykulacji głosek, na przestrzenie rezonacyjne i ćwiczenia rozluźniające narządy mowy. Kształtowanie prawidłowego oddechu. Ćwiczenia aktywizujące pracę mięśnia przeponowego. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu w pracy w szkole – sposoby przezwyciężania tremy i stresu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową wiedzę o funkcjonowaniu i patologii narządu mowy.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo posługiwać się narządem mowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; bycia refleksyjnym praktykiem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Podstawy dydaktyki

Cel kształcenia: poznanie pojęć, koncepcji i zasad dydaktycznych przydatnych nie tylko w rzeczywistości edukacyjnej, lecz także w posłudze duszpasterskiej i katechetycznej. Zapoznanie z cechami osobowymi nauczyciela i ucznia oraz wszelkimi czynnikami warunkującymi proces kształcenia. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o skutecznym przekazie treści wiary.

Treści merytoryczne: przedmiot i zadania dydaktyki ogólnej. Podstawowe pojęcia dydaktyczne. Charakterystyka systemów dydaktycznych. Proces kształcenia. Cele, treści i programy kształcenia. Ukryty program kształcenia. Zasady dydaktyczne. Formy organizacji nauczania – uczenia się w szkole. Formy i metody pracy (aktywizacji) uczniów na lekcji. Środki dydaktyczne w procesie nauczania – uczenia się szkolnego. Planowanie pracy dydaktycznej i przygotowanie się nauczyciela do lekcji. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów. Autoewaluacja i ewaluacja w nauczaniu – uczeniu się.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; wychowanie i kształcenie, w tym ich teologiczno-filozoficzne, społeczno-kulturowe historyczne, psychologiczne, biologiczne i medyczne podstawy; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych

o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełnić różne role; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

IV. 1. DN – związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)

1. Dydaktyka nauczania religii 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami dydaktyki nauczania religii w szkole podstawowej, w tym pedagogiczno-katechetycznymi aspektami procesu nauczania-uczenia się, zasadami pedagogicznymi i teologicznymi. Uwrażliwienie na zadania dydaktyczne, wychowawcze i katechetyczne oraz motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy i kształtowania kompetencji zawodowych nauczyciela religii.

Treści merytoryczne: lekcja religii w szkole podstawowej. Założenia programowe nauczania religii w szkole podstawowej (podstawa programowa katechezy i programy nauczania religii). Podstawowe zasady dydaktyczne w nauczaniu religii w szkole podstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania religii w szkole podstawowej. Korelacja lekcji religii z edukacją szkolną. Podręczniki do nauczania religii w szkole podstawowej. Zastosowanie środków dydaktycznych na lekcji religii w szkole podstawowej. Planowanie pracy dydaktycznej na lekcjach religii w szkole podstawowej. Sposoby dyscyplinowania uczniów na lekcjach religii. Współpraca nauczyciela religii z rodziną, szkołą i parafią. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczestników lekcji religii w szkole podstawowej. Modlitwa na lekcji religii. Pomiar dydaktyczny na lekcji religii w szkole podstawowej. Korelacja nauczania religii z katechezą parafialną (katecheza inicjacji w sakrament Eucharystii, katecheza mistagogiczna). Współpraca środowisk wychowawczych i katechetycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych i teologii; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym dzieci.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji wychowawczych oraz analizy ich powiązań z działalnością pedagogiczno-katechetyczną; posługiwać się wiedzą teoretyczną z dydaktyki i metodyki do diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii działań; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności pedagogiczno-katechetyczne z różnych źródeł i technologii; dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować atmosferę komunikacji w klasie; prezentować pomysły, wątpliwości i sugestie; ocenić przydatność metod i praktyk do zadań pedagogiczno-katechetycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji w trakcie działań pedagogiczno-katechetycznych; dostrzegania problemów teologiczno-moralnych i poszukiwania rozwiązań chrześcijańskich; postępowania zgodnie z moralnością chrześcijańską, bycia refleksyjnym praktykiem; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania do pracy i podejmowania wyzwań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Dydaktyka nauczania religii 2

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej oraz pedagogicznych i katechetycznych aspektów procesu nauczania-uczenia się na lekcji religii. Uwrażliwienie na zadania dydaktyczne, wychowawcze i katechetyczne w kontekście nauczania młodzieży. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy dydaktycznej oraz kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela religii.

Treści merytoryczne: organizacja lekcji dla młodzieży, z podkreśleniem znaczenia dialogu i dojrzałej formacji. Założenia programowe: podstawa programowa katechezy i programy nauczania religii. Sposoby realizacji założeń programowych oraz ich korelacja z edukacją szkolną. Podstawowe zasady dydaktyczne. Metody i narzędzia dydaktyczne, podręczniki i środki dydaktyczne na lekcji religii. Sposoby dyscyplinowania uczniów dostosowane do młodzieży. Współpraca nauczyciela z rodziną, szkołą i parafią. Sprawdzanie, ocenianie osiągnięć oraz pomiar dydaktyczny. Korelacja z katechezą parafialną (inicjacja eucharystyczna, mistagogia) i współpraca środowisk katechetycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej, katechetycznej i opiekuńczej) oraz ich prawidłowości i zakłócenia; strukturę i funkcje systemu edukacji, w tym cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych, pomocowych oraz pastoralno-charytatywnych.

Umiejętności (potrafi): dobierać materiały, środki i metody do projektowania działań pedagogiczno-katechetycznych z wykorzystaniem technologii; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą, przyjmować rolę lidera i animować rozwój uczestników (w tym o specjalnych potrzebach); indywidualizować zadania dla uczniów i dostosowywać metody do ich potrzeb; współpracować z zespołem, nauczycielami, pedagogami i rodzicami; analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; posługiwać się zasadami etycznymi, organizować działania i podejmować zadania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych i ewangelizacyjnych w środowiskach społecznym i eklezyjalnym; aktywności i wytrwałości w katechezie szkolnej i pozaszkolnej; podejmowania działań na rzecz jakości szkoły; utożsamiania się z wartościami pedagogiczno-katechetycznymi; rozważnego zaangażowania w projektowanie i realizację działań; współpracy z parafią, ruchami kościelnymi i innymi podmiotami w działalności ewangelizacyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka materialna)

Cele kształcenia: ukazanie treści przekazywanych w ramach katechezy. Poznanie podstawowego celu katechezy, jakim jest wprowadzenie w pełnię życia chrześcijańskiego, czyli zjednoczenie z Chrystusem. Pogłębianie świadomości biblijnej, liturgicznej, moralnej i eklezyjalnej, która ma służyć dynamicznemu rozwojowi wiary.

Treści merytoryczne: Pismo święte w katechezie. Formacja doktrynalna w katechezie. Wychowanie liturgiczne w katechezie. Wychowanie moralne w katechezie. Eklezyjalny wymiar katechezy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjalnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji oraz zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej;

wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezyjnym; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka szczegółowa)

Cele kształcenia: uświadomienie zróżnicowanych potrzeb i możliwości adresatów katechezy. Poznanie szeroko rozumianego kontekstu posługi katechetycznej, uwzględniającego czynniki kulturowe, społeczne, wychowawcze i rozwojowe oraz osobiste doświadczenia religijne katechizowanych.

Treści merytoryczne: katecheza dzieci w wieku przedszkolnym (wprowadzenie w życie religijne). Katecheza dzieci klas I-IV szkoły podstawowej (katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii). Katecheza dzieci klas V-VIII szkoły podstawowej (katecheza mistagogiczna wprowadzająca w historię zbawienia oraz przygotowująca do sakramentu bierzmowania). Katecheza młodzieży szkół ponadpodstawowych (katecheza tożsamości chrześcijańskiej). Katecheza rodzinna. Katecheza dorosłych. Katecheza osób w szczególnych sytuacjach edukacyjnych (katecheza specjalna).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezyjnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych; projektowanie i prowadzenie badań diagnostycznych w praktyce pedagogiczno-katechetycznej, poszerzone o odniesienie do odpowiednich etapów edukacyjnych i specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z zaburzeniami w rozwoju; specyfikę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjnych, prawidłowości nimi rządzące oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; organizować działania

pedagogiczno-katechetyczne; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

5. Metodyka nauczania religii

Cel kształcenia: zapoznanie z bogactwem form, metod, środków dydaktycznych wypracowanych przez tradycję katechetyczną i dydaktykę. Poznanie najnowszych technik przekazu informacji. Kształtowanie umiejętności samodzielnego doboru sposobu działania zgodnie z odpowiednimi kryteriami.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka metodyki nauczania religii (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod). Cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe. Formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii. Struktura jednostki lekcyjnej (lekcji religii). Pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru. Przebieg lekcji. Pytania na lekcji religii. Zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych podczas lekcji religii. Planowanie pracy dydaktycznej. Obserwacja lekcji. Planowanie jednostki metodycznej. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów. Pomiar dydaktyczny. Formy modlitwy podczas lekcji religii. Język przepowiadania katechetycznego. Organizacja szkolnych rekolekcji. Ewaluacja i autoewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności pedagogiczno-katechetycznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach ogólnodostępnych, w szkołach i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z pedagogiki, psychologii, dydaktyki i metodyki szczegółowej do diagnozowania, analizowania sytuacji pedagogicznych oraz projektowania strategii działań katechetycznych na różnych etapach edukacji; samodzielnie rozwijać umiejętności zawodowe z różnorodnych źródeł i technologii cyfrowych; diagnozować potrzeby uczniów (w tym ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), formułować wnioski i podejmować adekwatne działania. Oceniać skuteczność metod i praktyk, dobierać materiały do efektywnych działań dydaktyczno-katechetycznych; kierować procesami kształcenia, prowadzić grupy jako lider, animować rozwój uczniów i indywidualizować ich zadania; współpracować w zespole, przestrzegać norm etycznych, analizować własne działania i wdrażać innowacyjne rozwiązania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów oraz zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do

swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna

Cel kształcenia: przygotowanie do praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela religii w szkole podstawowej oraz kształtowanie kompetencji dydaktycznych dostosowanych do uczniów w wieku 7-15 lat.

Treści kształcenia: powiązanie wiedzy, umiejętności i kompetencji z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji i prowadzenia lekcji religii w szkole podstawowej, z refleksją nad edukacją na poszczególnych etapach. Określenie roli nauczyciela i uczniów w interakcjach podmiotowych na poziomie podstawówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne szkoły podstawowej w nauczaniu religii, organizację pracy, stosowaną dokumentację (np. dziennik lekcyjny, karty pracy).

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczyciela religii w podstawówce, aktywnie obserwować metody, formy pracy, pomoce dydaktyczne i ocenianie; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem serię lekcji dla uczniów podstawówki; analizować sytuacje pedagogiczne z praktyk z opiekunem i wykładowcami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem i nauczycielami w celu rozwoju dydaktyki religii w podstawówce; kształtowania cech refleksyjnego praktyka w pracy z dziećmi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna

Cel kształcenia: przygotowanie do praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej oraz kształtowanie kompetencji dydaktycznych dla młodzieży 15-19 lat.

Treści kształcenia: wiedza, umiejętności i kompetencje z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji i prowadzenia lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Określenie roli nauczyciela i uczniów w interakcjach podmiotowych na poziomie ponadpodstawowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne szkoły ponadpodstawowej w nauczaniu religii, organizację pracy, stosowaną dokumentację (np. dziennik lekcyjny, karty pracy).

Umiejętności (potrafi): tworzyć wnioski z obserwacji pracy nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej, stosować metody aktywizujące, dyskusje, pomoce cyfrowe i ocenianie; zaplanować i przeprowadzić lekcje dla młodzieży; analizować sytuacje pedagogiczne z praktyk z opiekunem i wykładowcami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego współdziałania z opiekunem i nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy z zakresu dydaktyki religii dla młodzieży.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. 1. EN – związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)

1. Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 1

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień dydaktyki nauczania etyki w szkole podstawowej. Zrozumienie znaczenia i praktycznej przydatności wiedzy z zakresu dydaktyki etyki w pracy zawodowej nauczyciela. Rozwijanie motywacji do samodzielnego pogłębiania wiedzy

w dziedzinie dydaktyki nauczania etyki w szkole podstawowej. Kształtowanie i doskonalenie kompetencji zawodowych nauczyciela etyki w szkole podstawowej.

Treści merytoryczne: adresaci i uwarunkowania nauczania etyki w szkole podstawowej. Zasady i organizacja procesu nauczania etyki w szkole podstawowej. Specyfika i charakterystyka nauczania etyki na etapie edukacji podstawowej. Zadania dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela etyki w szkole podstawowej. Założenia programowe i ich realizacja w nauczaniu etyki w szkole podstawowej. Wymagania ogólne i szczegółowe dotyczące nauczania etyki w szkole podstawowej. Projektowanie i planowanie zajęć z etyki w szkole podstawowej. Metody i sposoby realizacji założeń programowych nauczania etyki w szkole podstawowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne teorie dotyczące nauczania etyki i wychowania opartego na wartościach (aksjologii), uwzględniające różnorodne uwarunkowania tych procesów oraz ich związki z życiem indywidualnym i społecznym. Sposoby realizacji typowych zadań nauczyciela etyki w szkole podstawowej, obejmujące obowiązujące normy, procedury oraz dobre praktyki stosowane w różnych obszarach jego działalności dydaktycznej i wychowawczej.

Umiejętności (potrafi): obserwować i interpretować sytuacje oraz zdarzenia wychowawcze, analizując ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej. Umie samodzielnie zdobywać wiedzę oraz rozwijać swoje kompetencje zawodowe, korzystając z różnorodnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii. Kieruje się zasadami i normami etycznymi w swojej działalności pedagogicznej. Potrafi organizować i kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem klasowym lub wychowawczym) oraz pełnić rolę lidera w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego. Potrafi oceniać własne kompetencje oraz doskonalić umiejętności w toku realizacji działań pedagogicznych. Umie projektować, planować i wykonywać działania pedagogiczne, dostosowane do potrzeb uczniów i specyfiki pracy szkoły. Podejmuje indywidualne i zespołowe działania na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły. Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej. Angażuje się w proces projektowania, planowania i realizowania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 2

Cel kształcenia: poznanie zagadnień z dydaktyki nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dydaktyki nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej.

Treści merytoryczne: adresaci nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zasady organizacji nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Specyfika nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zadania dydaktyczno-wychowawcze nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej. Założenia programowe nauczania etyki w szkole podstawowej. Wymagania ogólne i szczegółowe w nauczaniu etyki w szkole podstawowej. Projektowanie zajęć z etyki w szkole ponadpodstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe współczesne teorie dotyczące nauczania etyki i wychowania opartego na aksjologii, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem indywidualnym i społecznym; sposoby wykonywania typowych zadań, normy i procedury oraz dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; samodzielnie zdobywać

wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) i przyjąć rolę lidera w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych; projektowania i wykonywania działań pedagogicznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej; zaangażowania się w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Metodyka nauczania etyki

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z metodyki nauczania etyki (w tym bogactwa metod nauczania-uczenia się oraz najnowszych sposobów przekazu treści kształcenia i kształtowania postaw). Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej nauczyciela. Kształtowanie umiejętności samodzielnego doboru sposobów działania zgodnie z odpowiednimi kryteriami. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o metodyce nauczania etyki.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka metodyki nauczania etyki (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod). Cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe. Formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii. Struktura jednostki lekcyjnej (lekcji etyki). Pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru. Nowe technologie informacyjno-komunikacyjne w nauczaniu etyki. Przebieg lekcji. Pytania na lekcji etyki. Zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych podczas lekcji etyki. Planowanie pracy dydaktycznej. Obserwacja lekcji. Planowanie jednostki metodycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności pedagogicznej (nauczanie etyki w szkołach ogólnodostępnych – podstawowych i ponadpodstawowych).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności nauczyciela etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, w tym dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami nauczania etyki w szkole; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań edukacyjnych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) i przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne

(dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie nauczania etyki; dostrzegania i formułowania dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; bycia refleksyjnym praktykiem; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogicznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogicznej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 – śródroczna

Cel kształcenia: przygotowanie do wykonywania zadań dydaktycznych nauczyciela etyki w szkole podstawowej.

Treści kształcenia: integracja i praktyczne wykorzystanie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych zdobytych podczas zajęć z dydaktyki nauczania etyki w procesie obserwacji, prowadzenia zajęć oraz refleksji nad przebiegiem procesu edukacyjnego. Umiejętność określania miejsca ucznia i jego roli w toku zajęć z etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty; sposób funkcjonowania, organizację pracy oraz rodzaje dokumentacji stosowanej w działalności dydaktycznej; pracę dydaktyczną nauczyciela etyki; interakcję z uczniami oraz sposób planowania i przeprowadzania zajęć z etyki; metody i formy pracy nauczyciela etyki; pomoce dydaktyczne; sposoby oceniania uczniów, a także zadawania i sprawdzania pracy domowej; proces planowania i przeprowadzania zajęć z etyki.

Umiejętności (potrafi): planować, przygotowywać i prowadzić zajęcia z etyki z uwzględnieniem podstawy programowej, wieku oraz indywidualnych potrzeb uczniów; określać rolę ucznia w procesie dydaktycznym oraz tworzyć warunki sprzyjające jego aktywnemu udziałowi w zajęciach;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; do kształtowania cech refleksyjnego praktyki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 – śródroczna

Cel kształcenia: przygotowanie do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela etyki.

Treści kształcenia: powiązanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z dydaktyki nauczania przedmiotu Etyka w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z etyki i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca i uczniów w toku zajęć z etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela etyki, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych z etyki; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela etyki metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania

i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię zajęć z etyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. 2. Grupa treści związanych z przygotowaniem kapłańskim

1. Czytanie Pisma świętego jako Słowa Bożego 1

Cel kształcenia: wprowadzenie w podstawy egzystencjalnej lektury Pisma Świętego jako żywego Słowa Bożego.

Treści merytoryczne: podstawowe sposoby modlitewnego i medytacyjnego czytania Biblii jako fundament zrozumienia Boga, człowieka i świata.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe sposoby modlitewnego i medytacyjnego czytania słowa Bożego.

Umiejętności (potrafi): korzystać z tekstu biblijnego proponowanego przez Kościół w codziennej liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania postaw religijnych wynikających z lektury Pisma Świętego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. Czytanie Pisma świętego jako Słowa Bożego 2

Cel kształcenia: pogłębienie umiejętności egzystencjalnej lektury Pisma Świętego w kontekście osobistego i wspólnotowego życia chrześcijańskiego.

Treści merytoryczne: zaawansowane sposoby modlitewnego i medytacyjnego czytania Biblii, służące podejmowaniu decyzji zgodnych z wolą Bożą, dostarczaniu wzorców postępowania, wsparciu w trudnościach oraz inspiracji osobistej modlitwy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnorodne metody modlitewnego i medytacyjnego czytania Biblii oraz ich znaczenie dla życia duchowego.

Umiejętności (potrafi): stosować egzystencjalną lekturę Biblii w podejmowaniu decyzji życiowych i modlitwie osobistej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania postaw religijnych i społecznych inspirowanych Słowem Bożym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Duszpasterstwo rodzin

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z duszpasterstwa rodzin. Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej i życia codziennego.

Treści merytoryczne: powstanie i rozwój duszpasterstwa rodzin. Zadania duszpasterstwa rodzin. Struktury duszpasterstwa rodzin. Formacja pracowników duszpasterstwa rodzin. Przygotowanie do małżeństwa i rodziny. Duszpasterstwo małżeństw zależne od stażu małżeńskiego. Formy wsparcia rodziny (domy samotnej matki, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, telefony zaufania, rodziny zastępcze, świetlice dla dzieci). Poradnictwo rodzinne. Apostolat rodziny. Zrzeszenia rodzin katolickich. Zaangażowanie rodzin w życie społeczne i polityczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu duszpasterstwa rodzin przydatną w działaniach duszpasterskich wpływających na umacnianie życia rodzinnego.

Umiejętności (potrafi): gromadzić, hierarchizować, przetwarzać i przekazywać informacje z zakresu duszpasterstwa rodzin; nieść pomoc rodzinom w sytuacjach szczególnie trudnych (małżeństwa

bezdziętne, rodziny z dziećmi niepełnosprawnymi i z osobami uzależnionymi); okazywać pomoc rodzinom żyjącym w związkach niesakramentalnych, rodzinom rozbitym itp.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i adekwatny do sytuacji rodzin, z którymi ma kontakt.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Historia i tradycje Kościoła lokalnego 1

Cel kształcenia: zaznajomienie z początkami historii Kościoła lokalnego (regionu i diecezji) oraz związanymi z nimi podstawowymi zwyczajami.

Treści merytoryczne: dzieje początkowe Kościoła lokalnego, z naciskiem na wczesne uwarunkowania historyczne i tradycje kształtujące tożsamość regionu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe tradycje i uwarunkowania historyczne początków Kościoła lokalnego.

Umiejętności (potrafi): przedstawić kluczowe wydarzenia z wczesnej historii Kościoła lokalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyrażania szacunku wobec zwyczajów i wczesnego dorobku Kościoła lokalnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

5. Historia i tradycje Kościoła lokalnego 2

Cel kształcenia: pogłębienie znajomości historii Kościoła lokalnego, w tym dokonań biskupów i historii lokalnego wyższego seminarium duchownego.

Treści merytoryczne: dalsze dzieje Kościoła lokalnego, ze szczególnym uwzględnieniem roli biskupów, rozwoju seminarium duchownego oraz współczesnych zwyczajów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tradycję i pełne uwarunkowania historyczne Kościoła lokalnego.

Umiejętności (potrafi): syntetycznie przedstawić najważniejsze wydarzenia z historii Kościoła lokalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania szacunku wobec zwyczajów i dorobku Kościoła lokalnego oraz troski o jego dalszy rozwój.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. Homiletyka fundamentalna

Cel kształcenia: zrozumienie roli słowa Bożego w realizacji dziejów zbawienia. Poznanie kierunków rozwojowych kaznodziejstwa w dotychczasowej historii Kościoła. Zapoznanie z wymogami stawianymi głoszącemu słowo Boże.

Treści merytoryczne: przedstawienie teologii słowa Bożego (słowo Boże w Piśmie świętym, zbawcza moc słowa Bożego, słowo i sakrament). Znaczenie teologicznej refleksji na temat miejsca i roli kaznodziejskiej posługi słowa w życiu Kościoła. Podstawowe typy przepowiadania (misyjne, katechetyczne, homilijne). Historia kaznodziejstwa: prototypy homilii w Starym Testamencie; judaistyczne korzenie homilii i kazania; nowotestamentalne świadectwa o chrześcijańskiej posłudze słowa Bożego; przepowiadanie epoki patrystycznej; kaznodziejstwo w średniowieczu; kaznodziejstwo w czasach od Soboru Trydenckiego do XX wieku; próby odnowy kaznodziejstwa (przełom XIX i XX wieku); kaznodziejstwo posoborowe. Teologia przepowiadania: podstawowe zagadnienia z teologii słowa Bożego; chrystocentryzm przepowiadania; zbawcza skuteczność przepowiadania; cele chrześcijańskiego przepowiadania; relacje pomiędzy słowem i sakramentem; relacje pomiędzy przepowiadaniem a Kościołem. Typy przepowiadania w Kościele współczesnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologię Słowa Bożego oraz najważniejsze zasady w głoszeniu homilii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę teologiczną w praktyce homiletycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): praktycznego zastosowania posiadanej wiedzy w dziele głoszenia ludziom Słowa Bożego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

7. Homiletyka materialna i formalna

Cel kształcenia: przygotowanie do należytego głoszenia słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie.

Treści merytoryczne: Pismo święte podstawowym źródłem przepowiadania. Podstawowe treści kerygmatu. Elementy moralne, liturgiczne, mistagogiczne i egzystencjalne w przepowiadaniu słowa Bożego. Przepowiadanie słowa Bożego w konwencji teorii komunikacji (psychologiczno-socjologiczne aspekty przepowiadania). Retoryczny wymiar przepowiadania (kompozycja, język, styl, przyswajanie pamięciowe, wygłaszanie, dialog homiletyczny) oraz proces tworzenia kazania (homilii). Przepowiadanie kerygmata: różnice między kerygmatem w sensie ścisłym a kerygmatem w sensie szerokim. Kerygmat w Nowym Testamencie. Prowokacyjny i stwierdzający charakter kerygmatu. Wiara zrodzona z kerygmatu. Adresaci kerygmatu. Antropologiczny wymiar kerygmatu. Mistagogia homilijna: mistagogia jako starożytna metoda poznania Boga przez doświadczenie, homilia przepowiadaniem „misterium Chrystusa”, homilia jako teologiczna i syntetyczna metoda mistagogii. Podstawowe treści homilii (kerygmata, didaskaliczne, mistagogiczne, egzystencjalne, moralne). Hermeneutyka lekcjonarza mszalnego: chrystologiczna interpretacja tekstów lekcjonarza, ogólne kryteria interpretacji czytań lekcjonarza, szczegółowe kryteria i interpretacji tekstów lekcjonarza, interpretacja czytań lekcjonarza w kluczu celebracji. Retoryka kaznodziejska: język, styl, kompozycja, przyswajanie, pamięciowe, wygłaszanie, dialog homiletyczny. Teoria komunikacji: psychologiczno-socjologiczne aspekty przepowiadania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady teologiczne w kompetentnym i rzetelnym przygotowaniu homilii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zasadami retoryki w budowaniu jednostek kaznodziejskich; pracować nad tekstem biblijnym i liturgicznym – od tekstu do homilii; interpretować czytania zawarte w księgach liturgicznych; posługiwać się metodą medytacji antropologicznej i homiletycznej; dokonywać krytycznej analizy homilii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego przygotowania i wygłoszenia homilii.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. Homiletyka szczegółowa

Cel kształcenia: poznanie zasad teologicznych i praktycznych w głoszeniu słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie.

Treści merytoryczne: podział i opis poszczególnych jednostek przepowiadania kaznodziejskiego: ze względu na formę, okoliczności, wiek słuchaczy, seryjność przepowiadania, kontekst roku liturgicznego oraz sposób komunikacji. Rodzaje homilii i kazań: homilia i kazanie jako podstawowe formy przepowiadania, podstawowe rodzaje homilii i kazań (podział ogólny), rodzaje homilii i kazań ze względu na kompozycję oraz formę komunikacji retorycznej (przepowiadanie: indukcyjne, dedukcyjne, narracyjne, wizualizacja), rodzaje homilii i kazań ze względu na sposób przekazu (przekazywane pośrednio i bezpośrednio, monologowe i dialogowe), przepowiadanie seryjne (w ramach rekolekcji i misji ludowych), przepowiadanie do dzieci i młodzieży, homilie maryjne, hagiograficzne i obrzędowe, kazania pasyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe rodzaje homilii i kazań oraz formy komunikacji retorycznej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie i krytycznie dokonywać analizy homilii i kazań oraz samodzielnie przygotować i wygłaszać homilie, zwłaszcza homilie ślubne, pogrzebowe, pasyjne oraz przygotować serię rekolekcji dla dzieci i dorosłych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przepowiadania słowa Bożego w ramach różnych celebracji liturgicznych i wobec różnych adresatów.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. Język grecki

Cel kształcenia: poznanie podstawowych wiadomości z gramatyki i słownictwa greki biblijnej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do fonetyki i ortografii. Deklinacje rzeczowników, przymiotników i zaimków. Czasownik w czasie teraźniejszym (oprócz koniunktywu i optatywu) oraz w czasie niedokonanym i aoryście wraz z tematami aorystu mocnego czasowników najczęściej występujących w Nowym Testamencie. Proste związki frazeologiczne. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące znaczące dla studium teologii zjawiska z leksyki i gramatyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy słownictwa i gramatyki języka greckiego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać podstawowe operacje gramatyczne i dokonywać tłumaczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu międzykulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Język hebrajski

Cel kształcenia: poznanie specyfiki hebrajszczyzny biblijnej. Wstępne wdrożenie w czytanie tekstów biblijnych w języku hebrajskim. Opanowanie elementarnych wiadomości z gramatyki hebrajszczyzny biblijnej oraz jej słownictwa.

Treści merytoryczne: fonetyka i ortografia hebrajska. Znaki spółgłoskowe i samogłoskowe. Sylaby i akcenty. Morfologia rodzajnika, niektórych przedrostków, zaimków, rzeczownika regularnego. Wprowadzenie do koniugacji czasownika. *Status absolutus* i *constructus*. Przyrostki zaimkowe czasownika. Rzeczowniki nieregularne i segolowe oraz przymiotniki. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące znaczące dla studium teologii zjawiska z leksyki i gramatyki

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę języka hebrajskiego w zakresie hebrajszczyzny biblijnej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z zakresu języka hebrajskiego niezbędną do studium Biblii w ramach teologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania kultury biblijnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Kierownictwo duchowe

Cel kształcenia: wprowadzenie w ideę kierownictwa duchowego. Zapoznanie z różnicami i podobieństwami między kierownictwem duchowym a towarzyszeniem duchowym. Poznanie różnych form towarzyszenia w rozwoju duchowym.

Treści merytoryczne: pojęcie kierownictwa duchowego. Zarys historii zagadnienia. Teologiczne aspekty kierownictwa duchowego. Nauczanie Kościoła o kierownictwie duchowym. Zadania kierownictwa duchowego. Wymagania względem osoby kierowanej i kierownika. Modele (formy) towarzyszenia. Wybór kierownika duchowego. Proces towarzyszenia duchowego. Kierownictwo duchowe w sakramencie pokuty i pojednania. Kierownictwo duchowe stałe i okazjonalne. Kierownictwo niektórych kategorii osób. Indywidualne towarzyszenie duchowe a formacja wspólnotowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie towarzyszenia w rozwoju duchowym; różnicę między kierownictwem duchowym a sakramentem pokuty.

Umiejętności (potrafi): we właściwy sposób podjąć odpowiedzialność za towarzyszenie innym w rozwoju duchowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udzielenia pozytywnej odpowiedzi na zapytania o towarzyszenie duchowe.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

12. Kultura języka polskiego 1

Cel kształcenia: wprowadzenie i utrwalenie zasad poprawnego posługiwania się współczesną polszczyzną w zakresie ortografii i interpunkcji.

Treści merytoryczne: zasady poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej; ćwiczenia praktyczne z ortografii i interpunkcji; zasady pisowni słownictwa religijnego; wybrane aspekty kultury języka (norma językowa – poziomy i typy normy; warianty w normie); formy wypowiedzi pisemnej i ustnej – przypomnienie zasad oraz ćwiczenia praktyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne zasady ortograficzne i interpunkcyjne w polszczyźnie potocznej oraz naukowej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i poprawiać błędy ortograficzne oraz interpunkcyjne w tekstach pisanym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): tworzenia tekstów pisemnych o poprawnej formie gramatycznej i ortograficznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. Kultura języka polskiego 2

Cel kształcenia: pogłębienie umiejętności sprawnego i komunikatywnego posługiwania się polszczyzną w mowie i piśmie, z naciskiem na konteksty religijne i społeczne.

Treści merytoryczne: innowacja językowa a błąd językowy; kryteria oceny innowacji; rodzaje i najczęstsze błędy językowe we współczesnej mowie codziennej; język świata wirtualnego, manipulacja językowa, język kościelny; świadomość językowa współczesnych Polaków (postawy wobec języka); ćwiczenia z form wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady posługiwania się językiem polskim w mowie potocznej oraz podczas celebracji liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się poprawną polszczyzną w mowie i piśmie, w tym w kontekstach religijnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wygłaszania i tworzenia tekstów o poprawnej formie gramatycznej, literackiej oraz liturgicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

14. Literatura i kod kulturowy 1

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy z zakresu kultury światowej oraz rozwój umiejętności krytycznej pracy z tekstami kultury.

Treści merytoryczne: kanon dzieł kultury światowej (klasyka literatury, teatru, filmu); wprowadzenie do pracy z tekstem jako źródłem argumentacji; ćwiczenia w tworzeniu prostszych form dłuższych wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne dzieła kultury światowej i ich podstawowe znaczenie.

Umiejętności (potrafi): analizować teksty kultury i tworzyć proste dłuższe wypowiedzi z argumentacją.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z podstawowych dóbr kultury we współczesnym dialogu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

15. Literatura i kod kulturowy 2

Cel kształcenia: rozwój umiejętności tworzenia samodzielnych, dłuższych wypowiedzi oraz pogłębiona krytyczna praca z tekstami kultury jako przygotowanie do studiów filozoficznych i teologicznych.

Treści merytoryczne: kanon dzieł kultury polskiej; doskonalenie tworzenia samodzielnych dłuższych wypowiedzi (wypracowania, rozprawki); zaawansowana praca z tekstem jako źródłem argumentacji w kontekście teologicznym i filozoficznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne dzieła kultury polskiej i światowej w powiązaniu z myślą filozoficzną i teologiczną.

Umiejętności (potrafi): tworzyć samodzielnie dłuższe wypowiedzi ustne i pisemne, przytaczając odpowiednie argumenty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania dialogu ze współczesnym człowiekiem poprzez korzystanie z dóbr kultury.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

16. Liturgika – liturgiczna posługa diakona

Cel kształcenia: zapoznanie z posługą diakona w liturgii mszalnej. Przyswojenie zasad celebracji wybranych sakramentów i sakramentaliów.

Treści merytoryczne: posługa diakona w liturgii mszalnej. Sprawowanie sakramentu chrztu św. Przewodniczenie liturgii małżeństwa. Sprawowanie błogosławieństw. Przewodniczenie liturgii pogrzebu. Wiatyk.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę diakona w celebracjach liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): pełnić posługę diakańską w czasie Eucharystii; przewodniczyć celebracji wybranych sakramentów i sakramentaliów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): służby w Kościele w wymiarze liturgicznym zgodnie z kompetencjami przysługującymi diakonowi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 1

Cel kształcenia: wprowadzenie do umiejętności uczenia się i pisania prac naukowych na bazie tekstów źródłowych oraz rozwijanie podstawowych umiejętności obsługi edytora tekstów.

Treści merytoryczne: ogólna praca z tekstami źródłowymi i budowanie argumentów; wprowadzenie do terminologii teologicznej oraz podstawowych zasad edycji tekstu w edytorze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię, fakty i zjawiska z zakresu teologii oraz metody pracy z tekstami źródłowymi.

Umiejętności (potrafi): korzystać z edytora tekstów i formułować proste problemy badawcze na podstawie tekstów źródłowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści źródłowych w kontekście podstawowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 2

Cel kształcenia: rozwój umiejętności analitycznych i syntetycznych w pracy z tekstami teologicznymi oraz doskonalenie pisania prac naukowych.

Treści merytoryczne: specyfika tekstu teologicznego i zaawansowana praca z takim tekstem; dobieranie metod i narzędzi badawczych; synteza idei teologicznych w pracach pisemnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie wyjaśniające zależności między zjawiskami teologicznymi oraz metody ich badania.

Umiejętności (potrafi): formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody ich rozwiązania oraz syntetyzować idee z wykorzystaniem wiedzy teologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści teologicznych w perspektywie naukowej i etycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

19. Muzyka kościelna – obrzędy pogrzebu i dobór pieśni

Cel kształcenia: zapoznanie z liturgią pogrzebu.

Treści merytoryczne: obrzędy pogrzebu. Podstawowe zasady doboru pieśni do liturgii pogrzebu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): liturgię pogrzebu.

Umiejętności (potrafi): wykonywać obrzędy pogrzebu, z uwzględnieniem pieśni do liturgii pogrzebu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia obrzędom pogrzebu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Muzyka kościelna – śpiewy mszalne i prawodawstwo z zakresu muzyki kościelnej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi dokumentami z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego. Nauka śpiewów mszalnych kapłana.

Treści merytoryczne: podstawowe dokumenty z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego. Śpiewy mszalne kapłana.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): treść podstawowych dokumentów z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego; śpiewy mszalne kapłana.

Umiejętności (potrafi): wykonywać śpiewy mszalne kapłana.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia obrzędom mszy św.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

21. Muzyka kościelna – śpiewy Triduum Paschalnego i diakona

Cel kształcenia: poznanie oraz nauka śpiewów Triduum Paschalnego i śpiewów diakona – tonów Ewangelii, śpiewów Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodii modlitwy powszechnej.

Treści merytoryczne: śpiewy Triduum Paschalnego. Śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): śpiewy Triduum Paschalnego i śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać śpiewy Triduum Paschalnego i śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia śpiewom Triduum Paschalnego i śpiewom diakona.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Penitencja

Cel kształcenia: opanowanie dogmatycznych podstaw sakramentu pokuty. Zaznajomienie z rolą i zadaniami spowiednika. Poznanie specyficznych uwarunkowań sprawowania sakramentu pokuty. Wdrożenie w praktyczne zasady sprawowania sakramentu pokuty.

Treści merytoryczne: biblijno-teologiczne podstawy sakramentu pojednania. Aktualne zasady sprawowania sakramentu pokuty i pojednania. Typologia penitentów. Aspekty psychologiczne i socjologiczne w kontekście praktycznego sprawowania sakramentu pokuty. Praktyczne przygotowanie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania. Kierownictwo duchowe a praktyka spowiadania. Spowiedź a pomoc psychologiczna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dogmatyczne i teologicznomoralne podstawy sakramentu pokuty; znaczenie sakramentu pokuty dla wzrostu duchowego penitentów; psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania penitentów.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę teoretyczną przy sprawowaniu sakramentu pokuty; w elastyczny sposób dostosować się do konkretnych uwarunkowań penitenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): sprawowania posługi spowiednika.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

23. Teologia pastoralna fundamentalna

Cel kształcenia: ukształtowanie świadomości istoty i zbawczego posłannictwa aktualnie działającego Kościoła, który realizuje w konkretnych warunkach swoją misję pośrednictwa zbawczego.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do teologii pastoralnej: pojęcie, przedmiot materialny i formalny teologii pastoralnej. Historyczny rozwój teologii pastoralnej. Normatywny i praktyczny charakter teologii pastoralnej. Metody teologii pastoralnej. Teologia pastoralna a dyscypliny teologiczne i pozateologiczne. Misja Kościoła w świecie: stosunek Kościoła do świata (inkulturacja, zasady partycypacji rozwoju Kościoła w rozwoju świata, zagrożenia). Uświęcanie świata jako zadanie Kościoła (obecność Kościoła w życiu kulturalnym, gospodarczym, społecznym i politycznym, Kościół wobec ekologii). Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja. Duszpasterstwo i jego podstawy teologiczne: definicja, podział, historyczny rozwój duszpasterstwa; podstawy teologiczne duszpasterstwa. Podmiot duszpasterstwa: pasterze; instytuty życia konsekrowanego; wierni świeccy. Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana: funkcja kierownicza Kościoła (Kościół powszechny, diecezja i parafia); etapy działalności zorganizowanej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady działań duszpasterskich uwzględniających naturę i misję Kościoła.

Umiejętności (potrafi): odczytywać oraz interpretować znaki czasu; rozeznawać zastaną sytuację społeczno-kulturową i religijną, aby następnie rozwiązywać konkretne problemy duszpasterskie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania przedsięwzięć duszpasterskich zgodnie z przysługującymi kompetencjami i posiadanymi zdolnościami.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

24. Teologia pastoralna szczegółowa

Cel kształcenia: ukształtowanie sposobu myślenia pastoralnoteologicznego, aby poznając niezmiennie teologiczne zasady urzeczywistniania się Kościoła i ucząc się odczytywania oraz interpretowania znaków czasu i rozeznawania zastanej sytuacji społeczno-kulturowej i religijnej, rozwiązywać konkretne problemy duszpasterskie.

Treści merytoryczne: duszpasterstwo zwyczajne: fundamentalne znaczenie duszpasterstwa zwyczajnego; realizacja duszpasterstwa zwyczajnego: posługa nauczania; posługa uświęcania; posługa pasterska (służebny charakter urzędów i posług w Kościele, chrześcijański styl życia, działalność charytatywna). Duszpasterstwo nadzwyczajne: istota i rozwój duszpasterstwa nadzwyczajnego; rodzaje duszpasterstwa nadzwyczajnego: specjalne: kategorialne, sytuacyjne, organizowane; specjalistyczne. Duszpasterstwo indywidualne. Miejsca realizacji duszpasterstwa: diecezja, rejon i dekanat miejscem realizacji duszpasterstwa; parafia miejscem realizacji duszpasterstwa: wspólnotowy charakter parafii; struktury wspólnotowe parafii (prezbiterium, parafialne rady: ds. ekonomicznych i duszpasterska, zrzeczenia); tradycyjne i nowe funkcje parafii; współczesne propozycje odnowy parafii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady działań duszpasterskich uwzględniających naturę i misję Kościoła.

Umiejętności (potrafi): wypracować teologicznie poprawne modele działalności duszpasterskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): merytorycznego i metodologicznego wcielania w życie wypracowanych modeli działalności w ramach posługi duszpasterskiej na poziomie parafialnym oraz ponadparafialnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

25. Wprowadzenie do duchowości 1

Cel kształcenia: wprowadzenie w podstawowe pojęcia i strukturę życia duchowego oraz zapoznanie z istotą duchowości chrześcijańskiej.

Treści merytoryczne: więź z Bogiem jako centrum życia chrześcijańskiego; chrzest jako początek życia duchowego i źródło jego dynamizmu; duchowość a struktura psycho-fizyczno-duchowa

człowieka (rozum, wola, uczucia, zmysły, wyobrażenia, pamięć, ciało); poznanie psychologiczne a poznanie duchowe samego siebie (wprowadzenie).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę duchowości chrześcijańskiej w jej podstawowych treściach oraz relację między naturą ludzką a życiem duchowym.

Umiejętności (potrafi): wstępnie teologicznie interpretować doświadczenia religijne, dostrzegając ich wymiar duchowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia systematycznej pracy nad swoim życiem duchowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

26. Wprowadzenie do duchowości 2

Cel kształcenia: wspieranie procesu rozeznawania duchowego oraz jego praktycznego wymiaru w kontekście tradycji duchowości chrześcijańskiej (z uwzględnieniem wymiaru lokalnego).

Treści merytoryczne: dydaktyka życia duchowego: czystość intencji, ćwiczenia duchowe, asceza życia codziennego, modlitwa początkujących, codzienna Eucharystia, rachunek sumienia, stały spowiednik, kierownictwo duchowe; rozeznawanie osobistego powołania; wybrane zagadnienia z historii duchowości chrześcijańskiej; polska duchowość i tradycja pobożnościowa; święci i wybitne osoby Kościoła lokalnego (elementy hagiografii kapłańskiej); pogłębienie rozróżnienia między doświadczeniami duchowymi a fenomenami psychicznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę duchowości chrześcijańskiej zarówno co do treści, jak i praktyk, w świetle tradycji Kościoła powszechnego i lokalnego.

Umiejętności (potrafi): teologicznie zinterpretować ludzkie doświadczenia duchowe oraz odróżnić je od fenomenów psychicznych i innych przejawów działania człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dojrzałego, odpowiedzialnego realizowania własnego życia duchowego oraz korzystania z pomocy kierownictwa duchowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

27. Wprowadzenie do muzyki kościelnej 1

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawami teorii muzyki oraz ogólnej wiedzy o muzyce kościelnej.

Treści merytoryczne: podstawowe zasady muzyki (dźwięki, interwały, podstawy harmonii); notacja pięcioliniowa w kluczu wiolinowym i basowym; umiejętność czytania nut; ogólna wiedza o instrumentach muzycznych i składach orkiestrowych; emisja głosu – podstawy techniki wokalne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy teorii muzyki i jej znaczenia w kontekście kościelnym.

Umiejętności (potrafi): czytać proste notacje muzyczne i rozpoznawać podstawowe elementy harmonii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wstępnego przygotowania do aktywnego udziału w oprawie muzycznej liturgii.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Wprowadzenie do muzyki kościelnej 2

Cel kształcenia: zapoznanie z chorałem gregoriańskim oraz rozwijanie umiejętności zastosowania jego w kontekście liturgicznym.

Treści merytoryczne: chorał gregoriański: charakterystyka, historia, repertuar, księgi liturgiczne; notacja chorałowa (klucze, neumy proste i złożone, inne znaki notacyjne); style i formy chorału gregoriańskiego; integracja wiedzy muzycznej z praktyką liturgiczną (śpiew, dobór repertuaru).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy i zasady muzyki kościelnej, w tym specyfikę chorału gregoriańskiego.

Umiejętności (potrafi): łączyć piękno muzyki z wymogami liturgicznymi poprzez interpretację chorału.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przygotowania oprawy muzycznej podczas celebracji liturgicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Współczesny obraz świata 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami aktualnego stanu wiedzy z fizyki i kosmologii.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia z fizyki (mechanika kwantowa, teoria względności) oraz kosmologii (np. Wielki Wybuch, struktura wszechświata).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy zagadnień z fizyki i kosmologii.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawowe koncepcje fizyczne i kosmologiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania dialogu naukowego w obszarze nauk ścisłych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

30. Współczesny obraz świata 2

Cel kształcenia: pogłębienie znajomości podstaw biologii i chemii w kontekście aktualnych odkryć naukowych.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia z biologii (genetyka, ewolucja, neurobiologia) oraz chemii (chemia organiczna, biochemia).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy zagadnień z biologii i chemii.

Umiejętności (potrafi): analizować wybrane zjawiska biologiczne i chemiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia dialogu interdyscyplinarnego w naukach o życiu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

31. Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 1

Cel kształcenia: uzupełnienie i systematyzacja podstawowej wiedzy o Kościele jako wspólnocie oraz moralności katolickiej.

Treści merytoryczne: Kościół jako lud Boży i wspólnota; zarys moralności katolickiej oraz nauki społecznej Kościoła.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie Kościoła dla rozwoju wiary w życiu indywidualnym oraz podstawowe zasady moralności katolickiej.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić rolę Kościoła i moralności chrześcijańskiej w życiu społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania w życie wspólnoty kościelnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

32. Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 2

Cel kształcenia: zapoznanie z nauczaniem Kościoła Katolickiego, ukazującym praktyki duchowe jako integralną i nieodłączną część wiary katolickiej, prowadzącą do pogłębienia osobowej relacji człowieka z Bogiem oraz świadomego przeżywania życia chrześcijańskiego

Treści merytoryczne: znaczenie wymiaru duchowego w egzystencji osoby ludzkiej; teoria i praktyka modlitwy osobistej i liturgicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie relacji z Bogiem dla integralnego rozwoju osoby oraz praktyki życia duchowego.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić znaczenie wiary chrześcijańskiej dla życia osobistego i społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zastosowania zdobytej wiedzy we własnej praktyce duchowej i modlitewnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

33. Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe

Cel kształcenia: poznanie przepisów prawa polskiego dotyczących funkcjonowania Kościoła katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnymi osób prawnych. Przygotowanie do wypełniania zadań duszpasterskich w zgodzie z prawem polskim. WYROBIENIE świadomości złożoności obowiązującego stanu prawnego i związanej z tym konieczności korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich.

Treści merytoryczne: pojęcie prawa wyznaniowego i jego relacja do prawa kanonicznego. Źródła polskiego prawa wyznaniowego z uwzględnieniem ich hierarchii. Prawne pojęcie „kościół” oraz „związku wyznaniowego” (z uwzględnieniem sposobów regulacji ich sytuacji prawnej). Historia wolności religijnej i relacji państwo – Kościół w Polsce. Modele relacji państwo – Kościół (ze szczególnym uwzględnieniem ich zróżnicowania w Unii Europejskiej). Wolność sumienia i religii w Konstytucji RP (na tle standardów międzynarodowych). Relacje państwo – Kościół w Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku (równouprawnienie kościołów i innych związków wyznaniowych; bezstronność władz publicznych w sprawach dotyczących przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych; autonomia, niezależność i współdziałanie w relacjach między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi; konkordatowa i ustawowa forma regulacji stosunków między Rzeczpospolitą Polską i Kościołem katolickim; ustawowa forma regulacji stosunków między Rzeczpospolitą Polską i innymi związkami wyznaniowymi). Prawo jako instrument ochrony wolności religijnej (przestępstwa przeciwko wolności sumienia i wyznania, cywilnoprawna ochrona swobody sumienia i uczuć religijnych jako dóbr osobistych, gwarancje wolności od dyskryminacji religijnej, prawo do sprzeciwu sumienia). Stolica Apostolska i Państwo Miasta Watykańskiego jako podmioty prawa międzynarodowego. Kościelne jednostki organizacyjne jako podmioty praw i obowiązków na gruncie prawa polskiego (w tym: nabywanie i zbywanie majątku kościelnego, umowy dotyczące wykonywania pracy na rzecz kościelnych jednostek organizacyjnych). Znaczenie zakazu dyskryminacji religijnej pracowników w odniesieniu do podmiotów kościelnych (w tym prawo do wymagania postawy lojalności wobec przyjmowanej etyki). Prawne aspekty prowadzenia działalności duszpasterskiej (tzw. „małżeństwo konkordatowe” – wyznaniowa forma zawarcia małżeństwa cywilnego, zasady organizacji nauczania religii w szkołach publicznych, zarządzanie cmentarzami wyznaniowymi, ochrona danych osobowych w działalności duszpasterskiej). Finansowanie działalności kościelnej – uwarunkowania prawne (przepisy dotyczące ofiarności wiernych, Fundusz Kościelny, zwolnienia i ulgi podatkowe, regulacja spraw majątkowych kościelnych osób prawnych). Sytuacja prawna osób duchownych (opodatkowanie dochodów osobistych, ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, ochrona tajemnicy spowiedzi w prawie polskim).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie Kościoła katolickiego i prowadzenie działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnymi osób prawnych.

Umiejętności (potrafi): wypełniać zadania duszpasterskie w zgodzie z prawem polskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich w zakresie funkcjonowania Kościoła katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii

1. Emisja głosu (teologia)

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi podstawami emisji głosu. Kształtowanie elementów emisyjnych. Wdrożenie do prawidłowego wykorzystania własnego głosu.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy emisji głosu. Budowa aparatu mowy. Wielofunkcyjna rola narządów mowy. Głos mówiony i głos śpiewaczy. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu. Trudności pracy głosem w szkole. Konsekwencje nieprawidłowych nawyków emisji głosem. Optymalne posługiwanie się własnym głosem w pracy nauczyciela. Ćwiczenia w określaniu artykulacji głosek, na przestrzenie rezonacyjne i ćwiczenia rozluźniające narządy mowy. Kształtowanie prawidłowego oddechu. Ćwiczenia aktywizujące pracę mięśnia przeponowego. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu w pracy w szkole – sposoby przewycięzania tremy i stresu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową wiedzę o funkcjonowaniu i patologii narządu mowy.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo posługiwać się narządem mowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; bycia refleksyjnym praktykiem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Komunikacja interpersonalna (teologia)

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi filozoficznymi, socjologicznymi i psychologicznymi teoretycznymi koncepcjami dotyczącymi procesów komunikowania się; przekazanie wiedzy o nabywaniu kompetencji komunikacyjnych w aspekcie rozwojowym; rozwijanie wiedzy i umiejętności dotyczących satysfakcjonującego i skutecznego komunikowania się w życiu osobistym i zawodowym; wskazanie na kulturowe, społeczne i psychologiczne uwarunkowania określonych wzorców i stylów komunikowania się.

Treści merytoryczne: komunikacja interpersonalna a inne formy komunikacji – wprowadzenie, modele komunikowania; rozwojowe aspekty komunikacji – nabywanie umiejętności komunikacyjnych; komunikacja werbalna; komunikacja niewerbalna; zależności pomiędzy komunikacją werbalną i niewerbalną; bariery komunikacyjne i ich pokonywanie; wykorzystywanie umiejętności komunikacyjnych w pracy zawodowej; style konwersacyjne – znaczenie płci w komunikowaniu; komunikacja w rodzinie – komunikacja między partnerami, rodzicami a dzieckiem i między rodzeństwem, uwarunkowania komunikacji w rodzinie; analiza transakcyjna – gry psychologiczne; komunikacja interpersonalna w sytuacji konfliktu; komunikacja interpersonalna w negocjacjach – asertywność; komunikowanie w grupie; komunikowanie między ludźmi – ujęcie socjologiczne (interakcjonizm symboliczny, koncepcja E. Goffmana); komunikacja interpersonalna w wymiarze międzykulturowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele, wzorce i style komunikowania się, ich społeczne, kulturowe i psychologiczne uwarunkowania; werbalne i niewerbalne determinanty skutecznej komunikacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać w pracy werbalne i niewerbalne determinanty skutecznej komunikacji; dostosować sposób komunikowania się do rozmówcy; pracując w grupie zastosować wiedzę dotyczącą efektywnego i satysfakcjonującego komunikowania się; w sytuacjach trudnych (np. w przypadku konfliktu czy presji związanej z negocjacjami) wykazać się wysokimi kompetencjami komunikacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania otwartości w rozwiązywaniu konfliktów na drodze mediacji i negocjacji; przyjmowania empatycznej postawy względem wszystkich ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Mediacje jako metoda rozwiązywania sporów (teologia)

Cel kształcenia: zapoznanie z mediacją jako alternatywną metodą rozwiązywania sporów oraz przygotowanie do rozumienia i stosowania podstawowych zasad i technik mediacyjnych. Rozwijanie kompetencji w zakresie komunikacji, negocjacji oraz konstruktywnego rozwiązywania konfliktów w różnych obszarach życia społecznego i zawodowego.

Treści merytoryczne: pojęcie konfliktu i sporu; alternatywne metody rozwiązywania sporów; istota, cele i funkcje mediacji; zasady mediacji: dobrowolność, bezstronność, neutralność, poufność; rola,

zadania i kompetencje mediatora; etapy procesu mediacyjnego; techniki komunikacji w mediacji; negocjacje i budowanie porozumienia; mediacje w różnych obszarach życia społecznego i zawodowego (rodzinne, cywilne, gospodarcze, pracownicze, szkolne); podstawy prawne mediacji; etyka mediatora; korzyści i ograniczenia mediacji jako metody rozwiązywania sporów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z konfliktem, sporem i mediacją; zasady, cele i przebieg procesu mediacyjnego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać sytuacje konfliktowe i ocenić zasadność zastosowania mediacji; zastosować podstawowe techniki komunikacji i negocjacji w procesie mediacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na dialog i kompromis.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Opieka paliatywno-hospicyjna (teologia)

Cel kształcenia: przygotowanie do udzielania wsparcia oraz konkretnej pomocy osobom, które dotknęła nieuleczalna choroba oraz pomocy ich rodzinom.

Treści merytoryczne: współczesna koncepcja opieki paliatywno-hospicyjnej; specyfika komunikowania się z chorym i jego rodziną; psychologiczne aspekty objawów somatycznych; znaczenie religii i modlitwy dla osoby chorej i umierającej; możliwości poprawy jakości życia osoby w terminalnym etapie choroby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasadnicze problemy osoby chorej; podstawowe zasady opieki paliatywno-hospicyjnej.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować potrzeby osób ciężko chorych; wskazać możliwości poprawy jakości życia osób ciężko chorych i ich rodzin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia działań, mających na celu poprawę jakości życia osób ciężko chorych i ich rodzin; budowania więzi z ludźmi w trudnych sytuacjach życiowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. Osoba chora i z niepełnosprawnością w rodzinie (teologia)

Cel kształcenia: poznanie specyfiki potrzeb osób chorych i z niepełnosprawnością; uwrażliwianie na konsekwencje fizyczne, psychiczne i społeczne różnych zaburzeń zdrowotnych; nauczanie poprawnej komunikacji z osobą chorą.

Treści merytoryczne: pojęcie osoby chorej i z niepełnosprawnością; godność osoby ludzkiej w nauczaniu Kościoła; rola rodziny w opiece wobec chorego; wsparcie duchowe i duszpasterskie; formy pomocy psychologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania, a także funkcjonowanie osoby chorej i z niepełnosprawnością w rodzinie.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać specyfikę potrzeb osób chorych i z niepełnosprawnością w rodzinie oraz skutecznie wpływać na poprawę jakości ich życia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z różnymi podmiotami w celu zaspokojenia potrzeb osób chorych i z niepełnosprawnością w rodzinie.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. Polityka rodzinna w Polsce i krajach UE (teologia)

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi aspektami polityki rodzinnej w Polsce i krajach Unii Europejskiej.

Treści merytoryczne: pojęcie polityki rodzinnej; instrumenty pomiaru przemian demograficznych; polityka rodzinna w wybranych krajach Unii Europejskiej i w Polsce; Konstytucja, Kodeks Rodzinny i Opiekunczy oraz orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o polityce rodzinnej w Polsce; instrumenty polityki rodzinnej w Polsce, a społeczne wobec niej oczekiwania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): instrumenty polityki rodzinnej w Polsce i Unii Europejskiej.

Umiejętności (potrafi): wdrażać instrumenty prawne, mające na celu poprawę jakości życia rodziny.
Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z różnymi instytucjami na rzecz rozwoju i praktycznego wykorzystania instrumentów wspierających funkcjonowanie rodziny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. Psychologia ogólna (teologia)

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z psychologii oraz jej dziedzinami. Zdobywanie wiedzy z tej dziedziny przydatnej w praktyce zawodowej i życiu codziennym. Uwrażliwienie na złożoność osoby ludzkiej. Poznanie interakcji międzyludzkich oraz interakcji z otoczeniem w powiązaniu z godnością każdego człowieka oraz ostatecznym powołaniem do świętości. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o człowieku, jego potrzebach, dążeniach, motywacji i zachowaniu.

Treści merytoryczne: zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. Kierunki psychologii: behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner), psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna: Adler; kulturowa: Horney; neopschoanaliza: E. Fromm; analiza transakcyjna: E. Berne), psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport), analiza egzystencjalna V. E. Frankla, psychologia poznawcza G. Kelly, regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego; transgresyjna koncepcja człowieka Kozielskiego. Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego. Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć. Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie. Zdolności i uzdolnienia. Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania. Kształtowanie dojrzałej osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje człowieka oraz rozwój człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, poszerzone w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. Przedmiot do wyboru 1 (formacja kapłańska, nauczanie religii, teologia)

8.1. Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego

Cel kształcenia: zapoznanie ze współczesnym dyskursem dotyczącym znaczenia sumienia w życiu indywidualnym i społecznym. Poznanie znaczenia kształtowania sumienia w kontekście integracji osobowości. Zaznajomienie z konfliktami sumienia wynikającymi z sytuacji zderzenia różnych systemów wartości.

Treści merytoryczne: główne teorie dotyczące sumienia we współczesnej refleksji etycznej i teologicznomoralnej. Znaczenie wychowania sumienia w procesie dojrzewania i integracji osobowości. Sumienie a dojrzałość osobowa. Sumienie a konflikty wartości. Typologia różnych sytuacji konfliktów sumienia w życiu indywidualnym i społecznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne teorie etyczne dotyczące sumienia; znaczenie wychowania sumienia w procesie integracji osobowości.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować typowe obszary konfliktów sumienia w kontekście indywidualnym i społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w rozwiązywaniu konfliktów sumienia.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

8.2. Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami zarządzania kapitałem ludzkim, etycznymi aspektami i problemami związanymi z zarządzaniem kapitałem ludzkim.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia z zakresu zarządzania kapitałem ludzkim. Zarys historii zarządzania. Podstawowe pojęcia z zakresu etyki ogólnej. Autorytet w zarządzaniu. Wymagania etyczne w stosunku do przełożonych. Osobowość przełożonego. Zarzuty pod adresem osób pełniących funkcje kierownicze. Etyczny wymiar relacji przełożony - podwładny (molestowanie seksualne, mobbing).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z zarządzaniem kapitałem ludzkim w kontekście aspektów etycznych.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować problemy etyczne z zakresu zarządzania kapitałem ludzkim, w szczególności pod kątem relacji przełożony - podwładny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): troski o dobro współpracownika i podwładnego; promowania wartości chrześcijańskich w zarządzaniu kapitałem ludzkim.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

9. Przedmiot do wyboru 2 (teologia)

9.1. Alkoholizm i koalkoholizm (geneza, terapia i powrót do zdrowia)

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia (koalkoholizmu) w ujęciu biopsychospołecznym. Rozwinięcie wiedzy na temat genezy alkoholizmu, mechanizmów uzależnienia, konsekwencji zdrowotnych i społecznych, a także metod terapii i wspierania procesu zdrowienia osób uzależnionych oraz ich rodzin.

Treści merytoryczne: definicja i klasyfikacja uzależnień; biologiczne, psychologiczne i społeczne uwarunkowania uzależnienia; mechanizmy uzależnienia i zaprzeczania; fazy rozwoju choroby alkoholowej; skutki alkoholizmu dla jednostki, rodziny i społeczeństwa; koalkoholizm – definicja, geneza i mechanizmy; funkcjonowanie rodziny z problemem alkoholowym; role rodzinne i ich konsekwencje; współuzależnienie a przemoc i zaniedbanie; modele i metody terapii uzależnień; podstawy terapii indywidualnej, grupowej i rodzinnej; wspólnoty samopomocowe; proces zdrowienia i utrzymywania abstynencji; profilaktyka nawrotów; rola specjalistów i instytucji pomocowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z alkoholizmem i koalkoholizmem, mechanizmy powstawania i rozwoju uzależnienia od alkoholu.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać podstawowe objawy alkoholizmu i koalkoholizmu, wskazać adekwatne formy pomocy i wsparcia terapeutycznego, wykorzystać zdobytą wiedzę do interpretowania problemów zdrowotnych i społecznych związanych z alkoholem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi specjalistami w obszarze pomocy i terapii.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

9.2. Biblijne źródła duchowości małżeńskiej

Cel kształcenia: ukazanie duchowości małżeńskiej w świetle objawienia biblijnego oraz pogłębienie rozumienia małżeństwa jako drogi wzajemnego uświęcenia małżonków

Treści merytoryczne: antropologiczne i teologiczne podstawy małżeństwa w Biblii. Miłość małżeńska w literaturze mądrościowej (Pieśń nad Pieśniami, Księga Przysłów). Małżeństwo jako przymierze w Starym Testamencie. Nauczanie proroków o miłości oblubieniczej Boga do Izraela. Nauczanie Jezusa o małżeństwie i nierozzerwalności. Duchowość małżeńska jako droga do świętości. Modlitwa, sakramentalność i codzienność życia małżeńskiego w perspektywie biblijnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teksty biblijne odnoszące się do relacji małżeńskich.

Umiejętności (potrafi): interpretować wybrane fragmenty biblijne w kontekście teologicznym, wskazać związki między tekstem biblijnym a praktyką życia małżeńskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu i refleksji nad wartościami chrześcijańskimi w życiu społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

10. Przedmiot do wyboru 2 (nauczanie religii) / Przedmiot do wyboru 3 (teologia)

10.1. Przeciwdziałanie i ograniczanie agresji wśród dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami przeciwdziałania i ograniczania agresji wśród dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: wielość ujęć i rozmiar zjawiska agresja – agresja jako instynkt, agresja jako reakcja na frustrację, agresja jako nabyty popęd, agresja jako nawyk, złożone postacie agresji. Zachowanie agresywne u dzieci i młodzieży. Potrzeby psychiczne dzieci i młodzieży. Kary i nagrody w wychowaniu. Wychowanie bez kar i nagród. Agresja uczniowska. Bezradność i agresja dorosłego wobec osoby nieletniej. Atmosfera porozumienia w grupie. Porozumiewanie się nauczycieli, wychowawców i rodziców. Szkolne porozumienie przeciw agresji. Indywidualizacja i rozwijanie poczucia wspólnoty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie agresji; wiedzę z zakresu profilaktyki i ograniczania agresji.

Umiejętności (potrafi): udzielić podstawowej pomocy ofiarom agresji; w podstawowy sposób przeciwdziałać i ograniczać agresję wśród dzieci i młodzieży.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zapobiegania zjawisku agresji wśród dzieci i młodzieży.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

10.2. Pozytywne i negatywne skutki powszechności Internetu

Cel kształcenia: zapoznanie z wpływem Internetu na społeczeństwo. Zaznajomienie z problemami związanymi z korzystaniem z Internetu przez osoby w różnym wieku, a także poznanie sposobów ich rozwiązywania.

Treści merytoryczne: podstawowe informacje na temat powstania, funkcjonowania i rozwoju Internetu. Problemy związane z korzystaniem z komputera i Internetu przez dzieci, młodzież, dorosłych, osoby w podeszłym wieku. Społeczne skutki powszechności i rozwoju Internetu – pozytywy i negatywy. Zjawisko Massively Multiplayer Online (rodzaj gier komputerowych). Wpływ Internetu na funkcjonowanie rodziny. Internet i wirtualna rzeczywistość – opis stanu obecnego oraz próba przewidzenia przyszłego rozwoju i jego skutków. Praktyczne wykorzystanie powszechności Internetu. Propozycje uniknięcia lub zminimalizowania zagrożeń związanych z Internetem. Znajomość Internetu jako ważny składnik kompetencji społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaburzenia i dysfunkcje wynikające z nieodpowiedniego korzystania z Internetu; zasady odpowiedniego korzystania z komputera i Internetu.

Umiejętności (potrafi): dyskutować na temat współczesnych problemów i konfliktów moralnych wynikających z powszechności Internetu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewidywania skutków wynikających z korzystania z Internetu w określony sposób; odpowiedzialnego korzystania z zasobów Internetu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

11. Przedmiot do wyboru 3 (nauczanie religii) / Przedmiot do wyboru 4 (teologia)

11.1. Historia Warmii i Mazur

Cel kształcenia: zapoznanie z dziejami oraz kulturą i sztuką Warmii i Mazur.

Treści merytoryczne: Prusowie; Państwo Krzyżackie. Warmia - kraina historyczna. Warmia i Mazury 1772-1945. Powojenne dzieje Warmii i Mazur. Kultura i sztuka na Warmii i Mazurach. Obrzędy i zwyczaje regionu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dzieje oraz kulturę i sztukę Warmii i Mazur.

Umiejętności (potrafi): objaśnić procesy historyczne związane z dziejami Warmii i Mazur; scharakteryzować kulturę i sztukę Warmii i Mazur.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku dorobku kulturowego i sztuki Warmii i Mazur.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

11.2. Inspiracje biblijne w wybranej współczesnej literaturze

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi trendami w interpretacji treści biblijnych w wybranych współczesnych dziełach literackich.

Treści merytoryczne: główne trendy w interpretacji treści biblijnych na przykładach współczesnej literatury; prezentacja życiorysów i dorobku literackiego wybranych autorów; przykłady współczesnych ekranizacji i interpretacji teatralnych adaptacji motywów biblijnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy, zjawiska i teorie z zakresu teologii biblijnej i literaturoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): wskazać i zinterpretować wybrane inspiracje biblijne we współczesnej literaturze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku kultury chrześcijańskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

12. Przedmiot do wyboru 4 (nauczanie religii)/ Przedmiot do wyboru 5 (teologia)

12.1. Przygotowanie do małżeństwa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi założeniami i celami bezpośredniego przygotowania do małżeństwa oraz nowoczesnymi formami jego realizacji.

Treści merytoryczne: różnice psychiczne pomiędzy mężczyzną a kobietą. Poznanie siebie w narzeczeństwie – bagaż doświadczeń, perspektywy i oczekiwania. Komunikacja życzeń i oczekiwań. Zasady dobrego porozumiewania się. Etyka seksualna przedmałżeńska i małżeńska. Właściwe relacje w rodzinie: małżonkowie – teściowie, rodzice – dzieci. Problematyka planowania rodziny. Rodzina wobec wyzwań współczesności – wybrane zagadnienia. Treść i znaczenie przysięgi małżeńskiej. Obrzędy sakramentu małżeństwa. Karta praw rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe założenia i cele bezpośredniego przygotowania do małżeństwa oraz nowoczesne formy jego realizacji; skutki zawarcia małżeństwa.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować procesy wewnątrzrodzinne w świetle kultury, psychologii, pedagogiki, socjologii i teologii; sformułować tezy w ramach teologii moralnej i biblijnej odnośnie do religijnych podstaw życia rodzinnego; rozpoznawać typy argumentacji bioetycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku chrześcijańskiego modelu rodziny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

12.2. Dlaczego zło?

Cel kształcenia: zapoznanie z filozoficznymi, socjologicznymi, psychologicznymi i teologicznymi teoriami zła w świecie, w kontekście przyczyn zła i możliwości jego przezwyciężenia.

Treści merytoryczne: zło w myśli filozoficznej. Zło a nauki współczesne: zło w człowieku, zło w społeczności. Symbole i mity zła: plama, grzech, wino. Zło jako zasada początku. Zło jako decyzja wolności. Zło a problem sensu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie na temat zła na różnych płaszczyznach (filozoficznej, socjologicznej, psychologicznej i teologicznej).

Umiejętności (potrafi): dyskutować na temat istnienia zła w świecie, powołując się przy tym na odpowiednią literaturę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zajmowania racjonalnych i przemyślanych postaw wobec niepokojących go zjawisk, z wykluczeniem postaw wizjonerskich i emocjonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

13. Przedmiot do wyboru 5 (zakres nauczanie religii) / Przedmiot do wyboru 7 (teologia)

13.1. Komunikacja międzykulturowa

Cel kształcenia: poznanie podstawowej wiedzy o komunikacji międzykulturowej, jej funkcjonowaniu i znaczeniu w warunkach zróżnicowania społecznego i kulturowego. Nabycie kompetencji komunikacyjnych potrzebnych do dialogu międzykulturowego.

Treści merytoryczne: definicja komunikacji międzykulturowej. Modele komunikacji. Komunikacja przez język. Komunikacja niewerbalna. Upodobania kulinarne. Edukacja międzykulturowa. Dialog międzykulturowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problem przekraczania barier kulturowych i czynniki wpływające na proces komunikacji społecznej.

Umiejętności (potrafi): analizować zachowania ludzkie w kategoriach uprzedzeń; ustalić kryteria dialogu międzykulturowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania dialogu między przedstawicielami różnych kultur.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

13.2. Biblijna i współczesna wizja starości

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą i uwrażliwienie na problematykę starzenia się ludzi w aspekcie kulturowym oraz poznanie tej problematyki w aspekcie zadań rozwojowych i możliwości człowieka starszego.

Treści merytoryczne: terminologia i tło biblijnej refleksji o starości. Historyczno-kulturowe tło biblijnego orędzia o starości. Wielkość i piękno starości. Udręki sędziwego wieku. Ubytek sprawności fizycznej (pogarszanie się kondycji starszego człowieka). Pogarszanie się predyspozycji umysłowej i zamykanie się we własnym świecie. Paraneza biblijna ukierunkowana na podeszły wiek. Starość jako wyzwanie. Rola człowieka starszego w rodzinie i społeczeństwie. Psychospołeczne uwarunkowania jakości życia osób starszych w rodzinach i domach opieki społecznych. Aktywność społeczna ludzi starszych i jej uwarunkowania. Deklaracja Wiedeńska (1982) dotycząca problemów starszego pokolenia: niezależność ludzi starszych, uczestnictwo w życiu społecznym, opieka, samorealizacja i godność. Regionalna strategia wdrażania międzynarodowego planu działań w sprawie starzenia się społeczeństw.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę związaną ze starzeniem się ludzi w aspekcie kulturowym.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować i wyjaśnić możliwości człowieka starszego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wspierania osób starszych w ich rozwoju i godnym przeżywaniu przez nie starości.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

14. Przedmiot do wyboru 6 (teologia)

14.1. Działalność charytatywna w Kościele

Cel kształcenia: zapoznanie z teologicznymi, historycznymi i społecznymi podstawami działalności charytatywnej Kościoła oraz z jej współczesnymi formami i strukturami. Ukazanie roli miłosierdzia i caritas w misji Kościoła, a także przygotowanie do rozumienia i podejmowania działań charytatywnych w kontekście duszpasterskim, społecznym i instytucjonalnym.

Treści merytoryczne: biblijne i teologiczne podstawy działalności charytatywnej Kościoła; pojęcie miłości bliźniego i miłosierdzia w nauczaniu Kościoła; rozwój działalności charytatywnej w historii Kościoła; struktury i formy działalności charytatywnej Kościoła w Polsce i na świecie; Caritas jako instytucja kościelna; wolontariat i formacja wolontariuszy; współpraca Kościoła z instytucjami publicznymi i organizacjami pozarządowymi; etyczne aspekty działalności charytatywnej; wyzwania i perspektywy współczesnej działalności charytatywnej Kościoła.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne i biblijne podstawy działalności charytatywnej Kościoła, podstawowe dokumenty Kościoła dotyczące działalności charytatywnej i społecznej.

Umiejętności (potrafi): wskazać formy zaangażowania charytatywnego na poziomie parafii, diecezji i organizacji kościelnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań charytatywnych i wolontariackich.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

14.2. Oddziaływanie mass mediów na życie człowieka

Cel kształcenia: zapoznanie z mechanizmami funkcjonowania mass mediów oraz ich wpływem na życie jednostki i społeczeństwa. Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy przekazów medialnych, zrozumienie społecznych, kulturowych i psychologicznych konsekwencji oddziaływania mediów, a także kształtowanie świadomej i odpowiedzialnej postawy odbiorcy i użytkownika mediów.

Treści merytoryczne: pojęcie mass mediów; historia i rozwój mediów tradycyjnych i cyfrowych; media a komunikacja społeczna; mechanizmy wpływu mediów na postawy, wartości i zachowania człowieka; media a kształtowanie opinii publicznej; perswazja, propaganda i manipulacja w przekazach medialnych; media a edukacja i wychowanie; zagrożenia wynikające z nadmiernego korzystania z mediów; odpowiedzialność etyczna twórców i odbiorców mediów; edukacja medialna i kompetencje cyfrowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z mass mediami i komunikacją medialną oraz zagrożenia i korzyści wynikające z korzystania z mediów.

Umiejętności (potrafi): korzystać z mediów w sposób świadomy i odpowiedzialny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania postaw etycznych w komunikacji medialnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

15. Przedmiot do wyboru 6 (nauczanie religii)/ Przedmiot do wyboru 8 (teologia)

15.1. Rodzina jako źródło inspiracji w malarstwie i rzeźbie

Cel kształcenia: zapoznanie z motywem rodziny jako źródłem inspiracji artystycznej w malarstwie i rzeźbie na przestrzeni dziejów. Ukazanie sposobów przedstawiania relacji rodzinnych, macierzyństwa, ojcostwa i dzieciństwa w sztuce oraz rozwijanie umiejętności analizy dzieł plastycznych w kontekście kulturowym, społecznym i symbolicznym.

Treści merytoryczne: rodzina jako temat w sztuce – pojęcie i znaczenie; przedstawienia rodziny w sztuce starożytnej i średniowiecznej; motyw Świętej Rodziny w malarstwie i rzeźbie; rodzina w sztuce nowożytnej i nowoczesnej; wizerunki macierzyństwa, ojcostwa i dzieciństwa; relacje rodzinne jako temat artystyczny; symbolika i ikonografia rodziny; wybrane dzieła malarstwa i rzeźby jako studia przypadków; znaczenie sztuki w kształtowaniu obrazu rodziny w kulturze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze motywy i sposoby przedstawiania rodziny w malarstwie i rzeźbie, wybrane dzieła i artystów podejmujących temat rodziny.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę z historii sztuki w refleksji nad kulturą i społeczeństwem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania własnych zainteresowań artystycznych i kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

15.2. Człowiek – istota relacyjna

Cel kształcenia: ukazanie człowieka jako istoty funkcjonującej w relacjach interpersonalnych, społecznych i kulturowych. Zapoznanie z filozoficznymi, psychologicznymi i społecznymi ujęciami relacyjności człowieka oraz rozwijanie umiejętności analizy relacji międzyludzkich i ich znaczenia dla rozwoju osobowego, komunikacji i funkcjonowania społecznego.

Treści merytoryczne: pojęcie relacyjności człowieka; antropologiczne i filozoficzne koncepcje osoby; człowiek jako istota społeczna; relacje interpersonalne i ich znaczenie w rozwoju człowieka; relacyjność a tożsamość i samorozwój; empatia, zaufanie i odpowiedzialność w relacjach; konflikty i kryzysy relacyjne; wpływ kultury i mediów na relacje międzyludzkie; etyczny wymiar relacji; znaczenie relacyjności w życiu społecznym i zawodowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje filozoficzne, psychologiczne i społeczne opisujące relacje międzyludzkie.

Umiejętności (potrafi): analizować relacje międzyludzkie w różnych kontekstach życia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy i dialogu w środowisku społecznym i zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

16. Przedmiot do wyboru 9 (teologia)

16.1. Nieważność małżeństwa czy rozwód?

Cel kształcenia: poznanie różnic pomiędzy stwierdzeniem nieważności małżeństwa a rozwodem w perspektywie prawa kanonicznego i prawa świeckiego. Zapoznanie z podstawami prawnymi obu rozwiązań oraz rozwijanie umiejętności analizy sytuacji małżeńskich w kontekście obowiązujących norm prawnych.

Treści merytoryczne: pojęcie małżeństwa w prawie kanonicznym i świeckim; podstawy i skutki prawne stwierdzenia nieważności małżeństwa; istotę i przesłanki rozwodu w prawie świeckim; procedury właściwe dla postępowania o stwierdzenie nieważności małżeństwa oraz postępowania rozwodowego; skutki prawne, społeczne i moralne obu rozwiązań; znaczenie rozróżnienia między nieważnością małżeństwa a rozwodem w praktyce duszpasterskiej i społecznej.

Efekty uczenia się: różnice między nieważnością małżeństwa a rozwodem.

Wiedza (zna i rozumie): różnice między nieważnością małżeństwa a rozwodem.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać procedury i skutki stwierdzenia nieważności małżeństwa oraz rozwodu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego i wrażliwego podejścia do problemów małżeńskich i rodzinnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

16.2. Indywidualne różnice w osobowości – implikacje empiryczne

Cel kształcenia: wprowadzenie w podstawowe pojęcia i problemy psychologii różnic indywidualnych; poszerzenie spojrzenia na złożone zjawiska psychiczne i społeczne (nie tylko przez pryzmat ogólnych wzorców zachowania, ale także różnic indywidualnych).

Treści merytoryczne: wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych; determinanty różnic indywidualnych: dziedziczność i środowisko; pojęcie różnic indywidualnych; główne kategorie różnic indywidualnych; biologiczne różnice indywidualne; temperamentalne różnice indywidualne; intelektualne różnice indywidualne; uczuciowe i emocjonalne różnice indywidualne; charakterologiczne i osobowościowe różnice indywidualne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): biologiczne oraz społeczne czynniki rozwoju człowieka i źródła różnic indywidualnych; różnice w zakresie odpowiedzialności osób dorosłych i nieletnich.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać poszczególne procesy poznawcze oraz źródła różnic indywidualnych i rodzaje osobowości; rozpoznawać motywy działań stron procesowych; analizować zachowania ludzkie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowywania ostrożności i krytycyzmu w wyrażaniu opinii na temat ludzkich zachowań i ich motywów; odpowiedzialnego zaangażowania się na rzecz rozwoju człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

17. Przedmiot do wyboru 10 (teologia)

17.1. Feminizm, antyfeminizm i patriarchalizm – dzisiejsze spojrzenie i kultura antyczna.

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką feminizmu, antyfeminizmu i patriarchalizmu w kontekście teologii feministycznej.

Treści merytoryczne: problematyka feminizmu, antyfeminizmu i patriarchalizmu; odpowiedź na zarzuty, że Biblia jest Księgą antyfeministyczną oraz źródłem negatywnego patriarchalizmu w małżeństwie, rodzinie i społeczeństwie współczesnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę feminizmu, antyfeminizmu i patriarchalizmu w nurcie teologii feministycznej.

Umiejętności (potrafi): udzielić odpowiedzi na zarzuty, że Biblia jest Księgą antyfeministyczną oraz źródłem negatywnego patriarchalizmu w małżeństwie, rodzinie i społeczeństwie współczesnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku biblijnego modelu małżeństwa i rodziny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

17.2. Kremacja w prawie kanonicznym

Cel kształcenia: zapoznanie z normami prawa kanonicznego dotyczącymi pochówku zmarłych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnienia kremacji. Ukazanie historycznego rozwoju stanowiska Kościoła wobec kremacji, aktualnych regulacji prawnych oraz ich uzasadnienia teologicznego i duszpasterskiego, a także przygotowanie do właściwej interpretacji i stosowania przepisów prawa kanonicznego w praktyce kościelnej.

Treści merytoryczne: pochówek zmarłych w tradycji chrześcijańskiej; biblijne i teologiczne podstawy szacunku dla ciała ludzkiego; rozwój historyczny stanowiska Kościoła wobec kremacji; kremacja w Kodeksie Prawa Kanonicznego z 1983 roku; dokumenty Stolicy Apostolskiej dotyczące kremacji; warunki dopuszczalności kremacji w prawie kanonicznym; zakazane motywacje wyboru kremacji; przechowywanie i rozsypywanie prochów w świetle prawa kanonicznego; obrzędy pogrzebowe osób poddanych kremacji; aspekty duszpasterskie i pastoralne związane z kremacją; relacja prawa kanonicznego do prawa państwowego w kwestii pochówku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne i historyczne uzasadnienie stanowiska Kościoła wobec kremacji.

Umiejętności (potrafi): interpretować przepisy prawa kanonicznego dotyczące kremacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): respektowania norm prawa kanonicznego w działalności kościelnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

18. Przedmiot do wyboru 11 (teologia)

18.1. Kanoniczny proces karny

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami, strukturą i przebiegiem kanonicznego procesu karnego oraz ukazanie jego roli w ochronie porządku prawnego Kościoła. Rozwijanie umiejętności interpretacji norm prawa kanonicznego oraz przygotowanie do analizy spraw karnych w kontekście kanonicznym.

Treści merytoryczne: pojęcie przestępstwa i odpowiedzialności karnej w prawie kanonicznym; zasady kanonicznego procesu karnego, w tym zasady legalizmu, domniemania niewinności i prawa do obrony; podmioty procesu karnego i ich kompetencje; etapy postępowania karnego; środki dowodowe i ich ocena; rodzaje kar i środków karnych oraz ich wymiar; relacje między procesem karnym a administracyjnym w prawie kanonicznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe normy prawa karnego kanonicznego i zasady kanonicznego procesu karnego.

Umiejętności (potrafi): analizować przebieg postępowania karnego w świetle obowiązujących norm.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego i etycznego podejścia do zagadnień związanych z odpowiedzialnością karną.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

18.2. Historia małżeństwa i rodziny

Cel kształcenia: zapoznanie z rozwojem instytucji małżeństwa i rodziny w perspektywie historycznej oraz przedstawienie ich znaczenia w kształtowaniu struktur społecznych, kulturowych i prawnych. Rozwijanie umiejętności analizy przemian form życia rodzinnego w różnych epokach historycznych.

Treści merytoryczne: geneza i rozwój małżeństwa oraz rodziny w starożytności, średniowieczu i czasach nowożytnych; społeczne, kulturowe i religijne uwarunkowania życia małżeńskiego i rodzinnego; modele rodziny i role jej członków w różnych epokach; przemiany norm obyczajowych, prawnych i religijnych dotyczących małżeństwa; funkcje rodziny w kontekście historycznym; wpływ procesów modernizacyjnych na formy życia rodzinnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etapy rozwoju instytucji małżeństwa i rodziny w historii.

Umiejętności (potrafi): interpretować źródła i opracowania dotyczące historii życia rodzinnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): szacunku wobec różnorodnych form życia rodzinnego uwarunkowanych kulturowo; dostrzegania historycznej zmienności instytucji społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka charytatywno-ewangelizacyjna (teologia)

Cel kształcenia: pogłębienie doświadczenia wiary poprzez zaangażowanie w działalność charytatywną i ewangelizacyjną Kościoła. Rozwinięcie postawy służby bliźniemu, nabycie praktycznych umiejętności w zakresie towarzyszenia osobom potrzebującym, współpracy w środowisku parafialnym i instytucjach pomocowych oraz świadectwa życia chrześcijańskiego w działaniach apostoelskich.

Treści kształcenia: wprowadzenie w duchowość i zasady wolontariatu charytatywnego; organizacja i formy działalności Caritas; praktyczne uczestnictwo w dziełach miłosierdzia Kościoła; ewangelizacja w środowisku parafialnym i społecznym; praca z osobami chorymi, starszymi, ubogimi i wykluczonymi; animacja grup i wspólnot ewangelizacyjnych; refleksja teologiczno-duszpasterska nad własnym doświadczeniem posługi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne podstawy posługi miłosierdzia i ewangelizacji; sens praktycznego zaangażowania w działalność Kościoła; zasady funkcjonowania instytucji i wspólnot kościelnych prowadzących działalność charytatywną i ewangelizacyjną.

Umiejętności (potrafi): współpracować z zespołem osób w realizacji działań duszpasterskich i pomocowych; inicjować i prowadzić działania charytatywne oraz ewangelizacyjne w ramach

wspólnoty kościelnej; analizować i reflektować nad przebiegiem własnej posługi w perspektywie teologicznej i pastoralnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego i empatycznego zaangażowania na rzecz osób potrzebujących; stałego pogłębiania swojej motywacji chrześcijańskiej w duchu służby i świadectwa wiary; współpracy z duchowieństwem, świeckimi i organizacjami kościelnymi w dziele ewangelizacji i miłosierdzia.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 – ciągła (nauczanie religii)

Cel kształcenia: przygotowanie do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela etyki.

Treści kształcenia: wykorzystanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych podczas zajęć z dydaktyki nauczania przedmiotu Etyka w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z etyki w szkole podstawowej i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca ucznia w toku zajęć z etyki na poziomie podstawowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela etyki w szkole podstawowej, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć; aktywnie obserwować stosowane metody, formy pracy, pomoce dydaktyczne, sposoby oceniania oraz zadawanie i sprawdzanie pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna serię zajęć z etyki dla uczniów szkoły podstawowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami szkoły podstawowej w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

3. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 – ciągła (nauczanie religii)

Cel kształcenia: pogłębienie przygotowania do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej.

Treści kształcenia: wykorzystanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych podczas zajęć z dydaktyki nauczania przedmiotu Etyka w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z etyki w szkole ponadpodstawowej i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca ucznia w toku zajęć z etyki na poziomie ponadpodstawowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę ponadpodstawową, sposób jej funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć; aktywnie obserwować stosowane metody, formy pracy, pomoce dydaktyczne, sposoby oceniania oraz zadawanie i sprawdzanie pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna serię zajęć z etyki dla uczniów szkoły ponadpodstawowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami szkoły ponadpodstawowej w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

4. Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła (formacja kapłańska, nauczanie religii)

Cel kształcenia: przygotowanie do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela religii w szkole podstawowej.

Treści kształcenia: wykorzystanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych podczas zajęć z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć religii w szkole podstawowej i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca ucznia w toku zajęć z religii na poziomie podstawowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę podstawową, sposób jej funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela religii w szkole podstawowej, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć; aktywnie obserwować stosowane metody, formy pracy, pomoce dydaktyczne oraz sposoby oceniania; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna lekcję religii dostosowaną do uczniów szkoły podstawowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami szkoły podstawowej w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

5. Praktyka katechetyczna w szkole 2– ciągła (formacja kapłańska, nauczanie religii)

Cel kształcenia: pogłębienie przygotowania do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej.

Treści kształcenia: wykorzystanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych podczas zajęć z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć religii w szkole ponadpodstawowej i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca ucznia w toku zajęć z religii na poziomie ponadpodstawowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę ponadpodstawową, sposób jej funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć; aktywnie obserwować stosowane metody, formy pracy, pomoce dydaktyczne oraz sposoby oceniania; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna lekcję religii dostosowaną do uczniów szkoły ponadpodstawowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk i nauczycielami szkoły ponadpodstawowej w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

6. Praktyka katechetyczno-ewangelizacyjna (teologia)

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego prowadzenia katechezy i działalności ewangelizacyjnej w środowisku parafialnym. Nabycie doświadczenia dydaktycznego i pastoralnego, pogłębienie umiejętności przekazywania treści wiary w sposób dostosowany do wieku i potrzeb odbiorców oraz rozwijania postawy odpowiedzialności za świadectwo i misję Kościoła w świecie współczesnym.

Treści kształcenia: zapoznanie ze środowiskiem katechetycznym parafii; obserwacja zajęć formacyjnych; współprowadzenie i samodzielne prowadzenie katechez parafialnych; przygotowanie pomocy dydaktycznych i materiałów ewangelizacyjnych; uczestnictwo w inicjatywach duszpasterskich i rekolekcjach; animacja różnych grup i wspólnot parafialnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne, pedagogiczne i psychologiczne podstawy katechezy i ewangelizacji; strukturę i cele współczesnej katechezy zgodnie z nauczaniem Kościoła; zasady organizacji i prowadzenia zajęć katechetycznych oraz form ewangelizacji w parafii.

Umiejętności (potrafi): planować, przygotować i prowadzić jednostki katechetyczne dostosowane do wieku i możliwości katechizowanych; tworzyć materiały dydaktyczne i wykorzystywać środki komunikacji w procesie ewangelizacji; dokonywać autorefleksji nad własną postawą katechety i ewangelizatora.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego i zaangażowanego pełnienia misji katechisty i świadka wiary; współpracy z katechetami i duszpasterzami w dziele ewangelizacji; stałego doskonalenia swoich umiejętności organizacyjnych i duchowych w służbie katechetycznej i ewangelizacyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

7. Praktyka liturgiczno-ewangelizacyjna (teologia)

Cel kształcenia: pogłębienie formacji liturgicznej i pastoralnej poprzez bezpośrednie uczestnictwo w życiu liturgicznym oraz działalności ewangelizacyjnej wspólnoty Kościoła. Kształtowanie umiejętności przygotowania i animacji liturgii, współpracy w zespole duszpasterskim oraz rozwijania postawy czynnego uczestnictwa w ewangelizacji i katechizacji.

Treści kształcenia: poznanie zasad organizacji i przebiegu liturgii w parafii; przygotowanie i prowadzenie różnych form celebracji liturgicznych; uczestnictwo w przygotowaniu liturgii sakramentów i nabożeństw; posługa w grupach lektorów, akolitów, zespołach liturgicznych; włączanie elementów ewangelizacyjnych w posługę liturgiczną; animacja wspólnot i wydarzeń ewangelizacyjnych w środowisku parafialnym lub akademickim; refleksja nad znaczeniem liturgii jako źródła i szczytu misji Kościoła.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne i pastoralne podstawy liturgii i jej związek z misją ewangelizacyjną Kościoła; strukturę i znaczenie celebracji liturgicznych w życiu wspólnoty wierzących; zasady przygotowania i prowadzenia posługi liturgicznej zgodnie z przepisami Kościoła.

Umiejętności (potrafi): przygotować i współorganizować liturgię według obowiązujących norm; podejmować inicjatywy ewangelizacyjne inspirowane doświadczeniem liturgicznym; współpracować w zespole duszpasterskim i formacyjnym nad rozwijaniem życia liturgicznego wspólnoty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania osobistej duchowości liturgicznej oraz świadomego uczestnictwa w sakramentach; odpowiedzialnego i twórczego włączania się w życie liturgiczne i misyjne Kościoła; współpracy z duchowieństwem i świeckimi w przygotowaniu liturgii i działaniach ewangelizacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

8. Praktyka medialno-ewangelizacyjna (teologia)

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego, odpowiedzialnego i profesjonalnego wykorzystania mediów w dziele ewangelizacji. Zdobycie doświadczenia w zakresie komunikacji religijnej, poznanie specyfiki pracy medialnej w instytucjach kościelnych i chrześcijańskich, rozwijanie umiejętności łączenia przekazu ewangelicznego z nowoczesnymi formami komunikacji społecznej.

Treści kształcenia: poznanie zasad funkcjonowania mediów katolickich i religijnych; uczestnictwo w pracy redakcji (prasowej, radiowej, telewizyjnej, internetowej); przygotowanie materiałów ewangelizacyjnych (artykułów, audycji, materiałów wideo, podcastów, treści do mediów społecznościowych); zasady komunikacji wizualnej i etyki medialnej; analiza przykładów przekazu religijnego w mediach i ich skuteczności ewangelizacyjnej; refleksja nad zastosowaniem środków komunikacji masowej w misji Kościoła.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologiczne i pastoralne podstawy komunikacji oraz jej znaczenie w ewangelizacji; funkcjonowanie współczesnych mediów i ich wpływ na życie religijne oraz kulturę; zasady etyki i odpowiedzialności dziennikarskiej w kontekście przekazu religijnego.

Umiejętności (potrafi): przygotować materiały medialne o treści religijnej i ewangelizacyjnej; posługiwać się podstawowymi narzędziami medialnymi (edytory tekstu, grafiki, audio-wideo, media społecznościowe); komunikować treści Ewangelii w sposób zrozumiały, atrakcyjny i zgodny z doktryną Kościoła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego i etycznego wykorzystywania mediów w służbie prawdzie i wartościom ewangelicznym; współpracy z redakcjami, duszpasterstwami i instytucjami kościelnymi w zakresie komunikacji medialnej; samokształcenia i rozwijania kompetencji medialnych w kontekście misyjnym Kościoła.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

9. Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym (formacja kapłańska, nauczanie religii)

Cel kształcenia: przygotowanie do realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczych w różnych typach szkół, w tym gromadzenie doświadczeń związanych z pracą wychowawczo-profilaktyczną nauczyciela oraz konfrontowanie nabytej wiedzy psychologicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji i zdarzeń w środowisku szkolnym.

Treści kształcenia: konfrontowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z psychologii i pedagogiki w procesie obserwacji i refleksji nad procesem pedagogicznym. Pełnienie roli opiekuna – wychowawcy. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować pracę nauczyciela, jego interakcję z uczniami oraz sposób, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów, sposobu pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas, a także pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: pojęcia ergonomii. Ergonomia jako nauka dyscyplinarna. Główne nurty ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny i psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia

produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): ocenić warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; racjonalnego planowania swojego trybu życia.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

2. Etykieta

Cel kształcenia: prezentacja wybranych zagadnień dotyczących savoir vivre'u.

Treści merytoryczne: zagadnienia dotyczące savoir vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie zasad poprawnego zachowania się dla kultury osobistej oraz społecznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać wymogi etykiety odpowiednie do różnych sytuacji prywatnych i zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką, obszarami naruszenia i znaczeniem ochrony własności intelektualnej w życiu społecznym.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Etyczny wymiar naruszenia własności intelektualnej. Odpowiedzialność prawna za naruszenia własności intelektualnej. Kwestia plagiatu i autoplagiatu. Ochrona własności intelektualnej w pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie ochrony, jej zasady, a także odpowiedzialność etyczną i prawną za naruszenie własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady ochrony własności intelektualnej we własnej pracy naukowej i aktywności zawodowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania zasad ochrony własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy i rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów. Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacji zagrożeń. Zasady udzielania pierwszej pomocy – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielania pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w zależności od specyfiki wykonywanego zajęcia.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

**PLAN STUDIÓW
 KIERUNKU TEOLOGIA
 W ZAKRESIE: FORAMCJA KAPŁAŃSKA**

Obowiązuje od cyklu: 2026 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 12

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa: nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim													
1	Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 1	I	5,25	2	egz.	f	60	30	30	4	0	0	
2	Współczesny obraz świata 1	I	3	0	egz.	f	30	30	0	4	0	0	
3	Czytanie Pisma świętego jako słowa Bożego 1	I	3	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0	

4	Wprowadzenie do duchowości 1	I	3	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
5	Literatura i kod kulturowy 1	I	7	2	egz.	f	90	45	45	4	0	0
6	Wprowadzenie do muzyki kościelnej 1	I	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Historia i tradycje Kościoła lokalnego 1	I	2	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
8	Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 1	I	1	1	zal. oc.	f	6	0	6	2	0	0
9	Kultura języka polskiego 1	I	2	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,25	10	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	141	0	141	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			28,25	10	x	x	276	135	141	24	0	0
VI. INNE												
1	Ergonomia	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			29,75	10	x	x	288	147	141	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 2	II	5,25	2	egz.	f	60	30	30	4	0	0
2	Współczesny obraz świata 2	II	3	0	egz.	f	30	30	0	4	0	0
3	Czytanie Pisma świętego jako słowa Bożego 2	II	3	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
4	Wprowadzenie do duchowości 2	II	3	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
5	Literatura i kod kulturowy 2	II	7	2	egz.	f	90	45	45	4	0	0
6	Wprowadzenie do muzyki kościelnej 2	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Historia i tradycje Kościoła lokalnego 2	II	2	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
8	Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 2	II	1	1	zal. oc.	f	6	0	6	2	0	0
9	Kultura języka polskiego 2	II	2	1	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,25	10	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	141	0	141	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			28,25	10	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30,25	12	x	x	306	135	171	25	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	22	x	x	594	282	312	49	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	III	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
2	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Wstęp do filozofii	III	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	III	3	1	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	III	5	1	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	III	5	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	4	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	85	0	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 1	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	III	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	70	15	55	6	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	4	x	x	55	0	55	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA															
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela															
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym															
1	Psychologia ogólna				III	5	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					5	2	x	x	60	30	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	2	x	x	30	0	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3					30	14	x	x	385	155	230	24	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnouczelniany I (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
II. PODSTAWOWYCH													
1	Filozofia nauki	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	IV	4	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
3	Teoria poznania	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	4	x	x	120	70	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 2	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	IV	2	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	5	x	x	85	15	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	IV	3	1	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Pedagogika	IV	5	2	egz.	o	75	45	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	3	x	x	105	60	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu												
1	Emisja głosu	IV	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 1	IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	16	x	x	430	205	225	30	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	30	x	x	815	360	455	54	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	V	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
3	Przedmiot ogólnouczelniany II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	V	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	V	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Filozofia Boga	V	3	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Filozofia człowieka	V	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
4	Filozofia religii	V	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	4	x	x	180	130	50	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 3	V	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	V	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	V	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					7	5	x	x	85	15	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	5	x	x	70	0	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA															
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim															
1	Język grecki				V	2,5	2,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)						2,5	2,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)						x	2,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)						2,5	2,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5						30,5	13,5	x	x	385	175	210	24	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
II. PODSTAWOWYCH													
1	Etyka ogólna i stosowana	VI	5	3	egz.	o	75	30	45	4	0	0	
2	Filozofia kultury, sztuki i techniki	VI	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Filozofia społeczno-polityczna	VI	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	5	x	x	135	70	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	65	0	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 4	VI	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	VI	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	VI	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
4	Patrologia	VI	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Wstęp do teologii	VI	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	VI	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	7	x	x	205	105	100	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7	x	x	100	0	100	14	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu												
1	Podstawy dydaktyki	VI	2,5	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,5	1	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Język hebrajski	VI	3	3	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	3	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	3	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			29,5	16	x	x	400	190	210	30	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	29,5	x	x	785	365	420	54	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II. PODSTAWOWYCH												
1	Socjologia	VII	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Edukacja medialna	VII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	VII	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Sztuka kościelna	VII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	VII	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
4	Liturgika fundamentalna	VII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	VII	2,5	1	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0
6	Teologia fundamentalna	VII	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
7	Teologia moralna fundamentalna	VII	3	1	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0
8	Katechetyka fundamentalna	VII	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	VII	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	VII	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	5	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Muzyka kościelna – obrzędy pogrzebu i dobór pieśni	VII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			29,5	9	x	x	440	325	115	32	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VIII	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VIII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VIII	3	1	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VIII	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Prawo kanoniczne małżeńskie	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
7	Religiologia i dialog międzyreligijny	VIII	2,5	1	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
8	Translatorium I	VIII	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Proseminarium	VIII	1,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	11	x	x	300	185	115	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11	x	x	115	0	115	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Metodyka nauczania religii	VIII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka materialna)	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	3	x	x	60	15	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

V. PRAKTYKI												
1	Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym	VIII	2	2	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			30,5	16	x	x	360	200	160	32	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	25	x	x	800	525	275	64	30	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne 2	IX	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	IX	3	1	egz.	o	30	20	10	4	0	0
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	IX	4	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika – sakramenty	IX	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	IX	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	IX	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Prawo kanoniczne o sakramentach	IX	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
7	Seminarium magisterskie 1	IX	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
8	Praca dyplomowa 1	IX	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	10	x	x	240	150	90	24	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	90	0	90	24	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 1	IX	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka szczegółowa)	IX	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna	IX	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	75	30	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			30,5	14	x	x	345	180	165	30	0	25

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	X	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	
2	Liturgika – Eucharystia	X	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	X	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
4	Bioetyka teologiczna	X	2	2	egz.	o	30	0	30	4	0	0	
5	Moralność życia społecznego	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
6	Ekumenizm	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
7	Katolicka nauka społeczna	X	3	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	X	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0	
9	Misjologia	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
10	Seminarium magisterskie 2	X	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
11	Praca dyplomowa 2	X	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	9	x	x	275	175	100	30	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9	x	x	100	0	100	18	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25	

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 2	X	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna	X	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Homiletyka fundamentalna	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			29,5	13	x	x	350	205	145	36	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	27	x	x	695	385	310	66	0	50

Rok studiów: 6, semestr: 11

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	XI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
2	Prawo kanoniczne osobowe	XI	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0	
3	Teologia duchowości	XI	3,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0	
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	XI	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	XI	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
6	Seminarium magisterskie 3	XI	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
7	Praca dyplomowa 3	XI	5	3	zal.oc.	f	0	0	0	2	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	5	x	x	200	170	30	18	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	30	0	30	8	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,5	4	x	x	45	30	15	6	0	50	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela													
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym													
1	Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii	XI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0	x	x	15	15	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Homiletyka materialna i formalna	XI	2	1	egz.	f	30	15	15	4	0	0
2	Teologia pastoralna fundamentalna	XI	1	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
3	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe	XI	1	1	zal. oc.	f	30	20	10	2	0	0
4	Muzyka kościelna - śpiewy Triduum Paschalnego i diakona	XI	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	3	x	x	90	50	40	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	40	0	40	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	3	x	x	90	50	40	10	0	0
V. PRAKTYKI												
1	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła	XI	3	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – ciągła	XI	3	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 11			30,5	14	x	x	305	235	70	34	90	50

Rok studiów: 6, semestr: 12

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	XII	1,5	1	egz.	o	20	10	10	4	0	0	
2	Translatorium II	XII	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0	
3	Seminarium magisterskie 4	XII	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Praca dyplomowa 4	XII	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	10	x	x	65	10	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	55	0	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12,5	9	x	x	45	0	45	6	0	60	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim													
1	Liturgika - liturgiczna posługa diakona	XII	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
2	Teologia pastoralna szczegółowa	XII	3	1	egz.	f	45	30	15	4	0	0	
3	Kierownictwo duchowe	XII	1	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0	
4	Duszpasterstwo rodzin	XII	2	1	egz.	f	30	15	15	4	0	0	
5	Penitencja	XII	3,5	1	egz.	f	60	45	15	4	0	0	
6	Homiletyka szczegółowa	XII	3	2	egz.	f	30	10	20	4	0	0	
7	Muzyka kościelna - śpiewy mszalne i prawodawstwo z zakresu muzyki kościelnej	XII	2	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15,5	7	x	x	210	115	95	22	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7	x	x	95	0	95	20	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			15,5	7	x	x	210	115	95	22	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 12			29,5	17	x	x	275	125	150	32	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na VI roku studiów			60	31	x	x	580	360	220	66	90	110	

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		360	164,5	4269	2277	1992	353	120	160
Grupa treści									
I. WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	10	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	10	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12	8	180	60	120	6	0	0
II. PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		52,5	19	675	395	280	44	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	19	280	0	280	42	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		163	71	1905	1150	755	174	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	71	755	0	755	132	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		43,5	27	165	30	135	24	0	160
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela									
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	5	180	105	75	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5	75	0	75	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		4,5	3	60	15	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	3	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0

IV. 1. DN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	14	11	180	45	135	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	11	135	0	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	4	4	30	0	30	4	0	0
IV. 2. Grupa treści związanych z przygotowaniem kapłańskim								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	86,5	37,5	957	465	492	88	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	37,5	492	0	492	70	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	86,5	37,5	957	465	492	88	0	0
IV.3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	2	0	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	2	0	30	30	0	2	0	0
V. PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	8	8	0	0	0	6	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	8	0	0	0	6	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	8	8	0	0	0	6	120	0
VI. INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

I. Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)

- Historia ziołolecznictwa
- Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- Socjologia pamięci
- Wojny hybrydowe - teoria i praktyka

II. Translatorium I, II:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

III. Przedmiot do wyboru 1:

- Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego
- Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		360	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	193,20	53,67
2	z zakresu nauk podstawowych	52,5	14,58
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	164,5	45,69
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	4	1,11
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	156	43,33
6	wymiar praktyk	8	2,22
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	25,5	7,08
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	77,75	21,60
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	237,5	65,97
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,5	0,42

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki teologiczne	90
2	pedagogika	7
3	psychologia	3
Ogółem:		100

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU TEOLOGIA
W ZAKRESIE: NAUCZANIE RELIGII**

Obowiązuje od cyklu: 2026 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa: nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnouczelniany I (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	I	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	1	0	0	

II. PODSTAWOWYCH												
1	Wstęp do filozofii	I	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	I	3	1	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	I	5	1	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	I	5	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	4	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	85	0	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 1	I	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	I	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	70	15	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	55	0	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia ogólna	I	5	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	2	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	12	x	x	385	185	200	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy I	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnouczelniany II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
II. PODSTAWOWYCH													
1	Filozofia nauki	II	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	II	4	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
3	Teoria poznania	II	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	4	x	x	120	70	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 2	II	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	II	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	II	2	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	5	x	x	85	15	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	II	3	1	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Pedagogika	II	5	2	egz.	o	75	45	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	3	x	x	105	60	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu												
1	Emisja głosu	II	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV.3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 1	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	16	x	x	430	205	225	30	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	28	x	x	815	390	425	54	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Wychowanie fizyczne 1	III	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	60	0	60	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II. PODSTAWOWYCH													
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	III	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
2	Filozofia Boga	III	3	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Filozofia człowieka	III	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
4	Filozofia religii	III	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	4	x	x	180	130	50	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 3	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	III	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	III	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	5	x	x	85	15	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 2	III	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
VI. – INNE												
1	Ergonomia	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			29,5	11	x	x	367	187	180	23	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II. PODSTAWOWYCH													
1	Etyka ogólna i stosowana	IV	5	3	egz.	o	75	30	45	4	0	0	
2	Filozofia kultury, sztuki i techniki	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Filozofia społeczno-polityczna	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	5	x	x	135	70	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	65	0	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 4	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	IV	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
4	Patrologia	IV	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Wstęp do teologii	IV	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	IV	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					15	7	x	x	205	105	100	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	7	x	x	100	0	100	14	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA															
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu															
1	Podstawy dydaktyki				IV	2,5	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					2,5	1	x	x	30	15	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	1	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii															
1	Przedmiot do wyboru 3				IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					2	0	x	x	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					2	0	x	x	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4					30,5	15	x	x	430	220	210	31	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów					60	26	x	x	797	407	390	54	0	0	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II. PODSTAWOWYCH													
1	Socjologia	V	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
2	Edukacja medialna	V	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	V	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
2	Sztuka kościelna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	V	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
4	Liturgika fundamentalna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	V	2,5	1	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0	
6	Teologia fundamentalna	V	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
7	Teologia moralna fundamentalna	V	3	1	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0	
8	Katechetyka fundamentalna	V	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0	

9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	5	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			29,5	9	x	x	455	325	130	31	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VI	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VI	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VI	3	1	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VI	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Prawo kanoniczne małżeńskie	VI	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
7	Religiologia i dialog międzyreligijny	VI	2,5	1	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
8	Translatorium I	VI	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Proseminarium	VI	1,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	11	x	x	300	185	115	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11	x	x	115	0	115	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Metodyka nauczania religii	VI	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka materialna)	VI	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	3	x	x	60	15	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

V. PRAKTYKI												
1	Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym	VI	2	2	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30,5	16	x	x	360	200	160	32	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	25	x	x	815	525	290	63	30	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne 2	VII	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	VII	3	1	egz.	o	30	20	10	4	0	0
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	VII	4	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika – sakramenty	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	VII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	VII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Prawo kanoniczne o sakramentach	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
7	Seminarium magisterskie 1	VII	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
8	Praca dyplomowa 1	VII	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	10	x	x	240	150	90	24	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	90	0	90	24	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 1	VII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dydaktyka nauczania religii (Katechetyka szczegółowa)	VII	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna	VII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	75	30	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			30,5	14	x	x	345	180	165	30	0	25

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	VIII	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Liturgika – Eucharystia	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	VIII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Bioetyka teologiczna	VIII	2	2	egz.	o	30	0	30	4	0	0
5	Moralność życia społecznego	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Ekumenizm	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
7	Katolicka nauka społeczna	VIII	3	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	VIII	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
9	Misjologia	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
10	Seminarium magisterskie 2	VIII	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
11	Praca dyplomowa 2	VIII	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	9	x	x	275	175	100	30	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9	x	x	100	0	100	18	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 2	VIII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna	VIII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 4	VIII	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			29,5	13	x	x	350	205	145	36	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	27	x	x	695	385	310	66	0	50

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
2	Prawo kanoniczne osobowe	IX	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0	
3	Teologia duchowości	IX	3,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0	
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	IX	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
6	Seminarium magisterskie 3	IX	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
7	Praca dyplomowa 3	IX	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	5	x	x	200	170	30	18	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	30	0	30	8	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,5	4	x	x	45	30	15	6	0	50	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela													
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym													
1	Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0	x	x	15	15	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV. 1. EN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)												
1	Metodyka nauczania etyki	IX	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	1,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 5	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
2	Przedmiot do wyboru 6	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	60	60	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	0	x	x	60	60	0	4	0	0
V. PRAKTYKI												
1	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła	IX	3	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – ciągła	IX	3	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			31	12,5	x	x	305	245	60	30	90	50

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	X	1,5	1	egz.	o	20	10	10	4	0	0	
2	Translatorium II	X	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0	
3	Seminarium magisterskie 4	X	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Praca dyplomowa 4	X	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	10	x	x	65	10	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	55	0	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12,5	9	x	x	45	0	45	6	0	60	
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela													
IV. 1. EN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)													
1	Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 1	X	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
2	Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 2	X	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
3	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 - śródroczna	X	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 - śródroczna	X	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	7	x	x	90	0	90	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7	x	x	90	0	90	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	4	x	x	30	0	30	4	0	0	
V. PRAKTYKI													
1	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 - ciągła	X	4	4	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0	

2	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 - ciągła	X	4	4	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	8	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	8	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			8	8	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			29	25	x	x	155	10	145	22	60	60
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	37,5	x	x	460	255	205	52	150	110

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		300	143,5	3582	1962	1620	289	180	160
Grupa treści									
I. WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	10	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	10	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12	8	180	60	120	6	0	0
II. PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		52,5	19	675	395	280	44	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	19	280	0	280	42	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		163	71	1905	1150	755	174	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	71	755	0	755	132	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		43,5	27	165	30	135	24	0	160
IV. - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela									
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	5	180	105	75	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	5	75	0	75	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Podstawy dydaktyki i emisja głosu									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		4,5	3	60	15	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	3	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0

IV. 1. DN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	14	11	180	45	135	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	11	135	0	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	4	4	30	0	30	4	0	0
IV. 1. EN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiot)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	8,5	8,5	120	0	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	8,5	120	0	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	4	4	30	0	30	4	0	0
IV. 3. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	12	0	180	180	0	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	12	0	180	180	0	12	0	0
V. PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	16	16	0	0	0	10	180	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	16	0	0	0	10	180	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	16	16	0	0	0	10	180	0
VI. INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

I. Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)

- Historia ziołolecznictwa
- Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- Socjologia pamięci
- Wojny hybrydowe - teoria i praktyka

II. Translatorium I, II:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

III. Przedmiot do wyboru 1:

- Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego
- Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi

IV. Przedmiot do wyboru 2:

- Przeciwdziałanie i ograniczanie agresji wśród dzieci i młodzieży
- Pozytywne i negatywne skutki powszechności Internetu

V. Przedmiot do wyboru 3:

- Historia Warmii i Mazur
- Inspiracje biblijne w wybranej współczesnej literaturze

VI. Przedmiot do wyboru 4:

- Przygotowanie do małżeństwa
- Dlaczego zło?

VII. Przedmiot do wyboru 5:

- Komunikacja międzykulturowa
- Biblijna i współczesna wizja starości

VIII. Przedmiot do wyboru 6:

- Rodzina jako źródło inspiracji w malarstwie i rzeźbie
- Człowiek – istota relacyjna

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	165,40	55,13
2	z zakresu nauk podstawowych	52,5	17,50
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	143,5	47,83
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	4	1,33
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	91,5	30,50
6	wymiar praktyk	16	5,33
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	20	6,67
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	71,25	23,75
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	246,5	82,17
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,5	0,50

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki teologiczne	90
2	pedagogika	7
3	psychologia	3
Ogółem:		100

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU TEOLOGIA
W ZAKRESIE: TEOLOGIA**

Obowiązuje od cyklu: 2026 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa: nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnounuczelniany I (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	I	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	1	0	0	

II - PODSTAWOWYCH												
1	Wstęp do filozofii	I	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	I	3	1	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	I	5	1	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	I	5	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	4	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	85	0	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 1	I	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	I	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	70	15	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	55	0	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV.3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII												
1	Psychologia ogólna	I	5	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	2	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	12	x	x	385	185	200	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 1	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Przedmiot ogólnouczelniany II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0	
II – PODSTAWOWYCH													
1	Filozofia nauki	II	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	II	4	2	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
3	Teoria poznania	II	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	4	x	x	120	70	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 2	II	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	II	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	II	2	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	5	x	x	85	15	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	

IV.3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII												
1	Emisja głosu	II	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Komunikacja interpersonalna	II	6	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Przedmiot do wyboru 1	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
4	Przedmiot do wyboru 2	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			12	3	x	x	135	90	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	0	x	x	60	60	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	14	x	x	400	205	195	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	26	x	x	785	390	395	52	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	Wychowanie fizyczne 1	III	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	60	0	60	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II - PODSTAWOWYCH													
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	III	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
2	Filozofia Boga	III	3	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Filozofia człowieka	III	6	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
4	Filozofia religii	III	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	4	x	x	180	130	50	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	50	0	50	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III - KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 3	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	III	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	III	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	5	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV.3. ZWIAZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII												
1	Przedmiot do wyboru 3	III	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
VI - INNE												
1	Ergonomia	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			29,5	11	x	x	367	187	180	23	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II - PODSTAWOWYCH													
1	Etyka ogólna i stosowana	IV	5	3	egz.	o	75	30	45	4	0	0	
2	Filozofia kultury, sztuki i techniki	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Filozofia społeczno-polityczna	IV	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	5	x	x	135	70	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	65	0	65	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH													
1	Język łaciński 4	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0	
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	IV	3	1	egz.	o	25	15	10	4	0	0	
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
4	Patrologia	IV	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Wstęp do teologii	IV	2	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	IV	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	7	x	x	205	105	100	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7	x	x	100	0	100	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV.3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII												
1	Opieka paliatywno-hospicyjna	IV	2,5	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Przedmiot do wyboru 4	IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	1	x	x	60	45	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30,5	15	x	x	430	220	210	31	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	26	x	x	797	407	390	54	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0	
II - PODSTAWOWYCH													
1	Socjologia	V	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
2	Edukacja medialna	V	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III - KIERUNKOWYCH													
1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	V	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
2	Sztuka kościelna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	V	4	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
4	Liturgika fundamentalna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	V	2,5	1	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0	

6	Teologia fundamentalna	V	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
7	Teologia moralna fundamentalna	V	3	1	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0
8	Katechetyka fundamentalna	V	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	5	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	70	0	70	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			29,5	9	x	x	455	325	130	31	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III - KIERUNKOWYCH												
1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VI	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VI	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VI	3	1	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VI	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Prawo kanoniczne małżeńskie	VI	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
7	Religiologia i dialog międzyreligijny	VI	2,5	1	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
8	Translatorium I	VI	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Proseminarium	VI	1,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	11	x	x	300	185	115	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11	x	x	115	0	115	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0
V. PRAKTYKI												
1	Praktyka charytatywno-ewangelizacyjna	VI	6	6	zal. oc.	f	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	4	60	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6	30,5	17	x	x	300	185	115	30	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów	60	26	x	x	755	510	245	61	60	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Wychowanie fizyczne 2	VII	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH													
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	VII	3	1	egz.	o	30	20	10	4	0	0	
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	VII	4	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
3	Liturgika – sakramenty	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	VII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	VII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
6	Prawo kanoniczne o sakramentach	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
7	Seminarium magisterskie 1	VII	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
8	Praca dyplomowa 1	VII	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,5	10	x	x	240	150	90	24	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	90	0	90	24	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25	
V. PRAKTYKI													
1	Praktyka liturgiczno-ewangelizacyjna	VII	6	6	zal. oc.	f	0	0	0	4	60	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7	30,5	16	x	x	270	150	120	28	60	25

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	VIII	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0	
2	Liturgika – Eucharystia	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0	
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	VIII	3	1	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
4	Bioetyka teologiczna	VIII	2	2	egz.	o	30	0	30	4	0	0	
5	Moralność życia społecznego	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
6	Ekumenizm	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
7	Katolicka nauka społeczna	VIII	3	1	egz.	o	60	30	30	4	0	0	
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	VIII	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0	
9	Misjologia	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
10	Seminarium magisterskie 2	VIII	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
11	Praca dyplomowa 2	VIII	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	9	x	x	275	175	100	30	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9	x	x	100	0	100	18	0	25	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	4	x	x	15	0	15	4	0	25	
IV. 3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII													
1	Osoba chora i z niepełnosprawnością w rodzinie	VIII	2	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	

2	Przedmiot do wyboru 5	VIII	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
3	Przedmiot do wyboru 6	VIII	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0	x	x	75	75	0	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	0	x	x	60	60	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			29,5	9	x	x	350	250	100	36	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	25	x	x	620	400	220	64	60	50

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	
2	Prawo kanoniczne osobowe	IX	1	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0	
3	Teologia duchowości	IX	3,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0	
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	IX	3,5	1	egz.	o	60	45	15	4	0	0	
5	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
6	Seminarium magisterskie 3	IX	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
7	Praca dyplomowa 3	IX	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	5	x	x	200	170	30	18	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	30	0	30	8	0	50	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,5	4	x	x	45	30	15	6	0	50	
IV.3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII													
1	Polityka rodzinna w Polsce i krajach UE	IX	2,5	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
2	Przedmiot do wyboru 7	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
3	Przedmiot do wyboru 8	IX	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	1	x	x	90	75	15	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	1	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	0	x	x	60	60	0	4	0	0	

V. PRAKTYKI												
1	Praktyka katechetyczno-ewangelizacyjna	IX	6	6	zal. oc.	f	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			31	12	x	x	290	245	45	28	60	50

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	X	1,5	1	egz.	o	20	10	10	4	0	0	
2	Translatorium II	X	5	5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0	
3	Seminarium magisterskie 4	X	2,5	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Praca dyplomowa 4	X	5	3	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	10	x	x	65	10	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	55	0	55	10	0	60	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12,5	9	x	x	45	0	45	6	0	60	
IV.3. ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII													
1	Mediacje jako metoda rozwiązywania sporów	X	3	1	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
2	Przedmiot do wyboru 9	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
3	Przedmiot do wyboru 10	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
4	Przedmiot do wyboru 11	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	1	x	x	120	105	15	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	1	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	90	90	0	6	0	0	

V. PRAKTYKI												
1	Praktyka medialno-ewangelizacyjna	X	6	6	zal. oc.	f	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			29	17	x	x	185	115	70	22	60	60
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	29	x	x	475	360	115	50	120	110

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		300	132	3432	2067	1365	281	240	160
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14	10	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	10	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12	8	180	60	120	6	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		52,5	19	675	395	280	44	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	19	280	0	280	42	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		163	71	1905	1150	755	174	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	71	755	0	755	132	0	160
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		43,5	27	165	30	135	24	0	160
IV.3. - ZWIĄZANE Z POSZERZENIEM WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH Z DZIEDZINY NAUK TEOLOGICZNYCH LUB NAUK POMOCNICZYCH TEOLOGII									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		45	8	570	450	120	40	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	8	120	0	120	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		22	0	330	330	0	22	0	0
V - PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		24	24	0	0	0	16	240	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	24	0	0	0	16	240	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		24	0	0	0	0	16	240	0
VI - INNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0

I. Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych)

- Historia ziołolecznictwa
- Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- Socjologia pamięci
- Wojny hybrydowe - teoria i praktyka

II. Translatorium I, II:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

III. Przedmiot do wyboru 1:

- Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego
- Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi

IV. Przedmiot do wyboru 2:

- Alkoholizm i koalkoholizm (geneza, terapia i powrót do zdrowia)
- Biblijne źródła duchowości małżeńskiej

V. Przedmiot do wyboru 3:

- Przeciwdziałanie i ograniczanie agresji wśród dzieci i młodzieży
- Pozytywne i negatywne skutki powszechności Internetu

VI. Przedmiot do wyboru 4:

- Historia Warmii i Mazur
- Inspiracje biblijne w wybranej współczesnej literaturze

VII. Przedmiot do wyboru 5:

- Przygotowanie do małżeństwa;
- Dlaczego zło?

VIII. Przedmiot do wyboru 6:

- Działalność charytatywna w Kościele
- Oddziaływanie mass mediów na życie człowieka

IX. Przedmiot do wyboru 7:

- Komunikacja międzykulturowa
- Biblijna i współczesna wizja starości

X. Przedmiot do wyboru 8:

- Rodzina jako źródło inspiracji w malarstwie i rzeźbie
- Człowiek – istota relacyjna

XI. Przedmiot do wyboru 9:

- Nieważność małżeństwa czy rozwód?
- Indywidualne różnice w osobowości – implikacje empiryczne

XII. Przedmiot do wyboru 10:

- Feminizm, antyfeminizm i patriarchalizm – dzisiejsze spojrzenie i kultura antyczna
- Kremacja w prawie kanonicznym

XIII. Przedmiot do wyboru 11:

- Kanoniczny proces karny
- Historia małżeństwa i rodziny

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	161,64	53,88
2	z zakresu nauk podstawowych	52,5	17,50
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	132	44,00
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	4	1,33
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	101,5	33,83
6	wymiar praktyk	24	8,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	20	6,67
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	81,25	27,08
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	235,5	78,50
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,5	0,50

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki teologiczne	90
2	pedagogika	7
3	psychologia	3
Ogółem:		100